

Onsdag den 18. januar 2017 (D)

1

45. møde

Onsdag den 18. januar 2017 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til udenrigsministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S)

Vil udenrigsministeren redegøre for sine udtalelser til TV 2 om, at EU ikke skal lovgive om arbejdsmiljø, herunder hvilke dele af den nuværende europæiske arbejdsmiljølovgivning der skal rulles tilbage?

(Spm. nr. S 534, skr. begr.).

2) Til justitsministeren af:

Magnus Heunicke (S)

Hvad er ministerens holdning til, at hans partifælle, folketingsmedlem Rasmus Jarlov, fortsat benytter sig af kørsel via selskabet Uber og tilmed reklamerer med det på sociale medier, når Uberchaufførerne risikerer bødestraf for piratkørsel som følge af dommen i Københavns Byret, der senere er stadfæstet af Østre Landsret, og når anklagemyndigheden, der er underlagt justitsministeren, har rejst tiltale mod selskabet Uber for medvirken til den ulovlige taxikørsel?

(Spm. nr. S 514).

3) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Hvad vil ministeren gøre for at mindske sygefraværet for fængselsbetjente?

(Spm. nr. S 524).

4) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Hvad vil ministeren gøre for at sikre videoovervågningen i Vollsmose, hvor folk med banderelationer har ødelagt ophængte kameraer?

(Spm. nr. S 525).

5) Til forsvarsministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S)

Hvordan vurderer udenrigsministeren den sikkerhedspolitiske situation i Danmark efter den seneste måneds historier om russiske hackerangreb i USA og Europa, bl.a. i Berlinske den 10. januar 2017: »Europa gør sig klar til politiske cyberangreb fra Rusland«?

(Spm. nr. S 531 (omtrykt)).

6) Til erhvervsministeren af:

Christian Rabjerg Madsen (S)

Hvordan vil ministeren sikre, at bureaukrati ikke står i vejen for kystsikringsprojekter som det ved Jyllinge?

(Spm. nr. S 538, skr. begr.).

7) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Morten Bødskov (S)

Mener ministeren ikke, at der er nogle grænser for, hvilke velfærdsydelser der skal konkurrenceudsættes?

(Spm. nr. S 542).

8) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Morten Bødskov (S)

Mener ministeren, at man eksempelvis kan konkurrenceudsætte akutfunktioner på hospitalerne og anbringelser af udsatte børn, så det varetages af private virksomheder?

(Spm. nr. S 544).

9) Til beskæftigelsesministeren af:

Bent Bøgsted (DF)

Hvilke tiltag mener ministeren der skal til for at få 30.000 flere kontanthjælpsmodtagere i arbejde ud over kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen, der jo er vedtaget?

(Spm. nr. S 526, skr. begr. Medspørger: Claus Kvist Hansen (DF)).

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Bent Bøgsted (DF)

Hvilke tiltag mener ministeren at der skal til for at hæve flygtninges beskæftigelsesfrekvens til 50 pct., og mener ministeren, at det er realistisk at nå det mål, da det jo ikke er lykkedes de sidste 30 år?

(Spm. nr. S 527, skr. begr. Medspørger: Claus Kvist Hansen (DF)).

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Claus Kvist Hansen (DF)

Vil ministeren støtte det østrigske forslag om, at et EU-medlemsland må prioritere egne arbejdsløse statsborgere frem for andre EU-borgere, og kun såfremt der ikke er egnede arbejdsløse statsborgere til at varetage jobbet, kan arbejdskraft fra andre EU-medlemslande hyres?

(Spm. nr. S 528, skr. begr.).

12) Til sundhedsministeren af:

Yildiz Akdogan (S)

Mener ministeren, at det er et problem, at antallet af sengepladser er faldet med 11,6 pct. fra 2007 til 2016, samtidig med at antallet af psykiatriske patienter er stigende?

(Spm. nr. S 529).

13) Til sundhedsministeren af:

Yildiz Akdogan (S)

Mener ministeren, at psykiatrien har tilstrækkelige ressourcer til at tilbyde en ordentlig behandling af mennesker med psykiske lidelser, og hvad mener ministeren der skal til for at opnå en tilfredsstillende behandling?

(Spm. nr. S 533).

14) Til sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S)

Mener ministeren, at de fem regioner skal nedlægges efter næste valg?
(Spm. nr. S 545).

15) Til skatteministeren af:

Jesper Petersen (S)

Er ministeren enig i, at det tyder på bevidst misbrug af statskassen som kassekredit, når skattegæld, der stammer fra manglende indbetalt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag fra virksomhederne, er steget betydeligt fra 2013 til 2016, og hvorfor afviser ministeren i Politiken at gøre noget ved det?
(Spm. nr. S 547, skr. begr.).

16) Til skatteministeren af:

Jesper Petersen (S)

Er ministeren enig i, at inddrivelsen af skattegæld hos udlandsdanskere skal styrkes, jf. JydskeVestkystens artikler om emnet i december 2016, hvor det fremgår, at der i 2016 er tale om meget få gældsposter, der inddrives, mens statens tilgodehavender på området vokser?
(Spm. nr. S 550).

17) Til miljø- og fødevareministeren af:

Bjarne Laustsen (S)

Mener ministeren, at det er en tilfredsstillende indsats, Kystdirektoratet har leveret i forbindelse med stormen Urd og de efterfølgende oversvømmelser?
(Spm. nr. S 486).

18) Til miljø- og fødevareministeren af:

Pia Adelsteen (DF)

Mener ministeren, at de borgere, der tidligere har fået afslag på hård kystsikring, skal genfremsende deres ansøgning til Kystdirektoratet, så de kan få deres projekter godkendt nu, hvor ministeren har bedt Kystdirektoratet om at ændre praksis?
(Spm. nr. S 515).

19) Til miljø- og fødevareministeren af:

Christian Poll (ALT)

Hvad agter ministeren at gøre for at reducere forureningen fra brændeoerne, særlig i lyset af, at de økonomiske vismænd den 12. januar 2017 over for Altinget.dk vurderer, at helbredsomkostninger fra forureningen er over 4 mia. kr. om året?
(Spm. nr. S 518, skr. begr.).

20) Til miljø- og fødevareministeren af:

Christian Rabjerg Madsen (S)

Anerkender ministeren, at de nye oplysninger om kvælstof, jf. artiklen på dr.dk »Nye tal: Der er mere kvælstof i vandet end forventet«, påvirker kvælstofregnskabet fra landbrugs- og fødevarepakken, herunder baselineeffekten?
(Spm. nr. S 553).

21) Til børne- og socialministeren af:

Orla Hav (S)

Finder ministeren familiens oplevelser med den kommunale service, som er omtalt i artiklen »Forældre frustrerede over kommune« i Nordjyske Stiftstidende den 12. januar 2017, i overensstemmelse med de intentioner, som er indlagt i socialpolitikens indsats over for mennesker med behov for specialiseret rådgivning og hjælp som følge af handicap?
(Spm. nr. S 509, skr. begr.).

22) Til børne- og socialministeren af:

Orla Hav (S)

Vil ministeren tage initiativ til at rådgive og vejlede kommunerne i den rette indsats til sikring af sårbare familier og deres børn?
(Spm. nr. S 510, skr. begr.).

23) Til børne- og socialministeren af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF)

Er ministeren enig i tidligere departementschef Jesper Zwislers udtalelse om, at Finansministeriet har fået for meget magt, og at det er dybt problematisk, at fuldmægtige fra Finansministeriet, ud over at beslutte, hvor mange penge der bliver tildelt f.eks. satspuljerne, også er inde over det faglige indhold og vurderer, i hvor høj grad f.eks. hjemløse skal tilgodeses?
(Spm. nr. S 540, skr. begr.).

24) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Er ministeren enig med sin ordfører, Villum Christensen, når han i Information den 9. januar udtaler, at »Toget hører fortiden til, derfor skal vi have et paradigmeskift. Fremtiden handler i stedet om små, billige og mere miljøvenlige biler, der er selvkørende, og om langt mere fleksible busser«, og med Venstres ordfører, når han samme sted udtaler, at »Hvis man i Aarhus har planer om at sprede letbanen ud i flere retninger, bliver det for egen regning, ligesom vi ikke er indstillet på at acceptere en fordyrelse af letbanen ved Ring 3 i København«?
(Spm. nr. S 521, skr. begr.).

25) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Hvad mener ministeren generelt om de såkaldte 2+1-løsninger, som bl.a. kan etableres på vejstrækninger mellem Thisted og Aabybro og Frederikshavn og Skagen?
(Spm. nr. S 523).

26) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S)

Hvad mener ministeren der bør gøres, for at flere lejere bliver dækket af en indboforsikring, som 20 pct. af lejerne ikke er dækket af i dag ifølge Beboerbladet?
(Spm. nr. S 530).

27) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S)

Hvilken betydning mener ministeren at det har for det boligsociale arbejde, at kun 38 pct. af de almene boligorganisationer, der har områder på Rigspolitiets liste over kriminalitetstruede områder, mener, at der er tilstrækkelig politidækning, hvor tallet i 2010 var 70 pct.?
(Spm. nr. S 532).

28) Til ældreministeren af:

Jeppie Jakobsen (DF)

Mener ministeren, at det er rimeligt, at Sorø Kommune ikke vil levere hjemmehjælp til borgere, der ryger i eget hjem, medmindre de selv betaler for en luftrenser?
(Spm. nr. S 459).

29) Til ældreministeren af:

Astrid Krag (S)

Vil ministeren i forlængelse af samrådet om vold og demente den 12. januar 2017, hvor ministeren afviser ved tidligere samråd at have afvist, at alle frigjorte ressourcer fra ministerens taskforce for afbureaukratisering kan blive i ældreplejen, så garantere, at midlerne bliver i ældreplejen?

(Spm. nr. S 539).

30) Til ældreministeren af:

Astrid Krag (S)

Vil ministeren oplyse fem nye konkrete initiativer, som ministeren vil gennemføre for at forbedre arbejdsmiljøet på landets plejehjem? (Spm. nr. S 541).

31) Til ældreministeren af:

Karin Gaardsted (S)

Mener ministeren ikke, at de lovpligtige arbejdspladsmiljøvurderinger er vigtige?

(Spm. nr. S 543, skr. begr. Medspørger: Astrid Krag (S)).

32) Til ældreministeren af:

Bjarne Laustsen (S)

Mener ministeren, at det er vigtigt, at hvert plejehjem laver sin egen APV (arbejdspladsvurdering) for at sikre et godt og sikkert arbejdsmiljø for de ansatte?

(Spm. nr. S 549).

33) Til ældreministeren af:

Erik Christensen (S)

På baggrund af ministerens udtalelser i bogen »Thyra Frank – Livsglæde & Stjernestunder« om, at »Jeg er med på, at man ikke skal skrive af efter naboplejehjemmet, for det opdager de i kommunen. Derfor skriver jeg af efter et plejehjem i en jysk kommune, hvor jeg har en klog kollega. Hvad han ikke kan lave på papir! Jeg beundrer den mand. Og som han får det til at fylde. Det foregår normalt på den simple måde, at han sender sine papirer over til mig, og så ændrer jeg i logoet øverst. Jeg har kun glemt det en enkelt gang, hvilket skabte forvirring i kommunen.«, vil ministeren så oplyse, hvor mange gange ministeren har kopieret dokumenter fra andre plejehjem, samt oplyse, om ministeren har kopieret andre typer dokumenter end arbejdspladsmiljøvurderinger, herunder hvilke typer og i hvilken sammenhæng?

(Spm. nr. S 551. Medspørger: Astrid Krag (S)).

34) Til ældreministeren af:

Erik Christensen (S)

Vil ministeren opfordre andre ledere af plejehjem i Danmark til at kopiere APV'er fra andre institutioners APV, jf. at ministeren i bogen »Thyra Frank – Livsglæde & Stjernestunder« udtaler følgende: »Det tog min dygtige kollega og flere af hans kollegaer tre måneder at lave en APV, som de kunne godkende i kommunen. Det tog os 2½ time at skrive den af. Vi tilføjede en kælder, for det havde de ikke derovre. Det endte med at være småpinligt, for arbejdstilsynet kom faktisk, og der var ikke det rum eller det hjørne, som de ikke studerede med lup«?

(Spm. nr. S 552. Medspørger: Astrid Krag (S)).

Beslutningsforslag nr. B 54 (Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod bederum på offentlige uddannelsesinstitutioner).

Carolina Magdalene Maier (ALT) og Rasmus Nordqvist (ALT):

Beslutningsforslag nr. B 55 (Forslag til folketingsbeslutning om at gøre de nationale test til frivillige redskaber i folkeskolen).

Pernille Skipper (EL) og Jakob Sølvhøj (EL):

Forespørgsel nr. F 32 (Vil ministeren på baggrund af åbent brev fra 17 sociale organisationer den 11. januar 2017 redegøre for udviklingen i børnefattigdom i Danmark samt for, hvad regeringen planlægger aktivt at gøre for at modvirke børnefattigdom og de sociale konsekvenser heraf?).

Trine Bramsen (S) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 33 (Vil ministeren redegøre for, hvilke initiativer regeringen vil iværksætte for at sikre en fortsat nedgang i antallet af indbrud, herunder hvornår ministeren agter at igangsætte nye initiativer?).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Jeg skal meddele, at det af Christian Rabjerg Madsen under nr. 20 opførte spørgsmål til miljø- og fødevareministeren udgår af dagsordenen efter ønske fra spørgeren.

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 13:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det første spørgsmål er til udenrigsministeren af hr. Peter Hummelgaard Thomsen, Socialdemokratiet.

Kl. 13:01

Spm. nr. S 534

1) Til udenrigsministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Vil udenrigsministeren redegøre for sine udtalelser til TV 2 om, at EU ikke skal lovgive om arbejdsmiljø, herunder hvilke dele af den nuværende europæiske arbejdsmiljølovgivning der skal ruller tilbage?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til TV2.dk: »Samuelson varsler: Vi kommer til at se en ny europapolitik for Danmark«.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til en oplæsning.

Kl. 13:01

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Mange tak. Vil udenrigsministeren redegøre for sine udtalelser til TV 2 om, at EU ikke skal lovgive om arbejdsmiljø, herunder hvilke dele af den nuværende europæiske arbejdsmiljølovgivning der skal ruller tilbage?

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Marie Krarup (DF) m.fl.:

Kl. 13:00

Kl. 13:01

Kl. 13:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:04

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Det, jeg ønsker, er et stærkt, slankt og effektivt EU, et EU, der gør virksomheder og forbrugere rigere og friere, et EU, som kun blander sig dér, hvor det er nødvendigt. For mange politikområder er EU en nødvendighed og faktisk en optimal løsning, særlig for et lille, åbent land som Danmark. Det har jeg heller aldrig lagt skjul på. Men det er ikke det samme, som at man ikke kan kritisere, når EU går for vidt, eller hvis de er på vej til at gå for vidt.

Hvis man vil bevare de fremskridt, som EU har skabt, må man hele tiden se på, om vi gør det rigtige, og reagere, hvis det ikke er tilfældet. EU må ikke få så mange bureaukratiske knopskydninger, at det ikke længere er til at se, at samarbejdet leverer konkrete resultater og reel merværdi. Fokus skal være på at finde fælles løsninger på de helt store udfordringer, vi står over for: migration, sikkerhed, økonomi og forsvaret for vores frihed. EU skal med den nuværende Kommissions egne ord altså være stor på det store og lille på de små ting. Det mener jeg er en helt rigtig dagsorden, og det vil jeg holde Kommissionen op på rent faktisk også sker.

Jeg har brugt arbejdsmiljøet som eksempel på et område, hvor jeg tidligere har oplevet, at EU var ved at gå for vidt. Da jeg sad i Europa-Parlamentet, brugte vi en del tid på at drøfte, hvorvidt et forslag om arbejdsmiljø skulle omfatte bestemmelser om solcreme. Og jeg må bare sige, at der synes jeg at EU brugte sine kræfter på det forkerte. Her er vi langt ude over det, der er vigtigt at regulere på EU-niveau, og derfor bør sådan et forslag aldrig have noget liv, og det vil jeg gøre mit til ikke sker igen.

Der er mange vigtigere ting at tage sig af for EU. EU skal ikke detailregulere, medmindre det er helt nødvendigt for at få det indre marked til at fungere. Beslutningerne skal træffes så tæt på borgerne som muligt, og EU skal fokusere på de store udfordringer, de enkelte lande ikke selv kan løse.

Kl. 13:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Så er det spørgeren.

Kl. 13:03

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Mange tak for det. Det er jo en masse fine ord, og det er det sådan set også fra Kommissionens side, når den siger, at man skal gøre mere, hvor det giver mening, og gøre mindre, hvor det ikke giver mening.

Grunden til, at jeg har stillet det her spørgsmål, er jo selvfølgelig, at jeg med stor bekymring læste de udtalelser af udenrigsministeren om, at lige præcis arbejdsmiljølovgivningen skulle man ikke længere bruge kræfter på. Man kan jo sagtens mene, at det er ligegyldigt at beskæftige sig med regler for eksempelvis brugen af solcreme, men det har jo den mening, at de lønmodtagere, som bliver sat til at plukke tomater i Spanien eller druer nede i Sydfrankrig, skal beskyttes mod at få hudkræft som en del af deres arbejde.

Men jeg skal bare forstå det, for vi prøver alle sammen at skyde os ind på, at man vil have en revideret EU-politik – det står jo som en del af det nye regeringsgrundlag. Vi ved endnu ikke, hvad den præcis går ud på, så det prøver vi jo at skyde os ind på. Det her var så en god anledning til at snakke lidt om arbejdsmiljø.

Skal jeg forstå det sådan, at man bare har brugt eksemplet med solcreme, og at regeringen og udenrigsministeren ikke mener, at der skal tages noget opgjør med den europæiske arbejdsmiljølovgivning – eller hvordan skal udtalelserne forstås?

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Jeg vil egentlig gerne svare, men først bliver jeg næsten nødt til at få en afklaring. Altså, mener spørgeren, at det er helt afgørende nødvendigt, at det er Bruxelles, der tager sig af lovgivning om solcreme, eller mener spørgeren som jeg, at det kan man nok godt selv finde ud af i Italien?

Kl. 13:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 13:05

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Nu er det jo ikke mig, der er i spørgetiden, men ikke desto mindre vil jeg gerne svare. Jeg mener grundlæggende, det er vigtigt, at EU tager sig af at regulere arbejdsmiljøbestemmelser, hvor det kan være nødvendigt. Og jeg synes ikke, at det er interessant, om det er den ene eller den anden instans, der regulerer forhold omkring solcreme. Jeg synes, at det var et interessant eksempel, udenrigsministeren kom med, fordi det jo viser, at man ikke interesserer sig for lige præcis de tomatplukkere eller drueplukkere, der kunne være udsat for at få hudkræft.

Det, der er mit spørgsmål, er, om der er andre dele af EU's arbejdsmiljølovgivning, som udenrigsministeren og regeringen vil lægge op til at tage et opgjør med, ud over solcreme.

Kl. 13:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:05

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Det er jo ganske enkelt noget vrøvl. Altså, fordi jeg mener, at man godt selv kan finde ud af at lave sådan noget som f.eks. lovgivning om solcreme i Italien, og at det ikke behøver at være i Bruxelles, så er det jo ikke det samme, som at jeg ikke kerer mig om arbejdernes rettigheder – det er jo noget vrøvl. Altså, det giver jo ingen mening at stille det op på den måde.

Betyder det, at man kun kerer sig om arbejdstagernes rettigheder, hvis man går ind for, at alt skal besluttes i Bruxelles? Er det den diskussion, vi skal have? Det synes jeg er en absurd diskussion.

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 13:06

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Jeg beklager endnu en gang at skulle sige det, men udenrigsministeren nægter at svare på mit spørgsmål. Det har jo netop relevans, at EU gør det, når der f.eks. er tale om udstationerede arbejdere. Jeg skal ikke kunne sige, om man har firmaer, der udstationerer deres arbejdere til at plukke tomater. Jeg tror ikke, det er urealistisk at forestille sig, og i det scenarie er det jo også relevant at have vedtaget direktiver herom.

Men jeg stiller spørgsmålet igen: Mener udenrigsministeren, at der er andre dele af den europæiske arbejdsmiljølovgivning, der skal tages et opgjør med?

Kl. 13:06

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ministeren, og så beder jeg om, at der kommer et svar og ikke et spørgsmål.

Kl. 13:06

Udenrigsministeren (Anders Samuelsen):

Jeg vil love fra den her stol, at jeg vil holde øje med, hvad der foregår i fremtiden. Det er sådan set nu, jeg har sat mig i stolen, og jeg vil fra den stol, hvor jeg nu sidder, og på danskernes vegne forsøge at følge op på det, der foregår, og se, om Kommissionen lever op til det, som Kommissionen også selv siger, og som den faktisk har vist her inden for de senere år. Og måske er det en lidt modsat trend af, hvad spørgeren tilsyneladende ønsker, nemlig at man blander sig mindre.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er spørgsmålet sluttet.

Der er et nyt spørgsmål, og det er til justitsministeren af hr. Magnus Heunicke.

Kl. 13:07

Spm. nr. S 514

2) Til justitsministeren af:

Magnus Heunicke (S):

Hvad er ministerens holdning til, at hans partifælle, folketingsmedlem Rasmus Jarlov, fortsat benytter sig af kørsel via selskabet Uber og tilmed reklamerer med det på sociale medier, når Uberchaufførerne risikerer bødestraf for piratkørsel som følge af dommen i Københavns Byret, der senere er stadfæstet af Østre Landsret, og når anklagemyndigheden, der er underlagt justitsministeren, har rejst tiltale mod selskabet Uber for medvirken til den ulovlige taxikørsel?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:07

Magnus Heunicke (S):

Tak for det. Hvad er ministerens holdning til, at hans partifælle, folketingsmedlem Rasmus Jarlov, fortsat benytter sig af kørsel via selskabet Uber og tilmed reklamerer med det på sociale medier, når Uberchaufførerne risikerer bødestraf for piratkørsel som følge af dommen i Københavns Byret, der senere er stadfæstet af Østre Landsret, og når anklagemyndigheden, der er underlagt justitsministeren, har rejst tiltale mod selskabet Uber for medvirken til den ulovlige taxikørsel?

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til justitsministeren.

Kl. 13:08

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Spørgeren henviser til Østre Landsret, der den 18. november stadfæstede en dom fra Københavns Byret mod en person, der havde kørt som chauffør for Uber. I sagen slog landsretten fast, at Uberkørsel er taxakørsel, og at chaufføren derfor skal overholde den gældende lovgivning for taxakørsel. Københavns Politi har siden rejst tiltale mod selskabet Uber for medvirken til overtrædelse af taxalovgivningen.

Jeg vil gerne understrege, at det altså som udgangspunkt ikke er ulovligt at være passager i en Ubervogn, og det er det, jeg skal forholde mig til som justitsminister, og derfor ser jeg heller ingen grund til at gå nærmere ind i spørgsmålet.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:08

Magnus Heunicke (S):

Jeg spørger om det, fordi jeg den 26. december, her lige efter jul, så et opslag på Facebook af hr. Rasmus Jarlov, som jo er konservativt medlem af Folketinget, altså vores justitsministers partifælle, og til det billede, han har taget fra en Uberbil, skriver han selv, at han har kørt Uber igennem København, og han skriver altså på Facebook, at det har han gjort.

Når jeg spørger den konservative justitsminister om hans holdning til det, er det, fordi jeg er interesseret i at høre justitsministerens holdning til det. Det er jo helt rigtigt, at dommene er faldet, de er blevet stadfæstet af Østre Landsret, og også at anklagemyndigheden har rejst tiltale mod hele selskabet, altså hele komplekset – anklagemyndigheden, som jo ligger direkte under justitsministeren. Det er derfor, jeg synes, det er interessant at vide, hvad holdningen hos ministeren er.

Jeg er ikke ude på her at få ministeren til at ændre lovgivning eller noget, det bliver forhandlet ovre i Transportministeriet, og de forhandlinger har jeg stadig forhåbninger til vi kan lande godt. Det er ikke det, det handler om her, det handler om justitsministeren fra Det Konservative Folkeparti, et parti, som i hvert fald historisk set har stået for lov og orden, og som har anklagemyndigheden som sit ressource – anklagemyndigheden, der har rejst tiltale mod selskabet – og der er faldet en stribe domme mod de chauffører, som har kørt. Og så er det jo interessant at vide, hvordan Det Konservative Folkepartis justitsminister stiller sig, når hans egne medlemmer af Folketinget og fra hans eget parti reklamerer med, at de kører rundt i noget, som er pivhamrende ulovligt for dem, der udfører opgaven, og det er den holdning, jeg er interesseret i at få.

Kl. 13:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:10

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Tak. Jeg har det sådan, at lov og orden er vigtigt i et samfund, og lov er lov, og lov skal holdes, og havde det her været en ulovlig gerning, havde jeg haft en ret skarp holdning til det. Men jeg går heller ikke rundt og udtaler mig om alt det, der ellers er lovligt i Danmark, for så kunne jeg jo bruge rigtig meget tid. Jeg har det sådan, at det her ikke er ulovligt, og så må det være op til hr. Rasmus Jarlov selv at overveje, hvornår han vil køre i det ene eller andet transportmiddel. Det skal jeg ikke blande mig i.

Kl. 13:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:11

Magnus Heunicke (S):

Kan det virkelig passe, at Det Konservative Folkeparti er blevet til sådan et parti, der ligesom fralægger sig at have en moralsk holdning til, hvad for et signal man sender som lovgiver herindefra? Nu har man altså indtaget posten som justitsminister. Kan det virkelig være rigtigt, at alle dem, som overholder loven, alle dem, som er taxa-chauffører og følger landets love, kan se, at der altså er nogle, der snyder, og at dem, der er kunder i butikken, er Det Konservative Folkepartis egne folketingsmedlemmer? Kan det virkelig være rigtigt?

- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo. Kl. 13:11
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo. Kl. 13:13
- Justitsministeren** (Søren Pape Poulsen):
Se, der, hvor jeg kommer fra, er det sådan, at hvis man har et spørgsmål til nogen, stiller man det direkte og ikke pr. vikar. Og så kunne spørgeren jo have spurgt hr. Rasmus Jarlov, hvor meget han kører i det, og hvad han tænker om det. Nu skal jeg sådan ligesom på en eller en måde åbenbart være sådan en mediator – og jeg ved ikke, eller hvad der foregår. Jeg konstaterer bare, at mit job som justitsminister er at sørge for, at lov er lov, og at lov skal holdes. Og hvis det her var ulovligt, kan jeg garantere for, at jeg ville markere mig meget, meget klart. Men jeg må forholde mig til, at ting, der ikke er ulovlige, må det enkelte folketingsmedlem – også selv om man er partifælle med mig – gøre op med sig selv hvorvidt er rigtigt eller forkert. Kl. 13:12
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren, værsgo. Kl. 13:12
- Magnus Heunicke** (S):
Hvad er så justitsministerens svar til de chauffører, som er Uber-chauffører, som bryder loven, som risikerer store bøder, som er ansat i et selskab, som justitsministerens egen anklagemyndighed har rejst tiltale mod, og som kan risikere at få klippet deres nummerplader og altså få store bøder som senest stadfæstet af Østre Landsret? Hvad er forklaringen til dem på, at de skal passe på, når de udfører deres arbejde, selv om det betales af medlemmer af Det Konservative Folkeparti, for det er altså stadig væk er ulovligt? Kl. 13:13
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo. Kl. 13:13
- Justitsministeren** (Søren Pape Poulsen):
Når noget er kendt ulovligt, må man ikke gøre det. Hvis man så bedst vælger at gøre det, kan man blive tiltalt og få en dom for det. Det har vi jo set nogle eksempler på.
Derfor har jeg det bare sådan, at lov er lov og lov skal holdes. Jeg havde så et håb om, at de forhandlinger, der foregår i Transportministeriet lige nu, kunne føre til, at man dog i dette samfund ville omfavne deleøkonomien, prøve at kigge positivt på, at verden forandrer sig, og ikke tro, at den står stille hele tiden. Det kunne jeg have et lønligt håb om, men det skal jeg nok lade være med at gå ind i, for så kommer jeg vist længere ud, end mit ressort dækker. Kl. 13:13
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.
Det næste spørgsmål er også til justitsministeren, og det er af hr. Peter Kofod Poulsen, Dansk Folkeparti. Kl. 13:13
- Spm. nr. S 524**
3) Til justitsministeren af:
Peter Kofod Poulsen (DF):
Hvad vil ministeren gøre for at mindske sygefraværet for fængselsbetjente?
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo. Kl. 13:11
- Peter Kofod Poulsen** (DF):
Tak for det. Hvad vil ministeren gøre for at mindske sygefraværet for fængselsbetjente? Kl. 13:14
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Justitsministeren. Kl. 13:14
- Justitsministeren** (Søren Pape Poulsen):
Tak. Det skal være hårdt at sidde i fængsel, og samtidig skal sikkerheden for de ansatte være i orden, og kriminalforsorgen skal være et godt sted at arbejde. Når det er sagt, skal der ikke herske tvivl om, at der i dag er udfordringer i vores fængsler og vores arresthuse. Der er et stigende antal trusler mod og overfald af fængselspersonalet, og sygefraværet blandt fængselsbetjentene er højt. Kriminalforsorgen har oplyst, at det gennemsnitlige sygefravær pr. medarbejder i 2014 var godt 16 dage, mens det i 2016 var steget til knap 20 dage. Kriminalforsorgen har endvidere oplyst, at ca. 66 pct. af sygefraværet skyldes langtidssygemeldinger, dvs. sygemeldinger af mere end 30 dages varighed. Sygefraværet for fængselsbetjentene har gennem en periode været et fokusområde for kriminalforsorgen, men jeg må konstatere, at på trods af at det er et fokusområde, er det gået den forkerte vej. Det synes jeg er rigtig, rigtig ærgerligt.
Det er en af grundene til, at jeg har besluttet at nedsætte en taskforce, som skal se på, hvilke initiativer der hurtigt kan sættes i værk for at forbedre den personalemæssige situation. Og det vil være naturligt, at taskeracen sætter fokus på at kortlægge årsagerne til det og pege på initiativer til at nedbringe sygefraværet. Fængselsforbundet og de andre personaleorganisationer vil naturligvis blive inddraget i arbejdet. Så er det også sådan, at flerårsaftalen for kriminalforsorgen udløb ved årsskiftet, men med finansloven for 2017 har vi besluttet at forlænge bevillingen fra 2016, så den er videreført i 2017, så vi får noget tid til at se alle initiativerne fra den gamle aftale igennem og få en konstruktiv drøftelse af, hvad vi fremadrettet skal med kriminalforsorgen.
Men her og nu er det en taskforce, der hurtigt lige trawler systemet igennem og sætter ind der, hvor vi på kort tid kan give de ansatte nogle bedre arbejdsforhold. Det er jeg sikker på at både spørgeren og jeg kan finde rigtig gode løsninger på. Kl. 13:16
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til hr. Peter Kofod Poulsen. Kl. 13:16
- Peter Kofod Poulsen** (DF):
Det håber jeg absolut vi kan, altså at vi kan finde frem til nogle gode, varige løsninger for Kriminalforsorgen, for det er der virkelig brug for, hvis man spørger os.
Jeg vil egentlig gå tilbage til starten af ministerens besvarelse, der jo handlede om strengere straffe for de mennesker, der puttes i fængsel. Det er jeg sådan set enig i, og det taler vi jo rigtig meget om. Jeg håber også, at vi kan gøre noget på det område.
Men den debat må jo ikke betyde, at vi glemmer en anden og også rigtig vigtig debat, nemlig om, hvordan vi får skabt nogle bedre vilkår for det personale, der dagligt opererer i fængslerne og arresthusene, og som selvfølgelig har krav på vores fulde opbakning. Der er ingen tvivl om, at der har man været utrolig hårdt presset, særlig igennem de senere år, hvor der har været flere overfald, mere vold og pres på fængselspersonalet. Det kan også ses i sygefraværet.

Samtidig med det står vi og mangler et større antal fængselsbetjente. Kriminalforsorgen selv siger 70-80 fængselsbetjente, og det var også det antal, ministeren fastholdt på et samråd her i formiddag. Og jeg vil egentlig spørge lidt mere ind til det antal fængselsbetjente, man siger man mangler. For hvis man orienterer sig lidt rundt i debatten om fængslerne og arresthusene, får man hurtigt et indtryk af, at der måske mangler endnu flere fængselsbetjente. Og vi ved jo, at noget af det, der er afgørende for, at man kan få det til at fungere i fængslerne, er, at der er ansatte nok til de opgaver, der er. Det er det, der er afgørende for, at man kan føle sig tryk og vide, at der hele tiden er hjælp at trække på, hvis man får brug for det, men jo også at der er tid til det arbejde med fangerne, der skal være, f.eks. relationsarbejde.

Samtidig ser vi, at Folketinget har vedtaget flere love, der faktisk pålægger fængselspersonalet nogle opgaver, der gør, at de skal løbe hurtigere. Så jeg vil tillade mig at sætte spørgsmålstegn ved, om der rent faktisk kun mangler de 70-80 fængselsbetjente, som Kriminalforsorgen oplyser der mangler.

Derfor vil jeg høre ministeren, om regeringen ikke kan se, at der med de love, der er vedtaget, og den forræelse, der er blandt de indsatte, er behov for et større antal fængselsbetjente på sigt, hvis vi skal genskabe de ordentlige arbejdsvilkår, der skal være for vores fængselspersonale.

Kl. 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:18

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Det var flere spørgsmål, og jeg har 30 sekunder, men jeg vil gøre, hvad jeg kan, for at svare så tydeligt som muligt.

Det er klart, at kriminaliteten er faldende, og man har fundet andre måder at straffe på. Så dem, der er tilbage i fængslerne, er de mere hårdkogte typer. Det ser vi i hvert fald mere og mere, og det lægger selvfølgelig et pres på personalet.

Så er det sådan, at jeg er fuldstændig åben for at diskutere antallet af fængselsbetjente, når vi skal til at lave en ny aftale for Kriminalforsorgen. Der skal vi da have en diskussion om, hvordan man sektionerer bedre, og hvordan man kan give betjentene nogle bedre arbejdsforhold, og hvilket antal betjente der så er brug for.

Det vil nok være at gå for vidt at gå dybt ned i det, for det vil kræve nogle undersøgelser af, hvad der foregår i dag. Og nu er min tid allerede gået. Jeg kan ellers godt svare på meget mere af de spørgsmål, spørgeren stillede.

Kl. 13:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:19

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Jeg vil tage fat i en artikel, der faktisk er ganske ny, og som handler om julegaver. Den var noget overraskende for mig.

Det handlede om julegaver til de indsatte i et fængsel i Østjylland. De ansatte fik desværre ingenting, men fangerne fik, og der tænker jeg – nu er det bare et enkeltstående tilfælde, det skal siges – at det måske er sigende for det system, som både ministeren og jeg arbejder med, at vi tænker alt for meget på de indsatte, på de kriminelle, og så glemmer vi i virkeligheden dem, vi selv har forpligtelsen over for, nemlig de ansatte.

Synes ministeren, at det er udtryk for et generelt billede, at vi for ofte glemmer vores fængselsbetjente og betænker de indsatte, de kriminelle?

Kl. 13:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:20

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Altså, min holdning er klar: Jeg er på strammerlinjen, hvad det her angår. Det vil jeg bare lige sige, altså at det er de ansatte, der skal bestemme, og ikke de indsatte.

Til det eksempel med julegaverne vil jeg sige, at da jeg så det i går aftes i en avis, var jeg også ved både at få åndenød og besvime og slå hovedet i bordet, for jeg tænkte: Det kan simpelt hen ikke passe. Er det virkelig rigtigt, at man kan få at vide, at de ansatte da en gang imellem har fået en erkendtlighed i form af en marcipangris eller en bog med vittigheder? Jeg troede ikke mine egne øjne, da jeg læste det.

Jeg er helt enig i, at den holdning – for det handler jo ikke bare om den her sag – skal vi arbejde med, når vi skal lave et nyt forlig om Kriminalforsorgen. Jeg tror, det er tid til at spørge sig selv, under hvilke vilkår det er, vi driver fængsler i Danmark. Det er ikke synd for de indsatte, men det er synd for de ansatte, hvis vi ikke behandler dem ordentligt.

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 13:20

Peter Kofod Poulsen (DF):

Det er jeg glad for ministeren siger. Jeg vil høre, hvor hurtigt vi kan gøre noget, for jeg synes jo, det er lang tid at vente på at lave en ny flerårsaftale for Kriminalforsorgen. Jeg synes egentlig, at der er tilstrækkelig meget materiale til, at vi hurtigt bør gå i gang med at tænke på, hvordan vi kan gøre det langt mere attraktivt at være fængselsbetjent.

Jeg tror, at de ansatte, vi har nu, føler, at der er et meget stort pres på dem. Der kunne jeg godt tænke mig, at vi satte os ned og fandt ud af, hvad vi kan gøre her og nu, inden vi laver nogen flerårsaftale. Det synes jeg ville være værd at tage med.

Så vil jeg spørge ministeren, hvordan det går med fængslerne i Østeuropa, som vi jo er meget interesseret i også at bruge, og som jeg tror kunne have en effekt og lette presset på vores fængselsbetjente herhjemme.

Kl. 13:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:21

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Spørgeren gør det svært for mig med de mange spørgsmål, når jeg kun har 30 sekunder. Men jeg vil sige, for at tage det sidste først, at det er vi godt i gang med, og jeg glæder mig til snart at invitere spørgeren på en kop kaffe, hvor vi skal snakke lidt mere om det. For det her med at kunne skaffe nogle fængselspladser ville være rigtig godt, så udenlandske kriminelle kunne sidde og afsone der.

I forhold til det med at gøre noget hurtigt er jeg enig i, at vi ikke kan vente til en ny aftale. Vi må se på, hvad der kan gøres her og nu, og derfor gennemtrawler vi det hele. Så indkalder jeg til nogle forhåbentlig hurtige forhandlinger, og så håber jeg, vi kan blive enige om at sætte noget i gang i den her samling, så vi kan komme fængselsbetjentene til hjælp.

- Kl. 13:22
Formanden (Pia Kjærsgaard):
 Tak for det.
 Der er et nyt spørgsmål til justitsministeren fra hr. Peter Kofod Poulsen.
- Kl. 13:22
Formanden (Pia Kjærsgaard):
 Værsgo til oplæsning.
- Spm. nr. S 525**
 4) Til justitsministeren af:
Peter Kofod Poulsen (DF):
 Hvad vil ministeren gøre for at sikre videoovervågningen i Vollsmose, hvor folk med banderelationer har ødelagt ophængte kameraer?
- Kl. 13:22
Formanden (Pia Kjærsgaard):
 Værsgo til oplæsning.
- Kl. 13:22
Peter Kofod Poulsen (DF):
 Hvad vil ministeren gøre for at sikre videoovervågningen i Vollsmose, hvor folk med banderelationer har ødelagt ophængte kameraer?
- Kl. 13:22
Formanden (Pia Kjærsgaard):
 Værsgo.
- Kl. 13:22
Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):
 Tak for også dette spørgsmål. Jeg ved, at Fyns Politi gør alt, hvad de kan, for at øge presset på de kriminelle bander, og at politiet har stort fokus på at sikre politimæssig tilstedeværelse i Bøgeparken i Vollsmose. Politiets tilstedeværelse i området har generelt ført til et stort antal sager, og det pres, som politiet har lagt på banderne, har resulteret i flere fængslinger af personer med tilknytning til bandemiljøet. Det er helt afgørende at skabe tryghed i området, det skal vi gøre alle steder i Danmark og også dér.
 Konkret i forhold til videoovervågningen er det selvfølgelig helt og aldeles uacceptabelt, at de kameraer, der er sat op for at skabe tryghed i Vollsmose, bliver udsat for hærværk af personer med banderelationer. Politiet er i tæt dialog med boligselskaberne og kommunen om problemerne i Bøgeparken. I den forbindelse drøftes det også, hvilke tiltag der kan tages for at forhindre, at kameraerne udsættes for hærværk. Som spørgeren ved, arbejder vi i øjeblikket i Justitsministeriet på højtryk med en ny rocker- og bandepakke, og mit mål er, at vi kommer hele vejen rundt om de problemstillinger, som knytter sig til rocker- og bandemiljøet, så vi får sat rockere og bandemedlemmer under maksimalt pres.
- Kl. 13:23
Formanden (Pia Kjærsgaard):
 Værsgo til spørgeren.
- Kl. 13:23
Peter Kofod Poulsen (DF):
 Tak for svaret. Nu bevægede vi os lige pludselig fra dem, der har med de her mennesker at gøre, når de kommer i fængsel, til, hvad der sker, før de kommer i fængsel. Og der må man jo også sige, at der i hvert fald er et ret stort pres på vores politi, et meget stort pres, tror jeg godt man kan sige, det største, der måske har været på vores politi i, ja, nærmest generationer. Det manifesterer sig også ved, at der er nogle, der tror, at de kan opføre sig, som de vil, fordi det er uden konsekvens – eksempelvis de her bander i Odense, der tror, de skal bestemme, hvor der bliver hængt kameraer op, og hvor der ikke bliver hængt kameraer op, og som tror, at man bare kan pille dem ned eller plastre dem til. Det er simpelt hen ikke godt nok.
- Kl. 13:22
 Jeg vil spørge ministeren meget direkte: Hvornår kan vi regne med at de her kameraer er oppe at hænge igen, og hvornår kan vi regne med at der er polititilstedeværelse nok til at holde de her bander nede?
- Kl. 13:24
Formanden (Pia Kjærsgaard):
 Værsgo til ministeren.
- Kl. 13:24
Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):
 Det er et rigtig godt spørgsmål. Ja, det er alle spørgerens spørgsmål, men det er det i den sammenhæng, at vi er fælles om en aftale om politiet. Og i forbindelse med finansloven for 2017 har vi også lavet en aftale om at uddanne flere betjente. Det tager lidt tid, ja.
 Hvad angår det med kameraerne, er det jo – og det er derfor, jeg siger, det er et godt spørgsmål – en kæmpe udfordring. For de her kameraer er ikke bare politiets; det er også boligselskabet, der sætter kameraer op. Og så prøver politiet på bedste måde at vejlede boligselskabet om, hvad de kan gøre. Politiet gør det, at de er mere til stede. De er i Vollsmose. Problemet er – der tror jeg spørgeren er enig med mig – at vi jo ikke kan have en betjent stående under hvert kamera og holde øje med, at der ikke sker noget. Kunsten bliver det her med at lave et samarbejde, så vi sikrer, at vi på en eller anden måde får overvåget, hvad der foregår.
 Altså, det er lidt svært at sige, at jeg kan garantere, at fra den dag er der ikke nogen, der tager kameraerne ned, for det kan jeg ikke.
- Kl. 13:25
Formanden (Pia Kjærsgaard):
 Tak. Værsgo til spørgeren.
- Kl. 13:25
Peter Kofod Poulsen (DF):
 Så lad mig komme med et andet forslag. Jeg kan huske, at dengang vi lavede flerårsaftalen, var noget af det, De Konservative, justitsministerens eget parti, gik meget op i, de her mobile politistationer, altså at man kunne køre ud og etablere en eller anden form for tilstedeværelse. Så kunne man være der nogle dage, nogle uger, nogle måneder, indtil der ligesom var kommet ro på situationen igen. Kunne man ikke forestille sig, at man kunne bruge det i den her sammenhæng, altså simpelt hen sørge for, at der er permanent tilstedeværelse af politi, ikke bare noget med at patruljere og køre igennem, men at der er fast, permanent tilstedeværelse af politiet til at tage fat i de her slyngler, hvis de igen måtte forsøge at hive de her kameraer ned?
- Kl. 13:26
Formanden (Pia Kjærsgaard):
 Værsgo til ministeren.
- Kl. 13:26
Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):
 Jamen det er rigtigt, at hele tanken med de mobile politistationer taler jeg meget varmt for, for jeg synes, det er en effektiv måde, hvorpå man i en periode kan have en politistation et bestemt sted. Hvordan skal det så lige organiseres, og er det mig, der skal sidde og organisere det? Det er det nok ikke, men jeg vil da gerne gå ind i en nærmere drøftelse af, hvad det er, der virker bedst i forhold til at skabe tryghed i Vollsmose. For jeg er helt enig i, at borgerne skal være trygge. Og de her kameraer skal altså hænge der, hvis vi siger, at de skal hænge der, og hvis boligselskabet siger, de skal hænge der. Så det går jeg gerne i en dialog med spørgeren om.
- Kl. 13:26
Formanden (Pia Kjærsgaard):
 Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:26

Peter Kofod Poulsen (DF):

Det er glad for. Jeg tror også, at meget af det her måske kan være et ressourcespørgsmål, simpelt hen fordi der er så få betjente, som der nu engang er. Derfor vil jeg spørge sådan meget nøjternt: Kan vi regne med, at der om 1 år er flere politibetjente i Fyns politikreds, end der er i dag? Altså, er der flere rigtige betjente i uniform om 1 år, end der er i dag?

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:27

Justitsministeren (Søren Pape Poulsen):

Vi er ved at uddanne nogle flere, og hvor de bliver placeret, hvor de kommer til at være henne, skal jeg ikke lige have slået søm i i dag. I det hele taget har vi også til gode her i år at skulle drøfte det fremtidige optag i politiet for det kommende år. Vi lavede jo en 2-årig aftale sidste gang. Men lige præcis hvor de enkelte betjente kommer hen, tror jeg jeg skal afholde mig fra at give nogen garanti om lige i dag.

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Der er et nyt spørgsmål, og det er til forsvarsministeren af hr. Peter Hummelgaard Thomsen, Socialdemokratiet.

Kl. 13:27

Spm. nr. S 531 (omtrykt)

5) Til forsvarsministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Hvordan vurderer udenrigsministeren den sikkerhedspolitiske situation i Danmark efter den seneste måneds historier om russiske hackerangreb i USA og Europa, bl.a. i Berlingske den 10. januar 2017: »Europa gør sig klar til politiske cyberangreb fra Rusland«?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 13:27

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak for det. Hvordan vurderer udenrigsministeren – det står der så, men der skal stå forsvarsministeren – den sikkerhedspolitiske situation i Danmark efter den seneste måneds historier om russiske hackerangreb i USA og Europa, bl.a. omtalt i Berlingske den 10. januar 2017: »Europa gør sig klar til politiske cyberangreb fra Rusland«?

Kl. 13:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:28

Forsvarsministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er et meget relevant spørgsmål, for det er en problemstilling, som vil trænge sig mere og mere på. Danmark står over for et alvorligt og stadig mere komplekst trusselsbillede. Der er en række trusler, der trænger sig på. Det drejer sig bl.a. om terrorisme, ekstremisme og et mere selvhævdende Rusland. En af de alvorligste trusler mod vores stadig mere digitaliserede samfund er jo netop cyberangreb fra statslige og ikkestatslige aktører.

Som beskrevet i den artikel i Berlingske Tidende, der henvises til, udføres der bl.a. angreb med det formål at opnå strategiske og politiske mål i andre lande. Cyberangrebet på det demokratiske parti

i USA viser, at truslen er reel. Tilsvarende trusler vil sagtens kunne forekomme i Europa og i Danmark.

Cyberangreb er altså blevet et politisk redskab, som Danmark og vore nære partnere og allierede i højere og højere grad skal håndtere. Forsvarets Efterretningstjeneste fremhæver i sin seneste risikovurdering, at cybertruslen mod Danmark er meget høj. Danske myndigheder og virksomheder er løbende under angreb, og Forsvarets Efterretningstjeneste vurderer, at der er tale om en vedvarende trussel mod danske interesser.

Det er jo ingen hemmelighed, at Rusland er aktive på denne front, og at Rusland anvender cyberangreb til at fremme sin politiske dagsorden. Derfor tager vi det meget alvorligt og vil styrke vores værn mod cyberangreb.

Meget er allerede gjort på området, både med styrket lovgivning og tilførsel af midler, men truslens karakter og den hastige udvikling betyder, at vi fortsat skal styrke vores digitale forsvar, så vi bliver endnu bedre til at beskytte Danmark mod cyberangreb. Vi må løbende se på, om myndighederne har de rette værktøjer både i form af teknik, ressourcer og lovgivning på området.

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og så er det spørgeren.

Kl. 13:30

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak til forsvarsministeren. Til at begynde med vil jeg bare gerne kvittere både for forsvarsministerens svar, men jo også for svaret om, at vi løbende ligesom skal vurdere, om myndighederne har de rigtige værktøjer. Jeg stillede det her spørgsmål ud fra en bredere betragtning om den sikkerhedspolitiske situation, det var grunden til det. Den var forsvarsministeren også lidt inde på, og i det lys kunne det bare være interessant som opfølgning at høre, hvis vi breder det lidt videre ud end cyberangrebene, at når nu vi ved, at Rusland er meget aktiv på den her front, når vi ved, at det, som forsvarsministeren også selv kalder for et mere selvhævdende Rusland, jo også udgør et mere komplekst trusselsbillede mod Danmark, bør det så efter forsvarsministerens mening være en del af vores overvejelser i forbindelse med etableringen af Nord Stream-gasrørledningen og herunder også overvejelserne, som også har været fremme i den danske presse, omkring at lade Gazprom opbevare rør m.v. på Bornholm?

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:31

Forsvarsministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg synes, det er to forskellige ting. En ting er jo, hvis Gazprom får en base i Rønne, eller hvor det nu måtte være, og om den kan bruges til spionage eller ikke spionage. Det vil jeg ikke kunne svare på i dag, det ved jeg simpelt hen for lidt om. Men for så vidt angår cybertruslen, kan man jo sige, at det jo ikke er sikkert, at de næste krige bliver krige, som vi traditionelt tænker dem. Det kunne jo være – og det er jo det, der er det uhyggelige perspektiv i det her – at krigen bestod i at destabilisere fjenden, om man så må sige. Og hvis man hacker sig ind på energiforsyningen, som de jo gjorde i Ukraine, hvor man gik ind og hackede det ukrainske energiforsyningssystem, og hvor det tog op imod et halvt år at få det genetableret, så kan man jo tænke, hvad der ville ske i Danmark, som er et gennemdigitaliseret land, vel et af de mest digitaliserede lande, hvis man gik ind på hospitalernes systemer osv. Det ville jo skabe panik i befolkningen, og det er jo det, vi er nødt til at værne os imod.

- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Tak. Spørgeren.
- Kl. 13:32
- Peter Hummelgaard Thomsen** (S):
Jeg er sådan set meget enig i den sidste del af forsvarsministerens besvarelse. Den første del er jeg ikke nødvendigvis enig i. Det, der er hele min pointe, også med mit opfølgende spørgsmål, er at sige, at man lidt har indtrykket af, at regeringen gerne vil adskille de to diskussioner og siger, at der på den ene side er nogle sikkerhedspolitiske vurderinger, som både handler om cyberangreb og om et mere selvhævdende Rusland, troppeopbygning ud for de baltiske lande osv., men på den anden side har vi en kommerciel vurdering – det er min påstand, som forsvarsministeren gerne må svare på – af hele spørgsmålet om Nord Stream. Det er de ting, jeg godt kunne tænke mig at regeringen havde et samlet billede af, og at regeringen overvejede, om man ikke bør lægge de to diskussioner sammen i en samlet sikkerhedspolitisk vurdering af vores forhold til Rusland.
- Kl. 13:33
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, minister.
- Kl. 13:33
- Forsvarsministeren** (Claus Hjort Frederiksen):
Nu redegjorde statsministeren jo i går på Mette Frederiksens spørgsmål om Nord Stream for, hvad status er i de her drøftelser, hvor der jo dels er det kommercielle aspekt, dels vel er et strategisk aspekt. Men jeg vil sådan set ikke fravige den vurdering, som statsministeren fremlagde i går. Jeg kan bare som ny forsvarsminister, der jo nu bliver sat ind i de trusler, der er mod Danmark, se, at det er ret alvorligt, og det er også derfor, jeg har følt behov for ligesom at gøre opmærksom på, at vi står over for nogle nye trusler. Regeringen skal på et tidspunkt – det skal den svenske regering jo også – træffe beslutning om Nord Stream, og der vil det selvfølgelig indgå i overvejelserne.
- Kl. 13:34
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.
- Kl. 13:34
- Peter Hummelgaard Thomsen** (S):
Tak for det. Så tror jeg bare, at jeg, som jeg startede med at sige, som det sidste vil kvittere for, at forsvarsministeren vil arbejde for hele tiden at se, om myndighederne har de rigtige redskaber. Jeg tror, at vi fra Socialdemokratiets side er meget enige i, at der både er en meget konkret og alvorlig trussel på mange forskellige planer. Og så vil jeg slutte af med at sige, at jeg tror heller ikke, at vi er færdige med at diskutere hele Nord Stream-sagen endnu.
- Kl. 13:35
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.
- Kl. 13:35
- Forsvarsministeren** (Claus Hjort Frederiksen):
Det sidste kan jeg bekræfte. Der er jo ikke truffet beslutninger endnu, og der er i øvrigt heller ikke kommet nogen ansøgning om Nord Stream fra Gazprom, så sagen er jo ikke aktuel på den måde.
Men jeg er glad for spørgerens interesse for de her spørgsmål, fordi det er meget fundamentale spørgsmål, og det er jo mange år siden, havde jeg nær sagt, at vi har interesseret os for, hvad der foregår i vores nærområde. Vi har jo været meget optaget af at bekæmpe ter-
- rorister i Irak, Afghanistan, Syrien, men kan se med det her ændrede trusselsbillede, at vi er nødt til at have større fokus på vores nærområde.
- Kl. 13:35
- Kl. 13:32
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.
Det næste spørgsmål er til erhvervsministeren af hr. Christian Rabjerg Madsen, Socialdemokratiet.
- Kl. 13:36
- Spm. nr. S 538**
6) Til erhvervsministeren af:
Christian Rabjerg Madsen (S):
Hvordan vil ministeren sikre, at bureaukrati ikke står i vejen for kystsikringsprojekter som det ved Jyllinge?
- Skriftlig begrundelse
- Der henvises til dr.dk »Regeringen lover hurtigere hjælp til stormflodsramte Jyllinge«.
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.
- Kl. 13:36
- Christian Rabjerg Madsen** (S):
Tak. Hvordan vil ministeren sikre, at bureaukrati ikke står i vejen for kystsikringsprojekter som det ved Jyllinge?
- Kl. 13:36
- Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.
- Kl. 13:36
- Erhvervsministeren** (Brian Mikkelsen):
Tak for spørgsmålet. Jeg vil godt indledningsvis understrege, at jeg har meget stor forståelse for de udfordringer, som Roskilde Kommune og borgerne i Jyllinge står over for. Når det er sagt, skal jeg selvfølgelig understrege, at jeg jo ikke kan gå ind i en konkret sag i Jyllinge eller i det uafhængige nævns behandling af Jyllingesagen.
Jeg har som erhvervsminister fra den 1. januar 2017 fået ansvaret for Natur- og Miljøklagenævnet, som bl.a. behandler klager i forbindelse med kystsikringsprojekter efter kystbeskyttelsesloven, herunder om et projekt er lovligt. Natur- og Miljøklagenævnet har kun ansvaret for klagesagsbehandlingen, hvis der klages over f.eks. en kommunes afgørelse i forbindelse med en kystsikrings sag.
Natur- og Miljøklagenævnet behandler ca. 2.000 klager om året, og der er klageadgang i en lang række love på forskellige ministerområder. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i Natur- og Miljøklagenævnet har de seneste år svinget mellem ca. 190 og 350 dage. Enkelte sager på bl.a. kystsikringsområdet har ligget længere. Det er selvfølgelig fuldstændig urimeligt og uhensigtsmæssigt. Jeg kan også konstatere, at der er opstået en sagspukkel i Natur- og Miljøklagenævnet. Det er uhensigtsmæssigt, hvis sagsbehandlingstiden i Klagenævnet står i vejen for gode og relevante projekter. Så derfor har den tidligere regering afsat 23 mio. kr. til en ekstraordinær indsats, som skal få den opståede sagspukkel i Natur- og Miljøklagenævnet ud af verden i 2017.
Regeringen ønsker med de ekstra midler særlig at prioritere bl.a. sagerne om kystsikringsprojekter og andre samfundsøkonomisk vigtige sager. Det er ambitionen, at de verserende sager på disse områder løses inden sommeren 2017. Det er regeringens mål, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i de sager, der tidligere har været be-

handlet i Natur- og Miljøklagenævnet, på sigt nedbringes og varigt vil være under 6 måneder.

Kl. 13:41

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:38

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak for det. Uden at gå ind i den konkrete sag, men bare for at bruge den som caseeksempel, er det jo sådan, at man i Roskilde og Egedal Kommuner har et kystsikringsprojekt, som er finansieret af kommunen og borgerne. De har sådan set gjort præcis det, vi som stat ønsker af dem. Sådan et projekt skal igennem en række klageinstanser. Der kan klages over VVM, der kan klages over Roskilde Kommunes fremme af sagen, der kan klages over fredningsnævnets afgørelse, der kan klages over afgørelser i relation til åbeskyttelse, der kan klages over afgørelser i relation til vandløbsregulering, og så kan der endelig, hvis det skulle blive relevant, klages over beslutninger i relation til ekspropriation.

Det vil sige, at vi har et regelsystem i øjeblikket, hvor man, hvis man skulle være imod et sådant kystsikringsprojekt, reelt kan træne projektet i mange år. Er det hensigtsmæssigt? Eller er det regeringens opfattelse, at de forskellige klageprocesser, som naturligvis af hensyn til retssikkerheden, miljøet og lignende skal kunne køres igennem og behandles ordentligt, bør kunne køre parallelt og ikke fortløbende, sådan at man ikke skal vente med at få behandlet sagen i én klageinstans, til man har overstået den sidste? Altså, bør man i stedet for kunne klage og få behandlet sine klager samlet i relation til de her instanser, så de kører parallelt og dermed hurtigere? Og vil ministeren ikke også bekræfte, at ministeren har lovet borgerne i Jyllinge, at deres klagesag i relation til de her instanser, som jeg har nævnt, skulle være overstået inden sommeren 2017? Tak.

Kl. 13:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:39

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

[Lydudfald] ... den del, som har at gøre med Natur- og Miljøklagenævnet, bliver ordnet inden sommeren 2017.

Vi har som regering afsat 23 mio. kr. for at skabe en ekstraordinær indsats for at få behandlet sagerne, så de kystsikrings-sager, som ligger i Natur- og Miljøklagenævnet, vil være afsluttet inden sommerferien.

Jeg kan selvfølgelig ikke gå nærmere ind i sagsgangen i den her sag, heller ikke i kystbeskyttelsesloven, men jeg vil godt i forhold til den her fortælling mane det billede i jorden, at myndighederne er gået i stå med hensyn til kystsikringen og behandlingen af kystsikringen, for det er simpelt hen ikke korrekt. Miljø- og fødevareministeren har igangsat en række rigtig, rigtig gode tiltag på området, og for en nærmere gennemgang af de tiltag, som han har igangsat, må jeg henvise til ham.

Endelig kan jeg også sige, at jeg er bekendt med, at miljø- og fødevareministeren i går, den 17. januar, har haft et møde med KL og en række berørte kommuner om, hvordan vi yderligere kan forberede os på de hændelser, som vil komme i fremtiden.

Kl. 13:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Christian Rabjerg Madsen (S):

Det er selvfølgelig et fint svar, men det er bare ikke svar på det, jeg spørger om. Vil ministeren ikke forholde sig til de klageinstanser, som jeg remsede op? Bør klagerne kunne behandles parallelt, sådan at man kan klage over kommunens fremme af sagen, over fredningsnævn, åbeskyttelse, vandløbsregulering og ekspropriation, i stedet for at klagerne behandles fortløbende? Er det regeringens holdning?

Kl. 13:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:41

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg har som erhvervsminister overtaget ansvaret for området ved årsskiftet, og i forhold til klagesagsbehandlingen har regeringen allerede gjort flere tiltag for at sikre, at det foregår effektivt og hurtigt. Et bredt flertal, hvor spørgerens parti for øvrigt også var med, vedtog kort før jul at etablere to nye nævn på området, nemlig Planklagenævnet og Miljø- og Fødevareklagenævnet, og det er regeringens mål, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i de sager, der tidligere har været behandlet i Natur- og Miljøklagenævnet, på sigt nedbringes til under 6 måneder.

Det nævn, som vi så har placeret i Nævnets Hus i Viborg, er en styrelse, hvor vi har samlet en række klage- og ankenævn. Det har vi gjort for at skabe de bedste muligheder for at behandle sagerne hurtigst muligt, og det er regeringens ambition, at de sager skal behandles så hurtigt som muligt til gavn for borgerne og kommunen.

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:42

Christian Rabjerg Madsen (S):

Jeg er med på, at de klager, der ender i Natur- og Miljøklagenævnet, selvfølgelig skal behandles hurtigt. Sagsbehandlingstiden er eksploderet under den nuværende regering, og det er selvfølgelig trist, så den sagsbehandlingstid skal bringes ned, og det bakker vi fuldt op om.

Men vil ministeren ikke godt gøre sig umage for at svare på, om det er regeringens holdning, at de forskellige klageprocesser kan køre parallelt i stedet for fortløbende, sådan at man kan køre klageprocessen parallelt og ikke skal vente med næste klageinstans, indtil sidste klageinstans er overstået?

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 13:42

Erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg gør mig meget umage på vegne af Danmark og danskerne, og derfor har vi også sørget for, at sagsbehandlingsperioden bliver vældig meget reduceret. Med den bevilling, den tidligere regering gav, betyder det altså, at de sager, der måske har ligget i flere år, nu kommer ned på under 6 måneder. Det er jo et kæmpe, kæmpe kvantespring frem.

Med hensyn til de forskellige sagsbehandlingstrin vil jeg sige, at nogle jo ligger i Miljø- og Fødevareministeriet, og nogle ligger i Nævnets Hus, og vi vil selvfølgelig have som prioritet, at de sager af hensyn til borgerne, af hensyn til kommunerne skal behandles så hurtigt som muligt. Der er allerede gennemført en række konkrete tiltag, miljø- og fødevareministeren arbejder med yderligere tiltag og

har det meget højt prioriteret, og det har jeg også som minister, og regeringen har sagt, at det her vil vi gøre på vegne af borgerne og kommunerne, så der kommer nogle muligheder for at lave relevante kystsikringsprojekter så hurtigt som muligt.

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til økonomi- og indenrigsministeren af hr. Morten Bødskov, Socialdemokratiet.

Kl. 13:43

Spm. nr. S 542

7) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Morten Bødskov (S):

Mener ministeren ikke, at der er nogle grænser for, hvilke velfærdsydelse der skal konkurrenceudsættes?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 13:43

Morten Bødskov (S):

Tak for det, formand. Spørgsmålet er i al sin enkelhed følgende: Mener ministeren ikke, at der er nogle grænser for, hvilke velfærdsydelser der skal konkurrenceudsættes?

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:43

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Tak for spørgsmålet og for interessen for konkurrenceudsættelse, for der er netop behov for at styrke indsatsen på det område, og derfor er spørgsmålet jo utrolig relevant. Det handler om at udnytte ressourcerne bedre, og det vil sige, at vi enten kan få den samme service for færre penge eller mere service for de samme penge. Det er ikke afgørende for regeringen, om det er det private eller det offentlige, der varetager opgaverne, så i udgangspunktet er der ingen grænser for, hvilke opgaver der kan konkurrenceudsættes. Jeg har dog også offentligt nævnt, at folkeskoleområdet er et eksempel, hvor vi ikke har tænkt os at gøre det alligevel, fordi der allerede i dag er en indirekte konkurrenceudsættelse gennem friskolelovgivningen. Der er ikke helt samme tradition for konkurrenceudsættelse på de mere bløde velfærdsområder som på de tekniske områder, og det er også et område, hvor regeringen er åben over for at gøre det i større grad, end det hidtil har været tilfældet.

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:44

Morten Bødskov (S):

Tak for det. Jeg tror, at det for dem, der måske måtte sidde og lytte til den her debat, er nemmere at finde forståelse for, hvad det er, ministeren siger, hvis man sådan sætter et lighedstegn mellem konkurrenceudsættelse og privatisering af velfærden, for grundlæggende er det jo det, det handler om. Det får man også understreget, når man læser den her artikel, som er afsat for spørgsmålet, hvor ministeren siger: Mit mål er fuld konkurrence om velfærden. Der siger ministeren jo også det, han siger her, nemlig at godt nok er folkeskolen dog lidt et undtagelsesområde, som ministeren udtaler, men ellers skal det bare gå derudad. Der er ingen grænser for, hvad der kan konkur-

renceudsættes eller privatiseres. Det er jo så kernespørgsmålet: Hvorfor er der ikke det?

Grundlæggende er det her et spørgsmål om, hvad det er for et velfærdssamfund, vi vil have; hvad det er for en offentlig sektor, der skal være kernen i vores velfærdssamfund. Vi har jo valgt en dansk eller skandinavisk – nogle kalder den nordisk – velfærdsmodel med en høj grad af skattefinansiering, som sikrer borgerne fri og lige adgang til velfærdsydelser på udvalgte kerneområder, især ældreområdet, børnepassningsområdet, folkeskoleområdet, undervisningsområdet og andet. Derfor er spørgsmålet jo nu, om det er det, ministeren agter at gøre op med, altså den frie og lige adgang til de her ydelser. For efter udsagnet om, at man ønsker den fulde konkurrence om velfærden, altså den mulige fulde privatisering af velfærden, så rejser det spørgsmål til ministeren sig jo også, om det, ministeren ønsker, og det, regeringen ønsker, er øget brugerbetaling.

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:46

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Det var i hvert fald godt, at spørgeren kom ned i Folketingssalen og fik stillet spørgsmålet, for så kan man jo få afklaret den misforståelse, man er i besiddelse af, der handler om, at konkurrenceudsættelse og privatisering er det samme. Konkurrenceudsættelse er netop, at flere kan byde ind på en opgave, og det gælder for så vidt både private aktører, men også det offentlige selv. Det betyder altså, at der er tale om, at det, der er vigtigt, når vi finder ud af, hvad for en offentlig sektor vi skal have, er, at det offentlige ligesom er bestiller af serviceydelsen, at det offentlige så at sige køber ydelsen det klogeste sted. For det er helt korrekt, hvad spørgeren siger: Det handler om, hvad for en offentlig sektor vi gerne vil have. Og regeringen ønsker ikke en offentlig sektor, hvor man spiller skatteborgernes penge. Det er derfor, vi vil have øget konkurrenceudsættelse.

Kl. 13:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:47

Morten Bødskov (S):

Nu nævnte ministeren det jo selv: Øget konkurrenceudsættelse kan medføre mere privatisering. Det var det, ministeren sagde. Enten kan det offentlige så at sige vinde opgaven, eller også kan et privat firma vinde opgaven. Det har man jo set nogle steder med en meget lidt succesfuld udgang for de borgere, som benytter sig af det, eksempelvis på ældreområdet. Lad os tage en gennemsnitlig dansk kommune og se på ældreområdet. Forestiller ministeren sig, at hele ældreområdet i en kommune som f.eks. Herlev i fremtiden skal konkurrenceudsættes, altså med mulighed for, at private firmaer kan overtage opgaven?

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:48

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Jeg forestiller mig i første omgang, at vi får en rigtig god dialog også med kommunerne om, hvor de synes, det kunne være godt at fortsætte ad konkurrenceudsættelsestien. Vi har kunnet se, at det gik lidt i stå, da spørgeren og hans parti havde regeringsmagten, men at der faktisk var en god gænge indtil da. For det her handler jo netop om at sørge for, at skatteyderne ikke skal betale for en service, de

ikke får i den virkelige verden. Jeg tror, det er helt ligegyldigt for borgeren, om det er det offentlige eller det private, der leverer en service. Jeg tror, det, borgeren gerne vil have, er en god service til færrest mulige penge, sådan at man, når man er borger, får en god serviceoplevelse, og når man er skatteyder, betaler man ikke for unødigt bureaukrati og meningsløst arbejde. Det er jo det, der er det afgørende, så det handler, som spørgeren var inde på tidligere, om, hvad for en offentlig sektor vi vil have. Vi vil gerne have en offentlig sektor, der leverer bedst mulig service for færrest mulige penge.

Kl. 13:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren

Kl. 13:49

Morten Bødskov (S):

Ministeren tilhører også et parti, som har sagt, at man ikke bare vil have nulvækst i den offentlige sektor – man vil have minusvækst i den offentlige sektor. Derfor kunne man jo godt mistænke ministeren for at arbejde for, at det ikke bare handler om, at de så at sige samme penge, som vi bruger på velfærd, enten stadig væk skal bruges i den offentlige sektor eller bruges til at betale et privat firma for at levere eksempelvis ældrepleje eller børnepasning. Det kunne jo godt være, at man her tog en smutvej til rent faktisk at få en mindre offentlig sektor.

Det har vi set før hos tidligere borgerlige regeringer, som har sagt – og lad os blive ved den tidligere nævnte kommune, nemlig Herlev Kommunes ældrepleje – at dér skulle en fjerdedel af det nærmest tvangsudliciteres, altså væk fra kommunen. Er det den vej, som regeringen går, altså med tvangsudliciteringer, mindre offentlig sektor og dermed også øget brugerbetaling?

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:50

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Det er meget tankevækkende, at spørgeren afslører sig selv for åben mikrofon, nemlig ved at det er udgifterne i sig selv, der er interessante for spørgeren, og at de skal være så høje som muligt. Det, regeringen foreslår, er, at vi skal kunne levere enten samme service for færre penge eller bedre service for de samme penge. Det modsatte synspunkt er jo, at man vil bruge penge på noget, som borgeren ikke får gavn af.

Jeg synes, det er ærgerligt, at Socialdemokratiet har et enøjet fokus på, at de offentlige udgifter bare skal være højest mulige til skade for de danske skatteydere.

Kl. 13:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til økonomi- og indenrigsministeren af hr. Morten Bødskov, Socialdemokratiet.

Kl. 13:51

Spm. nr. S 544

8) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Morten Bødskov (S):

Mener ministeren, at man eksempelvis kan konkurrenceudsætte akutfunktioner på hospitalerne og anbringelser af udsatte børn, så det varetages af private virksomheder?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo igen til en oplæsning.

Morten Bødskov (S):

Tak for det. Mener ministeren, at man eksempelvis kan konkurrenceudsætte akutfunktioner på hospitalerne og anbringelser af udsatte børn, så det varetages af en privat virksomhed?

Kl. 13:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:51

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Borgernes skattepenge skal anvendes bedst og mest effektivt. Det var også det, der var svaret på det forrige spørgsmål, og der er i udgangspunktet ikke noget område, som er helligt i forhold til inddragelse af private aktører. Den her regering har modet til at gøre op med vaneforestillinger om offentlig opgavevaretagelse.

Selvfølgelig skal det fortsat være den enkelte kommune eller region, som træffer beslutning om serviceniveaet, men det er vigtigt for os at sige, at der ikke er grund til, at man skal spille penge, der ikke bliver til reel service for borgerne. Det vil sige, at vi leverer en model, hvorefter borgeren får bedst mulig service og skatteyderen ikke bliver plaget mere end højst nødvendigt. Og jeg tror såmænd også, at man får et bedre arbejdsmiljø og et mere spændende arbejde for de mennesker, der skal udføre opgaverne, når man reelt kan bruge tiden på kerneservice og ikke på unødige ting.

Kl. 13:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:52

Morten Bødskov (S):

Det lød faktisk som et utrolig langt svar. Det, ministeren jo rent faktisk bare siger, er, at svaret på det her spørgsmål – jeg læser lige spørgsmålet op igen: Mener ministeren, at man eksempelvis kan konkurrenceudsætte, altså privatisere akutfunktioner på hospitalerne og anbringelser af udsatte børn, så det varetages af private virksomheder? – er: Ja, det mener han godt. Og ministeren mener også, at der kan sættes lighedstegn mellem, at man eksempelvis privatiserer akutfunktioner på hospitaler eller anbringelser af udsatte børn, og den service, borgerne får, når de kommer til akutfunktionen på hospitalet; den bliver ikke bare bedre, den bliver også billigere. Det er sådan, man må forstå ministerens tankegang.

Så derfor synes jeg jo, at det på ingen måde er betryggende, at regeringen er klar til nu at privatisere, konkurrenceudsætte akutfunktioner på hospitaler og anbringelser af børn. For hvis man læser den artikel, hvori ministeren har givet et meget, må man sige, åbenhjertigt interview om sit syn på den offentlige sektor, kan man jo se, at det er det, der bliver sagt direkte. Og selv om ministeren siger her, at det selvfølgelig er kommunernes og regionernes ansvar, så siger ministeren jo også, at man vil indgå i en dialog med kommunerne og regionerne om at fremme det her – altså fremme en politik, hvor man vil have privatisering, konkurrenceudsættelse af bl.a. akutfunktioner på hospitaler og også anbringelser af udsatte børn.

Nu kommer vi i en situation her frem til sommer, hvor der skal forhandles ny økonomi for regioner og kommuner. Vil regeringen til de forhandlinger så kæmpe for øget privatisering af grundlæggende velfærdsopgaver?

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:54

Kl. 13:57

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll): Så vidt jeg ved, findes der et gammelt arabisk ordsprog, der handler om, at man har to ører og en mund. Jeg har lidt en fornemmelse af, at spørgeren er udstyret omvendt, forstået på den måde, at det ikke rigtig bliver hørt, hvad der bliver sagt.

Jeg kunne måske godt have nogle bestemte ideologiske betragtninger, men det er faktisk ikke det, jeg svarer på de spørgsmål, som spørgeren stiller. Det, jeg siger, er: For os i regeringen er det ikke afgørende, om det er de private eller det offentlige, der varetager opgaverne. Det vigtige er, at borgerne får bedst mulig service for færrest mulige penge. Det ærgrer mig, at Socialdemokratiet ikke er interesseret i at være med til at løse den opgave.

Det spørgsmål, der blev stillet, lød: Mener ministeren, at man kan konkurrenceudsætte ... og så nogle bestemte eksempler. Til det svarede jeg, at man jo for så vidt kan konkurrenceudsætte hvad som helst – men skal man? Det er jo et andet spørgsmål, og det er den dialog, vi nu skal have med netop kommuner og regioner.

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard): Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:55

Morten Bødskov (S):

Jeg spørger nemlig til ministerens holdning, altså jeg spørger: Mener ministeren, at man kan konkurrenceudsætte de her områder, altså akutfunktioner på hospitaler og eksempelvis anbringelser af udsatte børn. Mener ministeren det? Og det må man forstå at ministeren mener man godt kan. Det er jo det, ministeren siger, ikke også? Nu siger ministeren ja. Jeg har en mund og to ører, så jeg tror, at vi taler nogenlunde på samme bølgelængde lige nu.

Ministeren mener altså godt, at man kan konkurrenceudsætte akutfunktioner på hospitaler og anbringelser af vores udsatte børn. Det skal jeg bare have ja eller nej til. Jeg forstår det sådan, at det er et ja, og at det mener ministeren godt man kan.

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard): Værsgo, ministeren.

Kl. 13:56

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Man kan sige, at vi kan allerede kan effektivisere også Folketingets arbejde, hvis det har en interesse. Altså, jeg vil sige, at som udgangspunkt kan hr. Morten Bødskov gå ud fra, at når jeg giver et interview og siger, hvad jeg mener, så er det sådan set også det, jeg mener. Det er jo sådan set et meget godt koncept.

Jeg synes bare, man skal være opmærksom på, at det her ikke står stille. F.eks. er det sådan i øjeblikket, at der er en lang række sjællandske kommuner med Holbæk i spidsen, der betræder nyt land. Der er en plan om at konkurrenceudsætte på det specialiserede socialområde. Og det handler jo netop om at sørge for at få mest muligt for skattekrone, fordi det, man gør, er, at man siger: Det kan være, det er de private, der kan gøre det bedst; det kan sådan set også være, at det er det offentlige, der kan gøre det bedst.

Men det er da utrolig svært at argumentere for det modsatte. Det, spørgeren står for, er jo: Vi vil ikke finde ud af, hvem der kan gøre det bedst muligt for færrest mulige penge. Det er jo det spørgeren står for, altså at man skal gøre det dyrest muligt; for flest mulige penge. Det må være udgangspunktet, hvis man ikke ønsker at konkurrenceudsætte.

Formanden (Pia Kjærsgaard): Spørgeren.

Kl. 13:57

Morten Bødskov (S):

Nej, minister, det er ikke udgangspunktet. Det, der er udgangspunktet, er, at mit parti – og andre også – har været med til at skabe et velfærdssamfund, hvor der er nogle grundlæggende elementer, som vi passer godt på og udvikler i fællesskab. Det handler eksempelvis de mest sårbare børn i vores samfund, og at folk kan komme på hospitalet, når de har behov for akut behandling. Der skal der være en fælles tryghed, og det er en værdi for et samfund i, at man udvikler og passer på det i fællesskab. Det er for os ikke ligegyldigt, om det er fællesskabet, der varetager og udvikler det, eller om det er et privat firma.

Så opsummerende må man jo bare sige, at ministeren mener ikke, at der er nogen grænser for, hvad der kan konkurrenceudsættes og privatiseres. Det er korrekt forstået, forstår vi. Og ministeren mener heller ikke, at der er noget problem i, at man eksempelvis konkurrenceudsætter eller privatiserer akutfunktioner på hospitalerne eller anbringelser af vores mest udsatte børn og unge.

Kl. 13:58

Formanden (Pia Kjærsgaard): Så er det ministeren.

Kl. 13:58

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Jamen jeg vil gerne takke for at have været skygge i den boksekamp, hr. Morten Bødskov har haft, forstået på den måde, at man jo hænger fast i nogle gamle måder at se tingene på i stedet for at se på, hvordan vi kan sørge for at levere en bedre service til de borgere, som forventer, selvfølgelig, at få en god service fra den offentlige sektor. Så langt er vi jo sådan set enige.

Det, der så er uenighed om, er, om vi skal prøve få det til lavest mulige pris, eller om vi skal prøve at få det til højest mulige pris. Hr. Morten Bødskov og Socialdemokratiet står for det sidste synspunkt, mens regeringen står for, at man skal have bedst mulige service for færrest mulige penge. Og hvis man virkelig ønsker velfærdssamfundet det godt, skulle man jo komme ind i kampen og sørge for at sikre, at vi netop også kan levere velfærd i fremtiden. Det er den opgave, som Socialdemokratiet desværre heller ikke i dag leverer noget svar på.

Kl. 13:59

Formanden (Pia Kjærsgaard): Tak for det.

Det næste spørgsmål er til beskæftigelsesministeren af hr. Bent Bøgsted. Der er en medspørger, nemlig hr. Claus Kvist Hansen

Kl. 13:59

Spm. nr. S 526

9) Til beskæftigelsesministeren af:

Bent Bøgsted (DF) (medspørger: **Claus Kvist Hansen** (DF)):

Hvilke tiltag mener ministeren der skal til for at få 30.000 flere kontanthjælpsmodtagere i arbejde ud over kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen, der jo er vedtaget?

Skriftlig begrundelse

Beskæftigelsesministeren har til Børsen udtalt, at han sætter et mål for sig selv om, at 30.000 jobparate skal i arbejde, og at flygtninges beskæftigelsesfrekvens skal løftes til 50 pct.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Bent Bøgsted til at læse spørgsmålet op.

Kl. 13:59

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Spørgsmålet lyder:

Hvilke tiltag mener ministeren der skal til for at få 30.000 flere kontanthjælpsmodtagere i arbejde ud over kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen, der jo er vedtaget?

Kl. 13:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:00

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for spørgsmålet. Jeg må først starte med at glæde mig over, at det går godt på det danske arbejdsmarked. Beskæftigelsen stiger jo som bekendt, og ledigheden falder. Det er noget, som vi i Folketinget jo kun kan være rigtig glade for at se. Det betyder både noget for de mennesker, der får et arbejde, men ikke mindst også for dansk økonomi. Med kontanthjælpsloftet, 225-timersreglen og integrationsydelsen har vi fået foretaget nogle helt nødvendige ændringer, så det nu kan betale sig for personer i kontanthjælpssystemet at arbejde.

Nu kommer vi også til at bruge det spirende opsving til at få flere mennesker ind på arbejdsmarkedet. Der er som bekendt 764.000 personer i den arbejdsdygtige alder, der modtager offentlig forsørgelse, og det koster vækst og velstand, som jo finansierer det danske velfærdssamfund, hvis vi ikke gør en større indsats for netop at få nogle af de mennesker, som er i stand til at arbejde, ind.

Derfor deler jeg heller ikke det synspunkt, som flere fremtrædende økonomer har været fremme med, om, at potentialet for at øge arbejdsudbuddet yderligere ved at få mennesker væk fra offentlig forsørgelse nu er ved at være udtømt. Det mener jeg simpelt hen er forkert. Derfor er det jo i den sammenhæng også vigtigt at notere sig, at jeg i forbindelse med et interview i Børsen har trukket regneeksempler frem om, at hvis vi f.eks. fik de ca. 30.000 jobparate kontanthjælpsmodtagere ind på arbejdsmarkedet, ville de offentlige finanser kunne blive styrket med ca. 7½ mia. kr. årligt – det ville også være et kæmpe skridt i forhold til de mennesker, der i dag ikke har et job – og kan man bare få 5.000 af dem i job, er det altså 1,25 mia. kr. årligt. Det viser med andre ord, at der er et stort potentiale for at øge beskæftigelsen. Jeg har også noteret mig, at Dansk Folkeparti i det interview, jeg gav til Børsen, hvor der var udtalelser fra Dansk Folkeparti, er enig i det.

Hvad har regeringen så tænkt sig at gøre fremadrettet? Det er jo sådan, at vi her i Folketinget i foråret kommer til at diskutere indførelse af en jobpræmie, som skal gøre det endnu mere attraktivt at gå fra passiv overførsel til at få et job på det danske arbejdsmarked. Det er blot et af initiativerne, sammen med det, som vi har skrevet i regeringsgrundlaget, om, at vi vil øge beskæftigelsen med 55.000-60.000 personer frem mod 2015, og der kommer regeringen jo så senere her i 2017 med konkrete forslag til, hvordan det kan lade sig gøre.

Kl. 14:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:02

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Man kan jo ikke sige, at der ligefrem var mange løsningsforslag i det, ministeren kom med, ud over det, der er fremme. Men noget af det, som man kan se, ved at man får kontanthjælpsmodtagerne ud i job, er jo netop, at jobcentrene skaber noget mere kontakt til arbejdsgiverne, og at de dermed hjælper med at sælge – hvad skal man sige

– kontanthjælpsmodtagerens arbejdsevne til arbejdsgiverne og får overbevist arbejdsgiverne om, at de godt kan bruge kontanthjælpsmodtageren. Og de kan i de her tilfælde også være med til at sikre, at kontanthjælpsmodtagerne har en mulighed for at få en opkvalificering, som mange af dem sikkert mangler. Det er sådan noget, som vi i Dansk Folkeparti synes at man skal se på.

For det kan jo ikke hjælpe, at man siger, at man vil øge udbuddet med 30.000. For hvordan vil man gøre det? Vi har jo allerede nu det her tiltag, hvor de ifølge 225-timersreglen skal have hjælp til at finde et job, og det er småjob. Men vi skulle jo gerne have, at de, der er arbejdsparate og arbejdsdygtige, kan få varig beskæftigelse, og at de kan komme ud på arbejdsmarkedet. Er det så ikke rimeligt, at man også ser på at sikre, at kommunerne og jobcentrene gør den indsats og skaber kontakten til arbejdsgiveren? For der er jo mange af de her kontanthjælpsmodtagere, der ikke er i stand til selv at gå ud og sælge sig til en arbejdsgiver, for hvis det var det, det drejede sig om, havde de jo nok været i arbejde.

Så løsningen er vel ikke, at vi bare siger, at vi skal have flere i job, og at de får en jobpræmie. Men hvis ikke de selv er i stand til at finde et job, skal de have hjælp til at finde det, og så hjælper jobpræmien jo ingenting. Det er, som om man mener, at bare man laver en jobpræmie, skal de nok få arbejde. Men rigtig mange af dem har netop behov for, at de kan få hjælpen, at de kan få vejledning, at de kan få nogen til at hjælpe sig med at finde et job, og at der er nogen, som laver aftalerne med arbejdsgiveren. Er det måske ikke den vej, vi skal gå, og er ministeren villig til at se på det? Jeg har jo før talt om, at vi i Dansk Folkeparti gerne vil være med til det, men det bliver ligesom skubbet til side hele tiden. Er det ikke den slags, vi skal gøre fremover for at sikre, at de kan komme i arbejde?

Kl. 14:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:04

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg vil måske gerne starte med lige at præcisere noget, for jeg synes, der kommer en uenighed her, som jeg overhovedet ikke mener der er belæg for, og så skal jeg nok vende tilbage til det med jobcentrene.

Når jeg valgte at kommentere Nina Smith i forhold til Børsen, synes jeg jo, det er en falliterklæring at sige, at der ikke er mere at komme efter i forhold til dem, der i dag er parate til at gå ind på arbejdsmarkedet. Det var jo sådan set det, Nina Smith sagde, altså at hun ikke syntes, at man skulle – om man så må sige – interessere sig særlig meget mere for det. Der vælger jeg jo så at sige, at der i hvert fald er et potentiale i forhold til bl.a. de 30.000 kontanthjælpsmodtagere, der er jobparate.

Så er jeg da helt enig i, at man ikke bare kan sige en til en, og jeg mener heller ikke, at jeg på nogen måde har nævnt, at det er dem selv, der skal finde de jobs. Jeg er fuldstændig opmærksom på, at der er stor forskel mellem jobcentrene, og jeg er meget optaget af det, og jeg mener ikke, jeg i den tid, jeg har været minister her – det er kun kortvarigt – har skubbet noget til side i forhold til at diskutere, hvordan jobcentrene kan blive bedre til at hjælpe vores kontanthjælpsmodtagere med at få et fodfæste på arbejdsmarkedet ...

Kl. 14:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ja tak. Værsgo.

Kl. 14:05

Bent Bøgsted (DF):

Det mener jeg sådan set heller ikke at ministeren har, for nu er ministeren jo også ny på området, og vi har lavet rigtig meget lovgivning, som måske endnu ikke er kommet til at virke. Altså, der er her i

Danmark sådan en tendens til, at der, hvis ikke man kan se, at der er en effekt af det i løbet af et par måneder, så altid er en journalist, der står klar og siger, at det ikke virker, og at nu må ministeren også gøre noget mere. Men det er ikke der, hvor jeg vil hen, altså at presse ministeren på samme måde, som journalister presser ministeren og folketingsmedlemmerne og siger, at nu må I gøre noget. Men vi ser gerne, at vi får de tiltag, vi har lavet, til at virke, men at vi også ser på, hvad det så er, der mangler for at hjælpe kontanthjælpsmodtagerne. For jeg er enig med ministeren i, at der er rigtig mange, der kan arbejde, og som gerne vil have et arbejde, og som faktisk gør rigtig meget for at få et arbejde, men de kan ikke selv lave de aftaler med arbejdsgiverne. Og så skal vi også se på, om vi ikke skal ofre lidt på opkvalificering i forbindelse med, at man måske laver en aftale om en ansættelse.

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 14:06

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

I forhold til det med jobcentre – som jeg måske lige skylder et svar på – har jeg i hvert fald tænkt mig nu at lade mig inspirere af nogle af de jobcentre, der gør det rigtig godt. Det er ikke mere end 2 dage siden, jeg var på Mors, hvor der er et af de jobcentre, som gør det allerbedst i forhold til at skabe virksomhedskontakt mellem dem, der er ledige, f.eks. kontanthjælpsmodtagerne, og virksomhederne. Mange kunne lære af, hvad man gør på Mors i forhold til netop at sørge for at have en hjælp ud til virksomhederne. Så det skal vi blive meget bedre til. Hvordan? Det kommer jeg til at drøfte med Dansk Folkeparti, altså hvad man kan gøre yderligere for at styrke vores jobcentre. Men det bliver ikke lige nu her i Folketingssalen.

Den anden del af det er jo, at jeg er meget enig i, at man, når det drejer sig om effekten, i bund og grund også nogle gange skal tage det lidt stille og roligt. Det, der her er blevet indført, som et flertal i Folketinget har lavet, og hvor Dansk Folkeparti har været med, kommer jo til at have en effekt i løbet af 2017, og derfor skal man også passe på, at man ikke bare kaster sig ud i al mulig ny lovgivning. Nu skal vi sørge for, at de instrumenter, der er vedtaget, kommer til at virke, og det er jeg meget rolig ved nok skal blive en succes.

Kl. 14:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og så er der en medspørger. Værsgo til hr. Claus Kvist Hansen.

Kl. 14:07

Claus Kvist Hansen (DF):

Tak for det. Og tak til ministeren for gode svar. Når man er medspørger, følger man jo – kan man sige – slagets gang undervejs, og jeg tror simpelt hen, jeg vil spole tilbage til den indledende besvarelse, som ministeren kom med, for jeg noterede mig med stor tilfredshed, at ministeren mente, at der er et stort potentiale for samfundsøkonomien i at få kontanthjælpsmodtagere ud på arbejdsmarkedet. Det kneb så lidt mere for mig at afkode, hvilke tiltag man egentlig konkret havde tænkt sig at tage. Jeg hørte ministeren sige, at man i løbet af kort tid vil komme med konkrete forslag, og dem kunne jeg egentlig godt tænke mig at ministeren kunne løfte lidt af sløret for allerede nu.

Kl. 14:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:08

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Det tænkte jeg nok at spørgeren kunne, og det var også derfor, jeg valgte at give én godbid, nemlig jobpræmien, som er sendt i høring, og som er helt offentligt tilgængelig, hvor man jo netop giver en økonomisk tilskyndelse for dem, som er på passiv overførsel, sådan at de, hvis de kommer ind på arbejdsmarkedet, får en skattenedsættelse, som gør, at de får mere til sig selv. Det er ét element – bare for at give et konkret forslag.

Men så sagde jeg også i min besvarelse, at regeringen i løbet af 2017 kommer med yderligere forslag til, hvad der kan gøres for at gøre det mere attraktivt for folk at blive en del af arbejdsmarkedet frem for at være på passiv overførsel. Men det her er jo ikke et enten-eller, det er et både-og, og det er også, at vi lærer af nogle af de jobcentre, som er rigtig gode til at skabe kontakt til virksomhederne, for vi kan jo se, at der er meget, meget store forskelle. Nu ved jeg jo, at hr. Claus Kvist Hansen kommer fra et område tæt på mig, altså Horsens, og jeg tror, at hvis man sammenligner Horsens med Hedensted, vil man tro, at det er to vidt forskellige verdener, i forhold til hvordan de er i stand til at få folk ind på arbejdsmarkedet, og det er endda i det samme geografiske område. Så der er et stort potentiale for også at gøre noget allerede i dag i det eksisterende system.

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det hr. Claus Kvist Hansen. Værsgo.

Kl. 14:09

Claus Kvist Hansen (DF):

Tak for det. Jamen jeg kører lidt ad et andet spor, for jeg tror ikke, jeg får lokket flere konkrete tiltag ud af ministeren.

Spørgsmålet om at få kontanthjælpsmodtagere ud i arbejde hænger jo også lidt sammen med antallet af arbejdspladser. For mit eget vedkommende har jeg nok den holdning, at antallet af arbejdspladser ikke er noget, du kan justere på og skrue på, og at man fra politisk side så kan ønske, at der nu pludselig kommer 2.000-3.000 eller 30.000 ekstra arbejdspladser. Jeg tror på, at vi har et antal arbejdspladser, som er nogenlunde uafhængigt af – hvad skal man sige – samfundskonjunkturerne. Men det, man kan skrue på, er selvfølgelig, hvor mange der søger de jobs, og der tænker jeg jo så på, at hvis der er kamp om jobbene, har ministeren så overvejet den mulighed, at kampen om de ufaglærte jobs f.eks. kunne begrænses lidt ved at begrænse adgangen af EU-borgeres adgang til Danmark?

Kl. 14:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Ministeren.

Kl. 14:10

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg tror, vi begynder at tage hul på et af de spørgsmål, som kommer senere, og som handler om, hvad man har gjort sig af overvejelser i Østrig, og der har jeg altså tænkt mig at jeg vil svare hr. Claus Kvist Hansen på det. Men nej, jeg har ikke tænkt mig at begynde at lave en særlig, kan man sige, model i Danmark, hvor man ikke sikrer, at den fri bevægelighed er mulig. Den mener jeg faktisk er god for dansk økonomi – det er med til at gøre os rigere. Men vi skal gøre noget mere for, at de jobs, der er der, i højere grad kan blive besat af nogle af de mange mennesker i Danmark, som gerne vil have et job, men som af mange årsager måske ikke er gode nok til at blive gjort opmærksom på, at de jobs findes. Vi skal også sørge for, at virksomhederne i højere grad bliver klar over, at der faktisk er nogle, som er i stand til at tage nogle af de jobs, som de efterspørger arbejdstagere til. Og der skal vi bruge det opsving, vi er på vej ind i nu, til at sikre,

at det så kan lade sig gøre. Det er alt andet lige nemmere, når man er på vej ind i et opsving, end hvis man er på vej ind i en økonomisk nedgang.

Kl. 14:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er der den sidste omgang til hr. Bent Bøgsted og ministeren. Værsgo til hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:11

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Hvad angår job til kontanthjælpsmodtagere, kan der være stor kreativitet. I en boligforening i Brabrand udnævner man beboere som opgangs- eller blokambassadører med den opgave at hilse på andre beboere og eventuelt vise vej – job, der tilfældigvis er designet til at leve op til 225-timersreglen. De her job er åbenbart finansieret af Landsbyggefonden, men det var vel ikke det, der var tænkt med 225-timersreglen. Er det ikke sådan, at man er gået ud over kanten her og egentlig har oprettet nogle job, der ikke er reelle job, blot for at boligforeningen kan sikre, at de stadig væk får den høje boligsikring? Det virker sådan lidt mærkeligt. Er ministeren klar til at se på det her?

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:12

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg har den overordnede holdning, at jeg ikke i Folketingssalen eller i et samråd eller andre steder kan stå og kommentere på et konkret eksempel, som jeg ikke har nok viden om. Derfor vil jeg bede om at få det spørgsmål, som hr. Bent Bøgsted nævner, overbragt, og så må jeg vende tilbage med et svar, for jeg ved simpelt hen ikke, hvad der er årsagen til det, der ligger bag den måde, som man åbenbart gør det på i Aarhus.

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Det var slut på spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er til beskæftigelsesministeren, og det er også af hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:13

Spm. nr. S 527

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Bent Bøgsted (DF) (medspørger: **Claus Kvist Hansen** (DF)):

Hvilke tiltag mener ministeren at der skal til for at hæve flygtninges beskæftigelsesfrekvens til 50 pct., og mener ministeren, at det er realistisk at nå det mål, da det jo ikke er lykkedes de sidste 30 år?

Skriftlig begrundelse

Beskæftigelsesministeren har til Børsen udtalt, at han sætter et mål for sig selv om, at 30.000 jobparate skal i arbejde, og at flygtninges beskæftigelsesfrekvens skal løftes til 50 pct.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 14:13

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Hvilke tiltag mener ministeren at der skal til for at hæve flygtninges beskæftigelsesfrekvens til 50 pct., og mener mini-

steren, at det er realistisk at nå det mål, når det jo ikke er lykkedes de sidste 30 år?

Kl. 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:13

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for det. Tak for spørgsmålet. Det er rigtigt, at regeringen har et ambitiøst mål om at øge beskæftigelsen for nyankomne flygtninge, så hver anden er i job efter 3 år. Der er et stort potentiale i at forbedre integrationen. Her taler vi om 2,5 mia. kr. om året og en stigning i beskæftigelsen på ca. 14.500 fuldtidspersoner.

Jeg vil også gerne sige her i dag, at jeg selvfølgelig anerkender, at det er en vanskelig opgave at nå det ambitiøse mål, som vi har sat op som regering, men jeg synes på ingen måde, det er acceptabelt, at så mange udlændinge ikke arbejder og dermed ikke er med til at bidrage til det danske samfund og den danske velfærdsstat. Derfor har regeringen også taget en lang række initiativer, som vil være med til at understøtte bedre integration. I dag møder vi flygtningene som jobparate. Det er udtryk for en klar forventning om, at de kan og skal arbejde. Og vi møder dem også med et integrationsprogram, der nu stiller krav om, at integrationen sker på arbejdspladserne, for det er her, man lærer det danske sprog, og det er her, man lærer, hvad det vil sige at arbejde i Danmark.

Som noget helt nyt har vi også gjort det muligt for den enkelte flygtning og virksomhed at lave en aftale om en integrationsuddannelse, hvor f.eks. en nyankommen flygtning kan ansættes i en 2-årig lønnet praktikstilling på en virksomhed med uddannelse ved siden af. Derudover har vi jo styrket incitamentet til at tage et job væsentligt ved at indføre integrationsydelsen, 225-timersreglen og et kontanthjælpsloft.

Fremadrettet lægger vi i regeringsgrundlaget også op til yderligere initiativer på udlændingeområdet, og vi vil bl.a. skærpe optjeningsprincipperne til vores velfærdsydelser. Som regering vil vi fortsat udbygge og konsolidere arbejdet med at sikre en stram, konsekvent og også realistisk udlændingepolitik. Antallet af flygtninge, der kommer her til landet, har selvfølgelig også en betydning for, hvor gode muligheder vi har for at få flere flygtninge i job, men jeg vil gerne slå fast, at det ikke på nogen som helst måde er acceptabelt, at beskæftigelsesgraden i dag er så lav i forhold til de flygtninge, der er kommet til Danmark. Det kan vi ikke acceptere, det skal gøres anderledes.

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Bent Bøgsted, værsgo.

Kl. 14:15

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det er jo ikke noget, vi kan blive uenige om, for det er ikke acceptabelt, og det har beskæftigelsesministeren nu sagt. Det har hans forgænger i den tidligere regering sagt og i den tidligere regering igen og i regeringen før den. Tilbage til 1990-regeringerne, tilbage til 1980-regeringerne har alle sagt, at det ikke er acceptabelt. Og alligevel står vi i en situation i dag, hvor det stadig væk ikke er lykkedes at få hævet beskæftigelsesfrekvensen nok. Vi har stadig væk en stor gruppe, der ikke kommer ud på arbejdsmarkedet, uanset hvilke tiltag der gøres.

Noget af det, som vi i Dansk Folkeparti i hvert fald synes vi kan se, er, at mange af de indvandrere og flygtninge, der skal ud på arbejdsmarkedet, simpelt hen mangler generel forståelse for, hvordan det danske samfund fungerer, hvordan arbejdsmarkedet fungerer. Og så lang tid de ikke har forståelse for det, så lang tid de ikke vil tilpas-

se sig det danske samfund, det danske arbejdsmarked og lade være med at stille særkrav, så kommer de jo ikke ud på arbejdsmarkedet, uanset hvad ministeren siger, for så er der alle mulige undskyldninger.

Vi så det sidste eksempel fra Odense, og det kender ministeren udmærket, hvor indvandrerkvinder lige pludselig egentlig var raske nok til at komme ud på arbejdsmarkedet. Der var ikke nogen problemer, efter man fik vendt bunken. Er det ikke den retning, vi skal fortsætte i, simpelt hen at vende bunken og sige: Jamen her er noget, og hvis ikke I har forståelse for, at I skal yde en indsats, så kan vi desværre ikke hjælpe jer, og så kan I heller ikke få en ydelse?

Altså, det er det, det drejer sig om. Så må indvandrerne og flygtningene tilpasse sig Danmark, tilpasse sig det danske system og arbejdsmarked og lave sig selv om. Det er jo ikke det danske arbejdsmarked, der skal lave sig om af hensyn til indvandrere, det må være omvendt.

Kl. 14:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:17

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Jamen jeg er et hundrede procent enig med hr. Bent Bøgsted. Altså, det er svært for mig at have en politisk diskussion på det her felt. Jeg har jo selv været med til at fremhæve Odensemodellen, nemlig det, at man nu går bunkerne igennem for at se, hvad det er for udfordringer, man måtte have som kontanthjælpsmodtager. I Odense har vi desværre kunnet se nogle meget, meget triste tal, i forhold til at folk har været på kontanthjælp i årevis. Men når man så ser helt konkret på deres sager, er de jo i stand til i hvert fald at blive aktivitetsparate, altså i stand til på en eller anden måde at få en tilknytning til det danske arbejdsmarked.

Så ja, det skal vi sætte turbo på. Det skal vi først og fremmest, fordi det ikke er menneskeligt acceptabelt bare at afskrive mennesker i årtier. Det skal vi også, fordi det her jo også handler om, hvad vi kommer til at bruge af økonomiske midler. Så jeg er fuldstændig enig i, at det er en af de veje, vi skal gå, men så bliver vi også nødt til sige til kommunerne, at der altså er behov for en opstramning her. Og jeg er helt enig i, at selvfølgelig skal det danske arbejdsmarked ikke tilpasse sig de flygtninge, der kommer her. De skal acceptere, at de er kommet til Danmark og dermed også skal tilpasse sig det danske arbejdsmarked. Sådan er det.

Kl. 14:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:18

Bent Bøgsted (DF):

Er vi så ikke derhenne – det kan godt være, det lapper ind over integrationsministerens område – at når flygtninge og indvandrere kommer til Danmark, skal de starte med at få at vide: I har ingen fremtid i Danmark, hvis I ikke forstår at tilpasse jer det danske system; så har I ikke noget at gøre her i Danmark? De skal simpelt hen fra starten af acceptere – det kan godt være, de skal skrive under på, at de accepterer det – det danske system, og at de vil tilpasse sig det danske system, for ellers får vi dem ikke ind på arbejdsmarkedet.

Vi ved også, der er rigtig mange arbejdsgivere, der siger nej tak, hvis ikke flygtningene og indvandrerne forstår det danske sprog, hvis ikke de får lært sproget. Der er mange, der er ligeglade med det. Engelsk er ikke nok, ikke ude i de små virksomheder. Så derfor, er det ikke sådan, at de fra starten af skal have at vide: Tilpas jer det danske system, det danske arbejdsmarked, ellers har I ingen fremtid i Danmark, så skal I søge et andet land?

Kl. 14:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:19

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Altså, det, jeg synes er vigtigt, er, at vi nu i modsætning til, hvad vi har gjort tidligere, møder flygtninge som jobparate, og det er der vel ikke, om man så må sige, noget mærkeligt i. Hvis man har været i stand til at flygte gennem flere lande, mange tusind kilometer, så har man vel også en eller anden kraft i sig, og det er jo kun godt. Derfor er det i hvert fald vigtigt at sige, at man som udgangspunkt er jobparat. Det er den første del.

Den anden del, altså det, der handler om min kollega integrationsministerens ressort, må jeg bede om at hun besvarer. Men jeg er fuldstændig enig i, at vi gennem de sidste årtier har været alt for dårlige til at sikre, at man bidrager til det danske samfund, når man kommer hertil. Og det er med til også at give en kæmpe udfordring i forhold til det, jeg vil kalde den sociale sammenhængskraft. Det er ikke acceptabelt, at vi har så mange mennesker, desværre også med en ikkevestlig baggrund, der ikke er i stand til at være en del af arbejdsmarkedet. Det skal der gøres endnu mere ved, og det er også en af de prioriteter, jeg kommer til at have som beskæftigelsesminister. Det vil jeg slet ikke lægge skjul på.

Kl. 14:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er der en medspørger, hr. Claus Kvist Hansen. Værsgo.

Kl. 14:20

Claus Kvist Hansen (DF):

Tak for det. Det er nok ikke nogen statshemmelighed, at de forskellige integrationsprojekter igennem mange herrens år ikke rigtig har virket. Men lad os så forestille os den situation, at ministeren opfinder den metode, der skal til. Frygter ministeren så ikke, at når flere udlændinge bliver integreret på arbejdsmarkedet, kommer de dermed til at skubbe svage danskere ud af arbejdsmarkedet eller forhindre de svageste danskere i at komme ind på arbejdsmarkedet?

Altså, hvis det er økonomisk lukrativt for en virksomhed at beskæftige en flygtning eller en indvandrer, i forhold til hvis vedkommende skulle tage lille hr. Hansen ind, kunne det så ikke skabe en form for diskrimination eller skævhed på arbejdsmarkedet, hvor danskere føler sig udstødt eller rent faktisk bliver udstødt? Der var et eksempel sidste år – tror jeg det var – fra ministerens eget område med en stor virksomhed, hvor det i hvert fald tilsyneladende og udefra så ud, som om man spekulerede i at ansætte flygtninge med et økonomisk tilskud.

Kl. 14:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:21

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Altså, for mig er det her jo ikke enten-eller, det er både-og. Jeg mener, der er plads til, at vi både får flere danskere, om man så må sige, ind på arbejdsmarkedet og flere, der kommer til Danmark med f.eks. ikkevestlig baggrund, til at blive en del af vores arbejdsfællesskab. De to ting er ikke for mig i modsætning til hinanden. Vi er netop i den situation, som jeg også sagde ved et tidligere spørgsmål, at vi nu begynder at se, at der kommer flere og flere jobåbninger, at der bliver behov for mere arbejdskraft. Der kan man sige at vi skal sørge for, at nogle af dem, der i dag er på passiv forsørgelse, er i stand til

at komme ud på arbejdsmarkedet, frem for at nogle af de jobs i dag f.eks. bliver besat af folk, der kommer fra nogle af de andre EU-lande.

Det, at der er 46 pct. af de job, der bliver besat af folk, der kommer fra andre EU-lande – det, der hedder EU-11-lande – der er ufaglærte job, er jo ikke godt nok. Vi skal sørge for, at der i hvert fald også er nogle af dem, der står til rådighed i Danmark, der tager nogle af de job. Det er simpelt hen ikke okay. Så jeg tror faktisk, vi kan have en fælles dagsorden på nogle af de her felter, selv om jeg også godt kender Dansk Folkepartis overordnede syn på nogle af de andre ting. Men jeg mener altså, det er både-og, det er ikke enten-eller.

Kl. 14:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til hr. Claus Kvist Hansen.

Kl. 14:22

Claus Kvist Hansen (DF):

Tak for det. Så vidt jeg husker, er det omkring 119.000 østarbejdere, vi har i Danmark i øjeblikket, og hvor stor en del af dem, der har ufaglærte job, tør jeg ikke sige. Men lad os så sige en tredjedel, bare for at tage et tal. Så det er jo en ganske store mængde personer, som danskere på kontanthjælp skal konkurrere med for at komme ind på arbejdsmarkedet – og de skal oven i købet konkurrere med flygtninge, som så måske får et økonomisk tilskud med fra kommunen. Kan ministeren ikke se, at det kan virke lidt håbløst for en svag dansker at prøve at komme ind på arbejdsmarkedet, når man ligesom har to stærke modstandere og den ene endda har penge med hjemmefra, dvs. fra kommunen?

Kl. 14:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:23

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Nej, det kan jeg faktisk ikke, og det giver mig også anledning til at oplæse svaret – som jeg ikke har med, men som jeg har i mit hoved, fordi jeg synes, det er så voldsomme tal – på det spørgsmål, som hr. Claus Kvist Hansens partifælle hr. Bent Bøgsted stillede i forhold til østarbejdere, nemlig 119.000. Ud af de 119.000, som jeg oplyste i et svar til hr. Bent Bøgsted, er det 46 pct., der er ufaglærte, altså i arbejdsfunktioner, som defineres som ufaglærte. Så det er et meget, meget stort tal.

Så der er altså et kæmpe stort potentiale i at sikre, at nogle af de kontanthjælpsmodtagere eller jobparate – de 30.000, som vi startede med at tale om – kan beklæde nogle af de stillinger. Men det gælder for den sags skyld også nogle af de flygtninge, som slet ikke har en beskæftigelsesfrekvens, der minder om, hvad vi ellers ser danskere har, så de også kommer ud på arbejdsmarkedet. Det vil være en rigtig, rigtig god ting for Danmark, at de bidrager til det danske samfund og bliver en del af vores fællesskab – først og fremmest menneskeligt, men også samfundsøkonomisk. Det er nogle meget, meget store beløb, vi betaler for, at folk er på passiv forsørgelse, og det er simpelt hen ikke acceptabelt.

Kl. 14:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det sidste spørgsmål og svar, hr. Bent Bøgsted og derefter ministeren. Værsgo.

Kl. 14:24

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Her til sidst vil jeg sige, jeg godt kan høre, at vi ikke har den store uenighed om, at der skal gøres noget. Jeg ser frem til, at mini-

steren vil være med til at se på, hvordan vi kan stramme kravene til flygtninge og indvandrere, når de skal begå sig på det danske arbejdsmarked, så de ikke bare skal tro, det er en sovepude, de får, men at de skal vise, at de også har viljen til at blive integreret på arbejdsmarkedet og tage et job og lade være med at stille særkrav; og at det er noget af det, som vi skal arbejde på. Det håber jeg at ministeren også er klar til at være med til.

Kl. 14:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:25

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg kan fuldt og helt sige til hr. Bent Bøgsted, at jeg meget, meget gerne indgår i en dialog om, hvordan vi kan sikre, at man får en endnu større tilskyndelse til at blive en del af det danske arbejdsfællesskab på arbejdsmarkedet. Så må vi jo diskutere konkret, hvad der kan overvejes i den forbindelse, og det kommer vi også til at gøre. Det her ligger mig meget på sinde. Jeg synes simpelt hen ikke, det på nogen måde er acceptabelt med så lav en beskæftigelsesgrad.

Kl. 14:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til beskæftigelsesministeren af hr. Claus Kvist Hansen, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:25

Spm. nr. S 528

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Claus Kvist Hansen (DF):

Vil ministeren støtte det østrigske forslag om, at et EU-medlemsland må prioritere egne arbejdsløse statsborgere frem for andre EU-borgere, og kun såfremt der ikke er egnede arbejdsløse statsborgere til at varetage jobbet, kan arbejdskraft fra andre EU-medlemslande hyres?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til følgende links: <http://www.bbc.com/news/world-europe-38591640>, og <http://www.dw.com/en/austria-to-propose-plans-for-businesses-to-hire-local-workers-ahead-of-other-eu-citizens/a-37102115>.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:25

Claus Kvist Hansen (DF):

Tak for det. Vil ministeren støtte det østrigske forslag om, at et EU-medlemsland må prioritere egne arbejdsløse statsborgere frem for andre EU-borgere, og kun såfremt der ikke er egnede arbejdsløse statsborgere til at varetage jobbet, kan arbejdskraft fra andre EU-medlemslande hyres?

Kl. 14:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til ministeren.

Kl. 14:25

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Vi diskuterede det lige netop under det forrige spørgsmål, og jeg er fuldstændig enig med spørgeren i, at så mange danskere som overhovedet muligt skal kunne deltage på det danske arbejdsmarked og

dermed være dem, der udfylder de arbejdspladser, vi har. Derfor underer det mig også, som jeg sagde tidligere, at vi kan se, at mange østeuropæiske EU-borgere beskæftiger sig med, hvad der svarer til ufaglært arbejde, samtidig med at der er ledige danskere; det var her, at tallet 46 pct. blev nævnt.

Regeringen har i et godt samarbejde med Dansk Folkeparti allerede sørget for, at det bedre kan betale sig at arbejde, og det er min forventning, at det vil føre til, at flere danskere kommer i job. Vi kan allerede se gode tendenser, f.eks. at der er kommet og kommer færre kontanthjælpsmodtagere, og at der er flere kontanthjælpsmodtagere, der tager småjobs. Så langt er jeg altså enig med spørgeren.

Men jeg er ikke enig i det middel, der nævnes i den anden del af spørgsmålet, nemlig at man først skal have konstateret, at der ikke er egnede arbejdspladser, før man må ansætte EU-borgere. Jeg mener, at det både vil være ufleksibelt og bureaukratisk, og at sådan et forslag derudover vil være i strid med EU-traktatens bestemmelse om den fri bevægelighed, som jeg også har nævnt tidligere her i Folketings-salen. Vi må ikke glemme, at det indre marked har skabt i hundredtusindvis af danske jobs. Danmark har nydt rigtig godt af, at vi har et indre marked. Så jeg kan altså ikke støtte det østrigske forslag, men jeg er helt opmærksom på, at der selvfølgelig også er udfordringer forbundet med den fri bevægelighed.

Hvis man har fulgt med i debatten, kan man ikke være i tvivl om, at jeg tager udfordringen alvorligt. Det gør jeg bl.a., fordi der skal være ret og rimelighed i reglerne, så befolkningerne fortsat støt-te EU-projektet og den fri bevægelighed. Og det er også derfor, at jeg på det første rådsmøde, da vi diskuterede udstationeringsdirekti-vet, var meget klar i mine meldinger på vegne af Danmark og jo også i hele spørgsmålet om forordning nr. 883, som vi kommer til at diskutere her i 2017. Den handler bl.a. handler om børnefamilieydelse og nogle af her andre temaer, og det er klart, at man skal være meget påpasselig med, at det ikke bliver EU, der kommer til at sætte dagsordenen for de nationale medlemsstater. Der er forskel på, hvordan man indretter sig og på, hvordan man har indrettet sig nationalt.

Kl. 14:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til spørgeren, hr. Claus Kvist Hansen.

Kl. 14:28

Claus Kvist Hansen (DF):

Tak for det. Jeg hører ministeren sådan, at han principielt er enig i, at det ville være fint, at danske statsborgere som de første tog de ledige jobs, der var. For 10 minutter siden hørte jeg ministeren sige, at det også ville være fint, hvis indvandrere her i Danmark tog de selv samme jobs. Men ministeren vil ikke gå ind og røre ved det; ministeren vil ikke regulere det. Det efterlader jo stadig væk en dansker, der står og kan se sit job blive taget af enten en flygtning eller en østeuropæer, og hvor han har meget, meget vanskeligt ved at komme ind på arbejdsmarkedet. Nu kan han se – som jeg også nævnte tidligere – at der er tre konkurrenter til det samme job, og han er måske den svageste. Kan ministeren forstå, at en dansker vil føle sig frustreret over at stå i den situation?

Kl. 14:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:29

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Men jeg anerkender simpelt hen ikke den præmis, som hr. Claus Kvist Hansen har. Det er jo også derfor, vi kan være uenige. Det er derfor, at vi ikke er medlem af det samme parti og tager den her diskussion.

Jeg må starte med at sige, at hvis de stillinger, som i dag bliver beklædt f.eks. af folk fra nogle af de nye EU-lande, ikke blev varetaget, så kunne det potentielt gå ud over den vækst og udvikling, som vi har i Danmark. Det er jo meget, meget trist, at vi har f.eks. 30.000 jobparate kontanthjælpsmodtagere, som ikke er i stand til at tage de ufaglærte jobs, som findes, altså de 46 pct. ud af de 119.000, altså omkring 50.000 jobs. Det er et dilemma, og det er jo ikke, fordi det ikke kan betale sig. Men jeg er optaget af, at det kan gøres endnu mere, kan man sige, attraktivt at være på arbejdsmarkedet. Det er også derfor, at jeg nævnte jobpræmien.

Men jeg mener ikke, at man skal lave et værn som det, jeg måtte forstå man har foreslået fra den østrigske regerings side, eller i hvert fald agter at diskutere. Og jeg kender heller ikke det østrigske forslag nærmere. Det må vi så se på, hvis det bliver fremsat. Men det er ikke et forslag, som jeg på nogen måde synes er en god idé. Jeg mener, at det ville være alt, alt for bureaukratisk, hvis man skulle sidde og føre sådan en dagbog over det.

Kl. 14:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:30

Claus Kvist Hansen (DF):

Nu er bureaukrati jo nok desværre en del af vores hverdag, som vi ikke lige med det første kommer uden om. Men uanset hvad hører jeg ministeren sige, at der er gode intentioner, og at det er en god tanke, men alligevel vil man på ingen måde hindre, at danske arbejdere, danske kontanthjælpsmodtagere, kan blive udkonkurreret af østeuropæisk arbejdskraft. Er det rigtigt forstået?

Kl. 14:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 14:30

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Altså, jeg forstår faktisk ikke helt spørgsmålet. Men sandheden er jo den, at vi, som jeg har sagt et par gange, skal gøre det endnu mere attraktivt for danske kontanthjælpsmodtagere at gå fra at være på kontanthjælp og ind på arbejdsmarkedet. Der skal simpelt hen være mere i lønningsposen, hvis man tager et job og derved bliver i stand til at arbejde. Det er den ene del: Guleroden skal være større.

Men så har vi jo også sammen med Dansk Folkeparti stået bag et kontanthjælpsloft, en 225-timersregel, som jo også nu for alvor begynder at få en betydning. Jeg noterer mig, at antallet af kontanthjælpsmodtagere er faldet med 4.000. Jeg ser jo også, at antallet af småjobs har været stigende. Så nu kommer der en tilskyndelse til, at vi i endnu højere grad sørger for at sikre, at man nu også bliver en del af det danske arbejdsmarked.

Det er jo den vej, jeg synes vi skal gå, og ikke, at man skal lave et system, hvor man siger, at man ikke ønsker at have en fri bevægelighed, og at man ikke vil sørge for, at der kan være folk, der vandrer rundt i Det Europæiske Fællesskab. For det vil i bund og grund gøre Danmark fattigere, og det tror jeg ikke vil være i nogens interesse.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:32

Claus Kvist Hansen (DF):

Nu bliver jeg lige hylet lidt ud af den ved at se en ny på formandsstolen. Altså, for lige at vende tilbage til det bureaukrati, som ministeren frygtede før: Hvis det handler om, at man som arbejdsgiver

skal dokumentere, at man har lavet et opslag i en dansk avis, og at man har kontaktet de danske jobcentre, før man ansætter eksempelvis østeuropæisk arbejdskraft, vil ministeren så anse det for et uoverstigeligt bureaukratisk problem?

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:32

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Jamen altså, jeg vil slet ikke begynde på noget med, at virksomheder skal snakke med jobcentrene. Nu rekrutterer virksomheder jo altså andre steder fra end jobcentrene; det tror jeg også hr. Claus Kvist Hansen er klar over. Jobcentrene er jo ikke den eneste rekrutteringsmulighed – langt de fleste virksomheder rekrutterer på helt andre måder.

Men vi kan jo bare konstatere, at der er en meget, meget stor forskel – hvilket jeg også har nævnt flere gange i dag – mellem jobcentrene. Så der, hvor vi måske kunne starte med at kaste vores energi hen, er jo til det, som Bent Bøgsted også var optaget af, nemlig at sikre, at jobcentrene bliver bedre til at hjælpe f.eks. vores kontant-hjælpsmodtagere ind på arbejdsmarkedet.

Der må man bare sige, at der en himmelvid forskel mellem jobcentrene, og det er jo slet ikke acceptabelt. Så det er der, jeg starter med at tage fat. Og så vil jeg slet ikke bevæge mig ind på den model, at man kun kan få lov til at ansætte folk fra andre EU-lande, hvis man først laver et eller andet opslag i et jobcenter. Den tankegang er for mig at se en helt forkert vej at gå, som jeg er dybt uenig i.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til de to herrer for dagens indsats.

Vi går over til vores ærede sundhedsminister, og der er et spørgsmål fra det ærede medlem Yildiz Akdogan.

Kl. 14:33

Spm. nr. S 529

12) Til sundhedsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Mener ministeren, at det er et problem, at antallet af sengepladser er faldet med 11,6 pct. fra 2007 til 2016, samtidig med at antallet af psykiatriske patienter er stigende?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Yildiz Akdogan er nu klar til at rejse spørgsmålet over for ministeren. Værsgo.

Kl. 14:33

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Mener ministeren, at det er et problem, at antallet af sengepladser er faldet med 11,6 pct. fra 2007 til 2016, samtidig med at antallet af psykiatriske patienter er stigende?

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:34

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Tak til spørgeren for spørgsmålet. Som det er spørgeren bekendt, har regionerne det direkte driftsansvar i forhold til at tilrettelægge vores regionale sundhedsvæsen, herunder psykiatrien, og dermed også at sørge for, at der er det tilstrækkelige antal senge til rådighed for patienterne. Jeg har også en klar forventning om, at regionerne følger det nøje. Hvis vi kigger på antallet af ansatte i psykiatrien, kan vi jo

se på tallene, at vi i perioden 2010 til 2015 faktisk har oplevet en stigning på omkring 10,5 pct. Det handler også om, at noget af det, som også spørgerens eget parti og den tidligere regering lagde vægt på, er, at der er sket en ændring i den måde, psykiatrien er indrettet på i forhold til bl.a. ambulante behandlinger.

Når det så er sagt, er det slet ikke i orden, hvis manglende sengepladser er skyld i den udvikling, som bl.a. dagbladet BT beskrev her først på ugen, hvor patienter sendes hjem op til weekenden, den såkaldte raske fredag. Derfor vil jeg også gerne slå fast, at udskrivning fra psykiatrien skal bero på en lægefaglig vurdering. Antallet af sengepladser er et af de områder, som vi også har prioriteret fra centralt hold i fællesskab, og derfor har vi også ad flere omgange afsat målrettede penge til flere sengepladser i psykiatrien. Vi har i satspuljen fra 2012 til 2015 afsat 140 mio. kr. til flere sengepladser i psykiatrien, og vi har med satspuljeaftalen her fra 2016 til 2019 gjort de 40 mio. kr. årligt til flere sengepladser permanente.

Det er alt sammen initiativer, som ud over vores fælles initiativ med at prioritere 65 mio. kr. til de såkaldte brugerstyrede senge i psykiatrien har haft til formål både at sikre, at patienternes behov for indlæggelse imødekommes, men også har været med til at sikre, at der fra centralt hold er givet ressourcer til flere sengepladser i psykiatrien.

Derfor har jeg jo også som spørgeren læst de tal, der er. Jeg ved også, at der er en dialog om, hvorvidt regionerne sådan set har et stærkt nok fokus på, at når der er udmøntet penge fra partierne i fællesskab til bl.a. det her område, så skal det også ske regionalt. Det er et område, som vi følger tæt, og det er et område, som der også er behov for at vi følger tæt, uagtet at stigningen i antallet af patienter jo ikke kun kan relateres til antallet af sengepladser, men også er nødt til at ses i relation til bl.a. ambulante behandling.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:36

Yildiz Akdogan (S):

Tak for ministerens besvarelse. Psykiatrien lider, og der går nærmeste ikke en eneste dag, hvor vi ikke hører om, at så er der en fordobling af genindlæggelser af børn og unge. Det hørte vi om i november sidste år, og i den her uge har vi i en artikel fra BT i den her uge hørt, at 12 personer bliver tvangsindlagt om dagen. Og sådan kan man blive ved.

Når man ser på tallene, viser de også, at der altså er et eller andet, der er gruelig galt. Det er rigtigt, at der, som ministeren siger, er blevet afsat ca. 2,2 mia. kr. i en fælles indsats, og senere har vi også afsat 400 mio. kr. målrettet nogle af de mest udsatte psykiatriske patienter i forhold til botilbud.

Man når man så ser på det over 10 år, kan man se, at der næsten er 400 senge, der er blevet sparet væk. Til gengæld er der en stor stigning i antallet af psykiatriske patienter, så der er noget, der ikke hænger sammen.

Når man så også hører de faglige organisationer og patienterne selv, taler de om den her famøse raske fredag, nemlig det med, at fordi der ikke er pladser, er det sådan, at dem, der har det mindst dårligt, får lov til lige at komme ud og ender så med at komme tilbage igen. Og det er jo en kæmpe stor omkostning for både den enkelte person, samfundet, de pårørende og ikke mindst de læger og professionelle, der arbejder i et ret presset miljø. Så der er noget gruelig galt i psykiatrien.

Derfor vil jeg egentlig gerne høre, hvad ministeren egentlig synes om hele den her udvikling med, at selv om vi har afsat penge, er der noget, der tyder på, at de penge åbenbart ikke målrettet går til det. Vi mangler sengepladser, og det siger både landsforeningen SIND, psykiaterne på de forskellige hospitaler og pårørende. De siger, at pa-

tienter bliver udskrevet for tidligt, fordi der er mangel på sengepladser, og det betegnes som sagt som rask fredag.

Så synes ministeren egentlig ikke, at det er en meget bekymrende udvikling, at der næsten er 400 færre senge, samtidig med at behovet for behandling er stigende? Der lyder stadig væk et kæmpe stort opråb fra organisationerne og de pårørende om, at man simpelt hen ikke gør det godt nok i forhold til de her psykisk syge patienter.

Det kunne jeg godt tænke mig at høre ministerens mening om.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:39

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Tak. En udskrivning af en patient skal ske på en lægefaglig vurdering, og det må ikke afhænge af, om der mangler hænder i weekenden på en afdeling, eller om der mangler sengepladser eller af andre ikkelægefaglige årsager.

Det er sådan set det, vi er nødt til at holde fast i, og så er det også regionerne, der med de midler, vi i fællesskab har prioriteret, skal sørge for, at der ikke sker udskridninger på baggrund af ikkelægefaglige beslutninger i forhold til at sikre, at der er tilstrækkelig kapacitet.

Vi har jo haft diskussion, også fra partiernes side, med den tidligere sundhedsminister i efteråret om opfølgning på de 2,2 mia. kr., vi i fællesskab afsatte. For der mangler bl.a. transparens i forhold til at se, hvad de er gået til.

Nogle af midlerne har vi jo i fællesskab besluttet skal gå til nye faciliteter, og man kan jo se, at det første hospital er taget i brug, og andre er ved at blive bygget, så der kan sikres bedre faciliteter, også i forhold til at sikre mindre tvang i psykiatrien og sikre nogle bedre forhold for patienterne.

Der er også de seneste 400 mio. kr., som vi i fællesskab afsatte i efteråret, og de skal jo udmøntes her i 2017, både lovgivningsmæssigt, men jo også helt fysisk, og fra den 1. januar 2018 betyder det, at vi har 150 ekstra sengepladser.

Men det er klart, at vi følger det her tæt, og det er også derfor, vi fra regeringens side har besluttet at lave et styringseftersyn af hele psykiatriområdet, og det kommer vi til at lave sammen med Danske Regioner her i det kommende år.

For der er behov for at have fokus på, hvordan vi sikrer, at vores samlede psykiatri kommer til at fungere bedre. Altså hvordan vi sikrer, at det ønske, vi fra regeringens side har, om at patienterne skal have de samme rettigheder og skal have det samme fokus, som man har i somatikken, også kommer til et fremstå helt klart, hvad end det er regionalt eller i forhold til vores landsdækkende prioritering.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:41

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Det er rigtigt, at det er en lægefaglig vurdering, der skal være med til, at de her »raske fredage« ikke forekommer, men ikke desto mindre sker det. Jeg vil gerne læse et citat fra Torsten Bjørn Jacobsen, som er formand for Dansk Psykiatrisk Selskab. Han udtalte sig i forbindelse med de her tvangsindlæggelser. Han siger:

»Den gennemsnitlige indlæggelsestid daler og daler. Men der er ikke noget teknologisk fremskridt, der betyder, at folk hurtigere bliver raske. Vi er presset ud i en situation, hvor indlæggelserne er for korte.«

Vi har her at gøre med en fagperson, der italesætter, at der er et problem, og at de bliver presset. Så jeg vil egentlig høre, om mini-

steren har nogle forslag til, hvad vi kan gøre, så vi undgår »raske fredage«.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:42

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Nogle af de penge, vi har afsat i fællesskab, skal jo netop sikre, at vi får kapaciteten op; både medarbejdernes kompetencer og også de bygningsmæssige faciliteter. Men også sengekapaciteten har vi jo helt målrettet, som jeg også sagde i min første besvarelse, i fællesskab afsat ressourcer til. Og der har vi en opgave i at følge op på regionerne, altså at det så også kommer til udtryk ude i psykiatrien, så man reelt kan se, at de midler, vi har afsat fra centralt hold – hvad enten det er regeringen eller satspuljepartierne i fællesskab – også bliver udmøntet. Og så er der ingen tvivl om, at de 400 mio. kr., vi sidste efterår i fællesskab afsatte, og som skulle udmøntes her i 2017 og lede frem til 150 ekstra sengepladser fra den 1. januar 2018, også kommer til at spille en rolle i forhold til nogle af de patienter, som ikke er syge nok til at være på et psykiatrisk hospital, men stadig væk har behov for et specialiseret tilbud.

Så det er jo nogle af de ting, som vi i fællesskab skal have udmøntet lovgivningsmæssigt, men også fulgt op på i det her år, og som vi sidder og arbejder med. Og så kommer vi som sagt til at lave et serviceeftersyn af hele psykiatriområdet, fordi vi fra regeringens side er meget opmærksomme på, at der er problemer, som vi har behov for at tage hånd om.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:43

Yildiz Akdogan (S):

Det var et langt svar på et meget konkret spørgsmål. Har ministeren nogen konkrete initiativer til, at vi undgår »raske fredage«?

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:43

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Jeg synes sådan set, at jeg gav et meget præcist svar på det. Altså at de mange initiativer, vi lige nu er ved at implementere – hvad enten det er de permanente penge til flere sengepladser, altså de 2,2 mia. kr., vi er ved at udrulle i psykiatrien, eller de 400 mio. kr., som skal lede frem til 150 ekstra sengepladser, der oprettes her i 2017 – alt sammen handler om at sikre, at der er den kapacitet til stede, som sikrer, at de beslutninger, der træffes i psykiatrien, sker på et lægefagligt grundlag og ikke på alle mulige andre baggrunde. Det er det, vi må holde fast i, og det er også det, jeg kommer til at insistere på over for regionerne, altså at det er lægefaglige grunde, der kan lede frem til en udskrivning – ikke nogen af de ting, vi har hørt i pressen i den seneste tid.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det.

Der er endnu et spørgsmål til sundhedsministeren, og spørgeren er fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:44

Spm. nr. S 533

13) Til sundhedsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Mener ministeren, at psykiatrien har tilstrækkelige ressourcer til at tilbyde en ordentlig behandling af mennesker med psykiske lidelser, og hvad mener ministeren der skal til for at opnå en tilfredsstillende behandling?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 14:44

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Mener ministeren, at psykiatrien har tilstrækkelige ressourcer til at tilbyde en ordentlig behandling af mennesker med psykiske lidelser, og hvad mener ministeren der skal til for at opnå en tilfredsstillende behandling?

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:44

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Psykiatrien skal prioriteres højt, og rammerne for en god behandling af mennesker med psykiske lidelser skal være i orden. Hvis vi kigger på psykiatrien, kan vi konstatere, at den over de seneste år er blevet tilført betydelige ressourcer, bl.a. med den fælles satspuljeaftale fra 2015 til 2018, vi indgik, hvor der er afsat 2,2 mia. kr. til psykiatrien, hvoraf de 300 mio. kr. vil blive ydet årligt og gjort permanent fra 2016. Dertil kommer de midler til bl.a. ekstra sengepladser, brugerstyrede sengepladser, som vi også talte om i det foregående spørgsmål, og de 400 mio. kr. til særlige socialpsykiatriske afdelinger, som blev afsat i efteråret.

I økonomiaftalerne mellem regionerne og staten er der også blevet givet betydelige beløb til at sikre fælles patientrettigheder for somatiske og psykiatriske patienter. Og jeg er glad for, at vi i forhold til det store behov, der har været, for at udbygge kapaciteten i psykiatrien – ikke mindst i forhold til at antallet af psykiatriske patienter har været og stadig er stigende – også dér i fællesskab har kunnet finde flere ressourcer til området.

Om ressourcerne så er tilstrækkelige kan man jo altid diskutere, både inden for psykiatriområdet og på andre velfærdsområder, og så handler det også om, hvordan vi sikrer, at ressourcerne reelt set kommer ud og arbejder til gavn for patienterne, de pårørende og også medarbejderne i sektoren. Der er – og det er jo sådan set også noget, der står på ryggen af den politik, som også den tidligere regering, som ordførerens eget parti var en del af, havde fokus på – også fokus på, at de ambulante tilbud, også i psykiatrien, hvor f.eks. ny medicin og muligheden for depotmedicinering har gjort det muligt for flere psykiatriske patienter at blive behandlet ambulant uden lænerevarende indlæggelser.

Så vi skal jo ikke kun have et fokus på den kapacitet, der handler om sengepladser. Vi skal også have et bredere fokus på, hvordan vi udvikler hele det psykiatriske område. Det har vi regeringens side, og det kommer vi også fortsat til at have, for der er behov for at prioritere det psykiatriske område og de patienter, der har krav på, at vi har et stærkt fokus på deres behov, når det handler om den rette behandling.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Yildiz Akdogan (S):

Tak til ministeren for svaret. Når man ser på de opråb, der har været bare inden for det sidste halve års tid, synes jeg, der er meget at være bekymret for, og det der med, at ministeren siger, at psykiatrien skal prioriteres højt, mangler jeg faktisk at se ske. I november sidste år kunne man se, at der i børne- og ungdomspsykiatrien var sket en fordobling af genindlæggelser fra 2009 og til i dag. Kort før juleaften var der faktisk medarbejdere på psykiatriske afdelinger i Risskov i Aarhus, som var ude at råbe vagt i gevær i forhold til det pres, der var. Og senest har vi så set politiet råbe op og sige, at de tvangsindlægger 12 mennesker om dagen. Der er altså rigtig meget pres på psykiatrien. Et eller andet sted er der noget, der ikke fungerer.

Det kan være, ministeren synes, det er regionerne, der skal tage et ansvar, men der er et eller andet, der er rivravruskende galt, dels når der ikke er nok sengepladser, dels når der er et meget højt antal af genindlæggelser, hvad enten det er børn, unge eller voksne. Og som sagt er der en frustreret gruppe af pårørende, men faktisk også af medarbejdere, læger og fagfolk, som ikke rigtig ved, hvad de skal gøre.

Ministeren svarer så, at der er blevet afsat midler til det, bl.a. i satspuljen, og at psykiatrien skal prioriteres højt. Jeg kan bare ikke se, hvordan psykiatrien er blevet prioriteret højt, når regeringen ikke engang har prioriteret den i sit eget regeringsgrundlag. Den er jo ikke nævnt med et eneste ord, og derfor undrer det mig, at ministeren svarer, som ministeren gør. Har den her nye regering virkelig ikke nogen andre initiativer og tiltag til at være lidt visionær på psykiatriens vegne?

Det er f.eks. det med at gå målrettet ind og ligestille psykiatrien med somatikken. Er det noget, ministeren måske vil prøve at kigge på? Og er der i så fald andre initiativer, ministeren har tænkt sig at tage? Her tænker jeg ikke på, at ministeren skal referere til, hvad der allerede er blevet afsat af midler, men sige noget om fremadrettede tiltag, så vi undgår, at der kommer de her opråb. For psykiatrien lider, som jeg indledningsvis sagde, og det går ud over rigtig mange. Det går ud over de pårørende, det går ud over patienterne, men det går også ud over de medarbejdere, der har med de her sårbare grupper at gøre. Så jeg vil egentlig høre: Hvad er det, ministeren vil prioritere?

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:49

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Jeg gentager gerne noget af det, som vi har diskuteret før, både på samråd, men også hernede i salen og også med den samme spørger. Ordet somatik står heller ikke i regeringsprogrammet, lige så vel som der ikke står psykiatri. Vi taler om et samlet sundhedsvæsen. For os er det væsentligt, at vi ikke ser det som opdelte siloer, men som et sammenhængende sundhedsvæsen. Vi har sådan set allerede i efteråret indført de samme patientrettigheder på psykiatriområdet, som vi har på det somatiske område, netop fordi vi ønsker en ligestilling. Det er jo vores tilgang til området. Det var ikke en tilgang, den tidligere regering havde. Vi ønsker at prioritere psykiatrien, lige så vel som vi ønsker at prioritere somatikken, fordi vi ser det som dele af et samlet sundhedsvæsen.

Derfor synes jeg sådan set også, hvad angår den diskussion af, om man skal kasseopdele det – hvilket spørgeren så har kørt to runder på en anden onsdag – at det er vigtigere at kigge på det her samlet. Som jeg sagde i min første besvarelse, kommer vi til at lave et styringseftersyn af hele psykiatriområdet. Det gør vi, fordi vi kan se,

at der er nogle problemer på området, som der er nødt til at blive taget hånd om, og det er noget af det, vi vil prioritere.

De 400 mio. kr., som spørgeren så siger at vi ikke må referere til, er jo penge, der skal ud at virke i de kommende år, sådan at de 150 sengepladser kan stå klar pr. 1. januar 2018. Det er lovgivning, der end ikke er vedtaget her i Folketingssalen, men det kan jeg forstå at spørgeren bare er ligeglad med. Det er sådan noget, der er sket. Vi er da også nødt til at sørge for, at de initiativer, vi tager på psykiatrområdet, bliver ført til dørs.

Jeg tror netop, at problemet har været, at der er nogle, der har haft så travlt med hele tiden at sige, at nu skal vi gøre en masse ting, at man egentlig har glemt at sørge for, både at det kommer ud og gavner den enkelte patient, den enkelte pårørende og den enkelte medarbejder, og at vi også følger fuldstændig op på, at pengene faktisk ender med at gå til de initiativer, som vi politisk har besluttet os for at de skal gavne.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Jeg skal lige minde begge parter om, at når vi er færdige med den første runde, er der kun ½ minut pr. gang. Værsgo.

Kl. 14:51

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Der er ingen grund til, at ministeren hidser sig op over, at jeg ønsker, at ministeren prøver at komme med sine visioner om, hvad det er for nogle områder, hun har tænkt sig at prioritere inden for psykiatrien. Mig bekendt er der ikke nævnt noget – ikke et eneste ord – omkring psykiatrien i regeringens eget grundlag. Så kan man nok så vel sige pænt, at man ønsker en samlet indsats, og at man ikke tænker i siloer. Nej, jeg ønsker heller ikke, at vi skal tænke i siloer, men jeg så da gerne, at man var lidt visionær på psykiatriens vegne.

Med de opråb, der har været, og de problematikker, der har været rejst bare inden for det sidste halve års tid, så må jeg indrømme, at det da er lidt bekymrende, at ministeren ikke bare har et eller andet initiativ eller en indsats i gang på et område, som man gerne vil prøve at løfte og kigge nærmere på. Det kunne jeg godt tænke mig at høre ministeren om.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:52

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Jeg gentager gerne det, jeg nu har sagt et par gange, men som jeg kan forstå spørgeren ikke ønsker at lytte til: Hvis vi skal sikre, at vi løfter vores psykiatrområde, så er vi også nødt til at have et samlet bud på, hvor det går galt. Hvad er det for nogle ting, der ikke fungerer? Vi kan se, at vi i fællesskab har tilført ressourcer over de kommende år; vi kan samtidig høre både fra pårørende, fra medarbejdere og fra patienter, at de ikke føler, at pengene er kommet derud, hvor de sådan set skulle være med til at gøre en forskel. Det gælder både de 2,2 mia kr. og de penge, vi målrettet har afsat til at sikre flere sengepladser.

Derfor kommer vi til som regering – og det bliver iværksat nu her – at lave et styringseftersyn af hele psykiatrområdet, fordi vi har et ønske om at få styrket hele vores samlede psykiatri. Og så kommer vi til at kigge på, hvordan vi sikrer en bedre sammenhæng. Det handler om at reducere genindlæggelser, forbedre udskrivningsplaner, at der er sammenhæng mellem hvad kommunerne gør, og hvem der løfter hvad, og så de specialiserede socialpsykiatriske afdelinger, vi skal have opbygget i løbet af i år, som også er en del af det at sikre, at patienterne ikke udskrives til ingenting.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:53

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Jamen det er fint, at man laver et styringseftersyn, men her ved man jo, hvad udfordringen er. Altså, patientorganisationerne har været ude at sige, at der simpelt hen mangler sengepladser, og at det går ud over kvaliteten – og der er de her raske fredage. Det siger fagfolk, det siger psykiatere, og det siger pårørende. Så man ved allerede nu, hvor det er, skoen trykker. Og så er spørgsmålet, hvorfor man ikke allerede nu går ind og kigger lidt på, hvad man kan gøre for at minimere netop de her genindlæggelser.

Som jeg også sagde indledningsvis, er det jo enormt omkostningsfuldt, både for den enkelte patient, for de pårørende, men faktisk også for de mennesker, der behandler de her grupper. Så har ministeren virkelig ikke noget? spørger jeg her en sidste gang. Har ministeren slet ikke noget tiltag, der kan gøre, at vi målrettet kan gå ind og minimere genindlæggelserne?

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:54

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Jeg svarer gerne igen, som jeg også har svaret spørgeren rigtig, rigtig mange gange før. Vi har et fokus både på de udskrivningsplaner, der er, i forhold til at sikre, at der også er en opfølgning. Vi har et fokus på at få reduceret genindlæggelser. Vi kan se, at der er en rekrutteringsudfordring. Det kan godt være, at spørgeren synes, at det hele bare er fuldstændig klart. Når man spørger aktørerne på området, så er der sådan set en lang række udfordringer, herunder rekruttering, som ikke handler om, at ressourcerne ikke er til stede, men at man ikke kan få de medarbejdere, der er behov for. Vi skal have kigget på kompetenceløft.

Når vi ønsker at gøre det her samlet, er det, fordi vi ikke kun skal gøre en enkelt ting på vores psykiatriske område; vi skal simpelt hen have løftet hele sektoren, og derfor har vi sådan set også behov for, at vi kigger samlet på det her sammen med Danske Regioner for at sikre, at vi igen får patienterne i fokus. Vi sørger for nogle ordentlige forhold for medarbejderne, og vi har fokus på, at de pårørende i dag føler, at der ikke er tilstrækkelig hjælp.

Så det er vores fokus. Det er et samlet fokus, og det er ikke, at vi tror, at der er sådan et knips, og så er alle problemerne løst, som jeg lidt hører at Socialdemokratiet og spørgeren indikerer; altså at hvis man bare gjorde en ting, havde vi ikke problemerne. Vi tager fat om det arbejde, der skal tages fat om, fordi det har patienterne krav på at vi prioriterer.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tusind tak til fru Yildiz Akdogan.

Vi er så heldige, at der er endnu et spørgsmål til sundhedsministeren, og det stilles af socialdemokraten, hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:55

Spm. nr. S 545

14) Til sundhedsministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Mener ministeren, at de fem regioner skal nedlægges efter næste valg?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 14:55

Flemming Møller Mortensen (S):

Mange tak, og det vil glæde formanden, at spørgsmålet er kort. Og endnu en gang goddag til sundhedsministeren.

Mener ministeren, at de fem regioner skal nedlægges efter næste valg?

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:55

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Tak for spørgsmålet. Det er jo et emne, som jeg kan forstå at spørgeren også gentagne gange har haft lejlighed til at drøfte med min forgænger, både på en række samråd, men også her i salen. Derfor kunne jeg jo også passende gentage præcis de samme formuleringer.

Det, jeg kan sige – og det gælder både den Venstre-regering, som den tidligere sundhedsminister var minister i, så vel som trekløverregeringen – er, at vi har store forventninger til regionerne og de opgaver, de skal løse. For os er det patienterne, der er i centrum. Det er vores omdrejningspunkt, og der er ingen tvivl om, som det også er spørgeren bekendt, at den her regering så vel som Venstre-regeringen har prioriteret sundhedsvæsenet også økonomisk set – alene sidste år med et løft på 2,4 mia. kr. og igen i år med finanslovsforslaget for 2017 med flere midler. Det er også mere, end hvad Socialdemokratiet i sin tid lagde op til og gik til valg på. Det er, fordi vi prioriterer sundhedsområdet.

Det betyder også, at vi har forventninger til regionerne om, at de skal levere til gavn for borgerne, både når det handler om at reducere ventelisterne og også, når det handler om at sikre høj kvalitet i behandlingen. Det er også derfor, at vi sammen med Danske Regioner og KL sidste år fastsatte otte ambitiøse nationale mål for at styrke kvaliteten i sundhedsvæsenet. Og som jeg også sagde i forbindelse med regionernes 10-års fødselsdag, som vi lige har fejret, jamen så anerkender vi til fulde, at der er blevet leveret på en række punkter.

Det betyder jo ikke, at vi så siger, at nu har I holdt 10-års fødselsdag, og så har vi ikke forventninger til jer fremover. Vores udgangspunkt er patienterne, et stærkt, kvalitetsfyldt sundhedsvæsen og at man får løst opgaverne på sundhedsområdet over hele landet. Man har også fået bekæmpet noget af den demografiske ulighed i sundhed, som vi kan se i dag, og hvor regionerne spiller en rolle. Det er vores fokus. Derfor står der heller ikke noget om nedlæggelse af regionerne i regeringsprogrammet. Det handler om at sikre, at vi har et effektivt sundhedsvæsen til gavn for patienterne.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:57

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak til ministeren. Man skulle næsten tro, at ministeren vidste, med hvilken baggrund jeg havde stillet det her spørgsmål denne onsdag. Det er jo sådan, at regionerne netop har fejret deres 10-årsjubelæum, og i den sammenhæng blev der netop lavet nogle videoer, som ministeren giver udtryk for, og lad mig blot citere, hvad ministeren sagde i sin video:

Selvfølgelig er der steder, hvor tingene skal være endnu bedre, og det er det arbejde, jeg glæder mig til vi kan påtage os i fællesskab.

Det er en fin video, hvor ministeren løfter på hatten og siger, at sundhedsvæsenet er i en god stand, men at der er andre ting, der kan

blive endnu bedre. Men der var endnu en video i den sammenhæng, nemlig landets statsminister, og lad mig citere, hvad statsministeren sagde i den selv samme anledning, netop regionernes 10-årsjubelæum. Den var mindre kompromissøgende og mindre omfavnende i sin retorik end den, sundhedsministeren holdt, og jeg citerer her:

Jeg var jo med ved vuggen ved jeres fødsel, og I var en omdiskuteret størrelse, og I er stadig til diskussion.

Sundhedsministeren siger, at regionerne er blevet bedre, og sundhedsministeren glæder sig til fortsat sammen med regionerne at skabe udvikling. Men landets statsminister, som var arkitekten bag kommunalreformen og regionernes tilblivelse, siger, at regionerne stadig væk er til diskussion.

Derfor er jeg lidt forvirret, og jeg synes, det er regeringen selv, der har givet mig al mulig grund til at prøve at blive lidt klarere på, hvad regeringens holdning er. Nu er vi gået ind i 2017, der er region-svalgkamp i efteråret, der er mange, der gerne vil vide, hvad regeringen tænker.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:59

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Jeg tror sådan set, jeg også selv brugte formuleringen, at regionerne fra begyndelsen har været en omdiskuteret størrelse, altså i den video, som jeg lavede, men at de var blevet meget modne 10-årige, der havde påtaget sig nogle opgaver. Men vi kan jo også se, at der er store regionale forskelle, som jeg også sagde før. Tag en region, som er spørgeren meget velkendt, nemlig Region Nordjylland, som i 2010 lå rigtig godt, hvad ventelister angår, men nu ligger de som nogle af dem, der faktisk har nogle udfordringer på det område.

Det er bare med til for mig at illustrere, at det jo ikke kun handler om, hvilken struktur vi har. Det handler i høj grad også om styring, det handler om de politiske prioriteter, der er i forhold til at løse de opgaver, der er i vores fælles sundhedsvæsen. Derfor vil jeg bare gentage det, som jeg også sagde, nemlig at det er patienterne, der er vores fokus, og det er jo derfor, vi er så optaget af, at regionerne leverer kvalitet, også med de nye otte nationale mål. Og hvis regionerne ikke leverer kvalitet, er man nødt til at tage bestik af det – i hvert fald hvis man har det ønske, at det er patienterne og kvaliteten i vores sundhedsvæsen, der er vores omdrejningspunkt, og ikke en struktur.

Vi arbejder med regionerne, fordi vi sådan set mener, at de har løftet opgaven de sidste 10 år, og vi ønsker at udvikle vores sundhedsvæsen sammen med regionerne. Jeg synes også, det er vigtigt, at man hele tiden også tør stille krav til regionerne om, at det er patienterne, og at det er kvaliteten, der skal være i centrum.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:01

Flemming Møller Mortensen (S):

Statsministeren siger, at regionernes overlevelse stadig væk er til diskussion. Jeg synes ikke, at ministeren bliver meget konkret i sit svar til mig på, hvad regeringens holdning er. For i valgkampen i 2015 blev der skrevet en kronik, hvor de borgerlige partier gik sammen og sagde, at der var syv krav, og at dem skulle man efterleve, ellers kunne de ikke garantere regionernes overlevelse. Vi er midt i den her valgperiode. Altså, jeg synes, at der er nogle, der har behov for at få et tydeligere udsagn om, hvad det er, regeringen vil. Derfor vil jeg spørge ministeren: Hvad er regionernes deadline? Hvornår kan både regionerne og befolkningen regne med at få et svar på, om

de skal nedlægges eller ej? Bliver det før næste valg eller efter næste valg?

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:02

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Der indgår intet i regeringens regeringsprogram om, at regionerne skal nedlægges. Det ved spørgeren meget godt, for spørgeren har helt sikkert også læst regeringsprogrammet. Men det ændrer ikke ved, at vi ønsker at stille krav. Vi ønsker at stille krav til opgaveløsningen, hvad enten det handler om regionerne, offentlige styrelser eller institutioner. Det er, at man altid må have fokus på, hvad det er for en opgave, man skal løse. Og for os handler vores sundhedsvæsen om at have patienterne i centrum. Det handler om høj kvalitet i behandlingen. Det handler om bl.a. at sikre, at vi også formår at få taget hånd om den geografiske ulighed i sundhed, som vi ser på nuværende tidspunkt. Der spiller regionerne en rolle. Det er jo det samarbejde, vi har med regionerne, nemlig at udvikle vores fælles sundhedsvæsen. Og hvis regionerne ikke magter det, er man da nødt til at tage bestik af det, ellers lader man jo patienterne stå tilbage som dem, der egentlig ender med at være tabere. Det håber jeg sådan set kan være et fælles udgangspunkt, altså at vores sundhedsvæsen i Danmark skal udvikles. Der skal være en højere kvalitet, og det er patienterne, der er i centrum, mere end det er en diskussion om, kan jeg så forstå, at vi for tid og evighed skal garantere, at strukturen i Danmark vil være, som den er i dag.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgerens sidste spørgsmål.

Kl. 15:03

Flemming Møller Mortensen (S):

Årsagen til, at jeg spørger ministeren i dag, er, at jeg faktisk mener, at det ikke er ordentligt politisk, hvis vi her fra Christiansborg har en regering, som til stadighed bringer usikkerhed om, om regionerne skal overleve eller ikke. Jeg forstår, at ministeren siger, at regionerne spiller en rolle. Ja, det gør de. De bærer et rigtig stort ansvar og har en rigtig stor opgaveportefølje derude.

Ministeren siger, at der skal leveres kvalitet for patienter og borgere. Jeg vil blot spørge til de syv krav, de borgerlige partier stillede op, og de otte kvalitetsmål, der er stillet op efterfølgende i 2016. Altså, hvis nu regionerne ikke lever op til det, hvad er det så, regeringen – regeringspartiet Venstre sammen med de andre borgerlige partier – vil sætte i stedet for regionerne, hvis de skal nedlægges? Er der nogen bud på det? Jeg kan ikke undlade også at kommentere det, når nu ministeren siger, at det er kvalitet, der skal leveres. Der er flere professorer og sundhedsøkonomer, bl.a. Kjeld Møller Pedersen, der har sagt, at regioner er den mindst ringe løsning. Det er eksperter, der kigger ind på regionernes opgaveløsning og sammenligner med andre. Så altså, hvad vil regeringen sætte i stedet, hvis ikke regionerne skal være der?

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:04

Sundhedsministeren (Ellen Trane Nørby):

Vi var som parti med til at skabe regionerne. Vi bakker op om regionerne. Det indgår ikke i regeringsprogrammet, som spørgeren også ved, at regionerne skal nedlægges. Men vi tillader os at stille krav til

regionerne; krav om, at de leverer sundhedsbehandling af en høj kvalitet til gavn for patienterne og til gavn for borgerne; at man er bevidst om, at der i dag er en geografisk ulighed i sundhed, som vi er nødt til at have et fokus på. Det gælder både lægedækning, som vi har haft fornøjelsen af at diskutere lidt tidligere i dag, men det handler jo også om at sikre, at patienter sådan set ikke oplever, at fordi man kommer ind på et sygehus i stedet for på et andet, så oplever man både at vente længere, men man risikerer også at få en dårligere behandling. Det er jo nogle af de ting, vi er nødt til at holde hinanden op på, altså at der ikke er de her regionale forskelle.

Vi samarbejder med regionerne. Vi har et godt samarbejde med regionerne. Og hvis jeg kigger på regionernes formand Bent Hansen, er det heller ikke sådan, at jeg oplever, at han går og har den samme bekymring, som spørgeren har i dag. Det er jo, fordi man godt ved, også regionalt, at der er nogle forventninger om, at det ikke er strukturen, men patienterne, der er i centrum, og det påhviler så også regionerne at sørge for at levere på sundhedsområdet til gavn for borgere og patienter.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tusind tak til både spørgeren og sundhedsministeren.

Nu går vi over til et helt andet emne, nemlig skat. Det er skatteministeren, og spørgeren er hr. Jesper Petersen fra Socialdemokratiet.

Kl. 15:06

Spm. nr. S 547

15) Til skatteministeren af:

Jesper Petersen (S):

Er ministeren enig i, at det tyder på bevidst misbrug af statskassen som kassekredit, når skattegæld, der stammer fra manglende indbetalt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag fra virksomhederne, er steget betydeligt fra 2013 til 2016, og hvorfor afviser ministeren i Politiken at gøre noget ved det?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til Politikens artikler den 12. januar 2017.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 15:06

Jesper Petersen (S):

Tak for det. Jeg starter med at læse spørgsmålet op: Er ministeren enig i, at det tyder på bevidst misbrug af statskassen som kassekredit, når skattegæld, der stammer fra manglende indbetalt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag fra virksomhederne, er steget betydeligt fra 2013 til 2016, og hvorfor afviser ministeren i Politiken at gøre noget ved det?

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:06

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Tak for spørgsmålet. Min grundlæggende holdning er, at borgere og virksomheder, der har stiftet gæld til det offentlige, skal tilbagebetale de skyldige beløb, og at de i øvrigt skal betale nogle renter. Det er helt afgørende, at der ikke breder sig den opfattelse, at det er en gratis omgang at skyldte penge til det offentlige. Ellers kan vi ikke opretholde det, man i hvert fald kan kalde retssikkerhedsfølelsen hos

de mange borgere og virksomheder, som betaler det, de skal, når de skal det.

Det er rigtigt, som hr. Jesper Petersen var inde på, at der har været en tilvækst i restancer vedrørende bl.a. virksomhedernes manglende afregning af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Dykker man bag om tallene, oplever man, at der heldigvis ikke er tale om en ekstraordinær tilgang af restancer vedrørende virksomhedernes indeholdte A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, men derimod, at inddrivelsesprovenuet er reduceret, altså de penge, der kommer ind. Og derfor er der i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt belæg for at konkludere det, som spørgeren gør i sit spørgsmål, nemlig at udviklingen i restancebeholdningen tyder på bevidst misbrug af statskassen som kassekredit. Man kan selvfølgelig ikke udelukke det, men det er der altså ikke noget, der tyder på.

Situationen afspejler snarere, at SKATs inddrivelse fortsat er stærkt præget af suspenderingen af den automatiske inddrivelse i EFI og DMI fra september 2015 og af udfordringen med at skulle gennemgå gældsposter manuelt i stedet for maskinelt for at sikre, at de er gyldige, før der kan iværksættes aktive inddrivelsesskridt. Derfor er det naturligvis også ekstra vigtigt, at SKAT i faserne før inddrivelsesfasen har fokus på at forhindre, at de her restancer overhovedet opstår. Og det er her, jeg mener, at der i en moderne verden er behov for at forstå kontrolbegrebet bredere end som udelukkende klassisk udgående kontrol.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:08

Jesper Petersen (S):

SKAT har jo mange problemer, og et af de meget store problemer handler om oparbejdelsen af den her enorme skattegæld, altså en restancemasse på nu i omegnen af 100 mia. kr. Det, jeg godt vil med mine spørgsmål i dag, drejer sig altså om at komme lidt nærmere ind på to typer af dem.

Den ene type handler om det her med indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som virksomhederne skal afregne med SKAT, og det er jo nogle penge, der stammer fra en helt almindelig strøm i økonomien, hvor der sker det, at der bedrives en type virksomhed, at der er nogle mennesker, der skal have løn, og at virksomhederne tilbageholder A-skat og arbejdsmarkedsbidrag og skal indsende dem til SKAT. Det er med andre ord penge, der egentlig stammer fra en reel økonomisk aktivitet ude i samfundet. Og det beløb er altså steget betragteligt her fra 3,1 mia. kr. i 2013 til 7,4 mia. kr. i juni 2016, som ikke er indbetalt til og afregnet med skattevæsenet.

Jeg er glad for at blive klogere på den måde, at skatteministeren i modsætning til det, han oplyste i de artikler, der har været i Politiken, nu kan oplyse, at det er udtryk for en tilgang til det på en måde, man ikke mener er udtryk for bevidst snyd. Der kan godt være noget om det, men det må man så få afdækket. Det kan man have vanskeligt ved at få gjort, når regeringen efter vores mening ikke i tilstrækkelig grad er villig til at prioritere indsatsområderne og skattekontrollen. Men ikke desto mindre er det, hvis det ikke er udtryk for bevidst snyd, simpelt hen bare mangel på inddrivelse – den har simpelt hen ikke fundet sted.

Jeg ved ikke, om ministeren så vil sige, at det tyder på, at der i 2015, da man måtte lukke ned for inddrivelsessystemet og sætte mandskabet til manuelt at arbejde videre med inddrivelsen, skete det, at man satte for få medarbejdere til det. For der er tale om en type skattegæld, der jo, hvis man er opmærksom på det, stammer fra den her almindelige strøm i økonomien, altså det, jeg startede med at sige, hvor man må gå ud fra, at det er nogle derude, der faktisk kan betale. Det, der mangler, er, at man følger op på, om de penge kommer ind. Så er det jo stadig væk urimeligt over for alle dem, der sør-

ger for at betale det, som de skal, at der er nogle andre, der imidlertid kan bruge statskassen som kassekredit, fordi inddrivelsesmyndigheden ikke løfter sin opgave.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:10

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jeg er for så vidt enig med hr. Jesper Petersen i det sidste. Der er mangler lidt af forhistorien, og jeg tror, hr. Jesper Petersen godt er klar over det. Og det skal forstås på den måde, at det her er en situation, der er opstået, som følge af at vi ikke havde en effektiv inddrivelse, og at det var, fordi vi havde en inddrivelsesmaskine, som blev bygget i den tidligere VK-regerings tid og taget i drift under den tidligere regering og de skatteministre, der var der. Inddrivelsen skete ikke på et lovligt grundlag, og så trak jeg som skatteminister stikket, og det var der bred politisk opbakning til. Og så er vi stille og roligt gået i gang med at bygge et nyt inddrivelsessystem, som jeg jo i morgen i Folketingets Finansudvalg skal gøres status over. Det går fremad, dog ikke så hurtigt, som jeg godt kunne tænke mig, men selvfølgelig fremad, og derfor skal vi også vise nogle resultater i 2017, i forhold til hvor mange penge der kommer i statskassen, også på det her område.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:11

Jesper Petersen (S):

Jamen den forhistorie er der jo ikke nogen, der kan benægte. Det er simpelt hen historiske fakta, og den udredning kan vi så tage en gang mere. Men ikke desto mindre skete der så det i 2015, hvor man trak stikket, at man samtidig tilførte mandskab, og jeg mener, at det var omkring 315 medarbejdere, der drejede sig, for at kunne fortsætte med opgaven med inddrivelse på den manuelle facon i skattevæsenet. Det handler dels om, at man skal vide, om gældsposterne overhovedet er retskraftige, dels om, at man skal arbejde videre med inddrivelse på de måder, man nu kan gøre det på. Det må jo så have været for lidt, når der er en gældspost som den her, hvor man simpelt hen bare må forvente, at folk faktisk kan betale, hvis der ellers bliver fulgt op på sagerne. Det har man så ikke prioriteret tilstrækkeligt.

Er det så en erkendelse, skatteministeren vil komme med i dag: Altså at man burde have gjort mere i 2015, da man trak stikket på inddrivelsessystemet?

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:12

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Vi kunne godt have ønsket, at man havde kunnet gøre mere, men jeg tror ikke, man kunne gøre meget mere og meget andet end det, der blev gjort. Altså, det handler bl.a. om, at man troede, at man kunne bygge et fuldautomatisk system – det kunne man ikke, systemet ind-drev endda i nogle situationer på et ikkelovligt grundlag. Så ville det også være mærkeligt at gå i den fuldstændig modsatte retning og sige, at så erstatter vi det med en masse mennesker, og det skulle være tusindvis af mennesker, og derfor valgte man den bløde og fornuftige mellemvej, hvor man midlertidigt ansætter ganske mange flere – 315 i 2015, og vi har lige lavet en fælles aftale om, at der kommer endnu flere mennesker på inddrivelsesområdet. Så der kommer til at

være rigtig mange flere ansatte i en årrække, indtil vi kan få en effektiv it-understøttelse, og når der er en effektiv it-understøttelse, kommer vi til at have en inddrivelsesfunktion, hvor der er flere mennesker ansat, end der ellers var tænkt. Men jeg tror, det ville have været svært at gøre det meget anderledes, end man gjorde i 2015, og selv om man godt kunne have ønsket, at man kunne gøre mere, tror jeg ikke, det var muligt.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:13

Jesper Petersen (S):

Altså, når der er behov for at tage det meget alvorligt, er det jo, fordi det bl.a. er penge, som mangler i kassen og derfor ikke er til rådighed, når man skal afholde udgifter til vores fælles velfærd, og fordi der på lidt længere sigt er tale om, at der er en renteomkostning for staten, fordi gælden simpelt hen er større, end den kunne have været. Samtidig er det udtryk for den her urimelige konkurrence, når nogle virksomheder sørger for at betale og andre simpelt hen bare lader være.

Man vil skatteministeren sige, at det faktisk har været sådan siden 2015, at fordi der endnu ikke var et nyt system at tage i brug, har man faktisk uden problemer bare kunnet lade være med at indsende indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, fordi SKAT simpelt hen har undladt at følge op på det, indtil et nyt system var trådt i kraft?

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:14

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Nej, det mener jeg ikke er en rigtig gengivelse. Men hele inddrivelsesområdet har jo lidt under, at man har troet, at man kunne bygge et fuldautomatisk inddrivelsessystem, men det viste sig at være meget dyrt at bygge, i realiteten umuligt at bygge, fordi vi har en meget kompliceret lovgivning. Når man så vælger at trække stikket på det – det gjorde jeg, og det står jeg selvfølgelig til ansvar for – så kan man ikke bare trylle og skabe et alternativt system i løbet af ingen tid, og det har hele inddrivelsesområdet lidt under.

Det, der er vigtigt for mig som skatteminister, er, at vi har et inddrivelsessystem, hvor man inddriver på et lovligt grundlag, og hvor vi stille og roligt bevæger os i den rigtige retning. Jeg ønsker, at vi skal bevæge os så hurtigt som muligt, men når problemerne ophober sig over en årrække, tager det også nogle år at få løst dem. Det er desværre sandheden.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Tak for det.

Hr. Jesper Petersen har endnu et spørgsmål.

Kl. 15:15

Spm. nr. S 550

16) Til skatteministeren af:

Jesper Petersen (S):

Er ministeren enig i, at inddrivelsen af skattegæld hos udlandsdanskere skal styrkes, jf. JydskeVestkystens artikler om emnet i december 2016, hvor det fremgår, at der i 2016 er tale om meget få gældsposter, der inddrives, mens statens tilgodehavender på området vokser?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Værsgo.

Kl. 15:15

Jesper Petersen (S):

Er ministeren enig i, at inddrivelsen af skattegæld hos udlandsdanskere skal styrkes, jf. JydskeVestkystens artikler om emnet i december 2016, hvor det fremgår, at der i 2016 er tale om meget få gældsposter, der inddrives, mens statens tilgodehavender på området vokser?

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:15

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Mit principielle udgangspunkt er det samme, nemlig at man selvfølgelig skal betale det, man skylder, også når det er det offentlige og statskassen, man skylder nogle penge. Og det gælder, uanset hvor man er bosiddende henne, om det er i Danmark eller uden for kongeriget. Pengene mangler i de offentlige kasser, og det er hverken ret eller rimeligt, at borgere og virksomheder, der svarer enhver sit, skal betale for dem, der ikke betaler deres gæld til det offentlige. Og som bekendt er det SKATs inddrivelse, der jo fortsat er stærkt præget af den her suspendering tilbage fra september 2015, og det går selvfølgelig også ud over inddrivelsen fra udlandsdanskere.

I forhold til det rent specifikt har der været det problem, at de her krav, der ligger i forhold til udlandsdanskere, aldrig har været fuldt ud understøttet af EFI, selv mens systemerne var i drift, hvorfor inddrivelse af de her krav har været begrænset i perioden, og dertil kommer, at der for en stor del af skyldneres vedkommende ikke foreligger anvendelige adresseoplysninger.

I den aktuelle situation med genopbygning af inddrivelsesområdet på baggrund af bl.a. den brede politiske aftale om et nyt skattevæsen prioriterer SKAT den manuelle inddrivelse, også på det her område, efter risiko og væsentlighed. Og der er så en yderligere kompleksitet forbundet med inddrivelse af gæld til det offentlige, når de danske skyldnere er bosiddende i udlandet, i og med at det kræver bistand fra myndighederne i det land, hvor skyldneren har bosat sig.

Når det er sagt, ser vi selvfølgelig også på, om private aktører kan hjælpe med at overtage inddrivelsen af dele af de offentlige gældsposter, og inden for EU kan vi jo bruge EU's bistandsdirektiv fra 2010, hvor vi kan anmode andre landes inddrivelsesmyndigheder om at hjælpe os.

Så det er rigtigt, at det her ikke er et område, der har været prioriteret i tilstrækkeligt omfang, men det er et område, som jeg selvfølgelig ønsker at prioritere. Men vi skal gøre det efter risiko og væsentlighed, og derfor har vi i hvert fald i øjeblikket en større udfordring inden for kongerigets grænser end uden for, men det betyder ikke, at tingene får lov til at sejle.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:17

Jesper Petersen (S):

Hvis der skal lidt forhistorie på, så man ligesom får et indtryk af, hvad det er for en diskussion, vi har, er der tale om, at der i 2016 er blevet 17.000 flere udlandsdanskere med skattegæld end i 2013, så der nu er 75.000 udlandsdanskere, der har skattegæld. Dengang var det 5,5 mia. kr., det drejede sig om, men nu må man gå ud fra, at det er et endnu større beløb – måske endda *noget* større beløb.

Det plejer at være sådan, at jo længere tid, der går, jo større er risikoen for, at man også må afskrive de her penge, altså at vi simpelt hen aldrig får pengene ind, at der simpelt hen er større tab ved

gældsposterne. Der gør sig så også nogle særlige forhold gældende, når det er folk i udlandet, for det gør det måske endnu sværere.

Det er også derfor, jeg synes, det var lidt forbløffende at læse de artikler i JydskeVestkysten, der var lavet på baggrund af aktindsigt i SKAT, nemlig at man kun 19 gange i 2016 havde forsøgt at få hjælp fra udenlandske skattemyndigheder efter nogle af de aftaler om bistand fra andre landes myndigheder, som skatteministeren omtalte i sit svar; det lader til at være utrolig få gange, man rent faktisk har gjort det.

Nu har ministeren så chancen for at kommentere på de artikler og sige noget om, hvad forklaringen kan være på, at man har gjort det så få gange. Forventer ministeren, når 2017 er omme, at der er sket et fald i restancerne på det her område, og vil man have anvendt udenlandsk bistand til at afklare sagerne mere end 19 gange?

Jeg er med på og har respekt for, at man i SKAT selvfølgelig skal prioritere sine ressourcer og sætte ind dér, hvor der er størst risiko. Men der er altså tale om her, at der var nogle mennesker, nogle ganske få personer, med nogle meget, meget store gældsposter, som ikke lod til at være forsøgt inddrevet, og det er jo sådan nogle som dem, som alle andre danskere risikerer at måtte se smutte ud mellem fingrene på os, fordi opgaven ikke løftes tilstrækkeligt, eller måske fordi der ikke er de ressourcer, der skal til. Og så er vi tilbage ved spørgsmålet, om man skulle have gjort mere, da man måtte trække EFI-systemet ud af drift, hvad man også efter min mening skulle have gjort noget før, også i vores tid; vi skulle altså gerne have været nået frem til den konklusion hurtigere. Men så må man så også sætte ind og gøre, hvad man kan for at løfte opgaven i mellemtiden.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det ministeren.

Kl. 15:20

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Tak. Det synes jeg nu også vi gør, og det har jeg gjort bl.a. sammen med hr. Jesper Petersens parti, hvor vi, da vi trak stikket, tilførte ekstra mandskab til opgaven, 315 mand, og med den investeringsaftale, vi har lavet, sætter vi 1 mia. kr. af til at bygge et nyt skattevæsen, og en del af dem går til at bygge en ny inddrivelsesmyndighed. Vi har lavet en aftale med det danske it-selskab Netcompany om ikke at bygge noget fra bunden af, men købe nogle hyldevarer til at sikre effektiv inddrivelse.

Men selv om man havde uanede mængder af ressourcer og uanede mængder af kvalificeret arbejdskraft til at løfte den her opgave, kommer det bare til at tage noget tid. Vi er jo hæmmet, hvad begge dele angår, og derfor er en af de opgaver, man ikke har kunnet prioritere i tilstrækkeligt omfang, at inddrive fra folk, der er bosat uden for kongeriget. Det skal vi selvfølgelig komme til, og der er jeg også som skatteminister villig til at se på, om vi f.eks. kan trække på private aktørers hjælp fremadrettet.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:21

Jesper Petersen (S):

Det ved jeg ikke om jeg skal opfatte sådan, at skatteministeren ikke finder, at det er tilfredsstillende, at man i 2016 kun i 19 tilfælde har benyttet sig af at få hjælp fra udenlandske myndigheder til at inddrive de her udestående midler. Som det fremgår af de artikler, er der sådan en toptiopgørelse over det, hvor man kan se, at det virkelig er nogle meget store gældsposter, det drejer sig om, og man må jo som minimum have forsøgt sig med at sige, at der her er nogle, der skylder rigtig mange penge, og hvor man også må forvente at der er en

betalingsevne. Men man har kun i 19 tilfælde forsøgt at få hjælp til at finde adressen, og at den udenlandske skattemyndighed sidenhen hjælper os, ligesom vi hjælper dem, hvis de har borgere boende her i landet, som skylder deres stat penge. Og det er altså kun sket i 19 tilfælde i 2016. Finder ministeren, det er tilfredsstillende, eller må det opprioriteres?

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:22

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Det mener jeg bestemt ikke er tilfredsstillende. Men det er jo desværre et udtryk for, at hele det her inddrivelsesområde har lidt under, at inddrivelsen ikke har fungeret i en længere årrække. Det er vi så på vej til at få skabt, og det gør vi ved fælles hjælp med et it-system, der rent faktisk virker, med en masse ekstra medarbejdere og med en massiv forenkling af inddrivelseslovgivningen, og hvor jeg jo som skatteminister også har sagt, at vi så ekstra må overveje, om vi kan bruge private aktører, f.eks. på det her område. Men nej, det har ikke været prioriteret i tilstrækkeligt omfang. Men jeg tror desværre ikke, at det havde været muligt at prioritere det, uanset hvem der havde haft regeringsmagten, og uanset hvem der havde været skatteminister. Men det betyder ikke, at det er godt nok, for det er det ikke.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så går vi over til spørgerens sidste spørgsmål.

Kl. 15:23

Jesper Petersen (S):

Jeg vil sige, at ministeren jo har ret i fremstillingen af, at vi ved fælles hjælp forsøger at komme videre på det her område. Vi har indgået de aftaler, som ministeren nævner, fordi vi prioriterer det at få gang i det her inddrivelsessystem igen højt, og vi ser med meget stor alvor på, at gælden nu nærmer sig de her 100 mia. kr. Jeg tror, at mange derude virkelig synes, at det er utroligt, at det kan forekomme – de betaler selv deres – og at skattegælden bare vokser og vokser, og at inddrivelsen ikke fungerer. Så det er jeg med på.

Men spørgsmålet er jo, om skatteministeren i de tilfælde, hvor vi har hjulpet til med at skabe et flertal for øgede bevillinger til SKAT, har bedt om hjælp i tilstrækkelig grad, og om man fra regeringens side har prioriteret det tilstrækkeligt, da der blev bedt om det, og om man f.eks. også giver den instruktion, at man må prioritere det sådan, at man, når der er sager med meget store gældsposter, og folk må antages at have betalingsevnen, så forfølger dem med de ressourcer, der nu er, og som jo faktisk blev tilført efter 2015. Så vi vil fortsat hjælpe til. Spørgsmålet er, om regeringen gør nok og beder om nok hjælp.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:24

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

[Lydudfald] ... Jeg ville ønske, det var anderledes, men det er desværre ikke altid sådan, at dem, der har store gældsposter, også kan betale. SKAT skal jo tilrettelægge sit kontrolpres ud fra, hvor man kan fange de store fisk, og i inddrivelsen skal man også tilrettelægge sit arbejde efter, hvor der er størst sandsynlighed for at få inddrevet mest muligt. Jeg hæfter mig ved, at det er et fælles ansvar, at det her

ikke fungerer, og det tager spørgerens parti jo også på sig, og derfor har vi løst nogle af de her ting i fællesskab.

Så hæfter jeg mig også ved, at man, når man kigger på inddrivelsesprovenuet for hver måned, så kan se, at det heldigvis går i den rigtige retning, og det skal gå endnu mere i den rigtige retning her i 2017. Og så skal vi naturligvis også komme derhen, hvor man hverken kan gemme sig inden for kongerigets grænser eller uden for kongerigets grænser, hvis man skylder penge til det offentlige. Og det tror jeg vi ved fælles hjælp kan sikre, men det kommer til at tage noget tid.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak. Det var, hvad der kunne falde af til skatteministeren i dag, og også tak til hr. Jesper Petersen.

Vi går over til spørgsmål nr. 17, som er til miljø- og fødevareministeren, og spørgeren er den nordjyske socialdemokrat, hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:25

Spm. nr. S 486

17) Til miljø- og fødevareministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Mener ministeren, at det er en tilfredsstillende indsats, Kystdirektoratet har leveret i forbindelse med stormen Urd og de efterfølgende oversvømmelser?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 15:25

Bjarne Laustsen (S):

Tak, hr. formand. Titlen er helt korrekt. Spørgsmålet lyder: Mener ministeren, at det er en tilfredsstillende indsats, Kystdirektoratet har leveret i forbindelse med stormen Urd og de efterfølgende oversvømmelser?

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:25

Miljø- og fødevareministeren (Esbén Lunde Larsen):

Tak for det, formand, og tak for spørgsmålet. Det enkle svar er: Ja.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:25

Bjarne Laustsen (S):

Grunden til, at jeg spørger, er jo selvfølgelig, at jeg følger en del med i, hvad Kystdirektoratet foretager sig. Den 27. december udsendte man en pressemeddelelse om, at kysterne stod imod Urd. Bagefter kunne jeg jo se, at ministeren har haft møde med borgmestrene, og at der nu skal gøres en masse ting. Men den dag, den 27., var der ikke noget i vejen. Der var man kørt en tur til Thyborøn, og det er jo fint nok. Der er jo ikke noget galt med at køre derhen, men alle de andre steder oplevede borgerne massive problemer, og da det efterfølgende igen blev lyst, kunne man se, at det virkelig var slemt mange steder. Så den virkelighedsopfattelse, som Kystdirektoratet har, står ikke helt mål med det, som borgerne derude ser. Jeg så også deres nytårshilsen til befolkningen, hvor de fortalte om, hvor mange møder de har haft. Der undlod man bevidst at nævne, at der havde været en høring, hvor man havde deltaget kortvarigt. Man har været på tur til Nordjylland sammen med Fødevareudvalget, hvor man kun

deltog delvis. Det er jo derfor, jeg spørger, om ministeren ikke synes, man godt kunne gøre lidt mere i den sag, for at borgerne kan blive tilfredse med den indsats, man leverer fra statens side i forhold til kystbeskyttelsen i Danmark.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:26

Miljø- og fødevareministeren (Esbén Lunde Larsen):

Tak for det, formand, og tak for spørgsmålet. Det er min oplevelse, at enhver virksomhed i det offentlige naturligvis altid kan blive dygtigere til det, de foretager sig. Noget af det handler om kommunikation, noget handler om tilstedeværelse, noget handler om de råd, man giver, men det er klart, at det, at man ikke altid er enige i praksis, jo ikke betyder, at man er udygtig. Min oplevelse er også, at vi med de mange borgermøder, Kystdirektoratet afholder, og med den megen rådgivning, Kystdirektoratet giver rundtom til borgere og landets kommuner, faciliterer rigtig meget af det, vi skal. Men regeringen er optaget af, at det her skal blive endnu bedre, og derfor har jeg jo netop, som spørgeren også refererer til, i går haft møde med Kommunernes Landsforening og en lang række borgmestre for at høre, om de ser et behov for, at staten ved Kystdirektoratet i højere grad faciliterer helhedsindsatser, indsatser på tværs af kommuner og giver mere rådgivning. For regeringen er meget respektfuld over for det kommunale selvstyre, og derfor er det vigtigt for mig at konsultere både KL og en række kommuner. Og det klare signal var: Ja, vi vil gerne have mere af det gode, I gør i forvejen. Og da vi ønsker at være til stede der, hvor der er en efterspørgsel på det, kommer vi også til at være det mere i fremtiden.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:28

Bjarne Laustsen (S):

Det er der også utrolig meget behov for. Den tidligere socialdemokratiske miljøminister bad jo om at få en kystanalyse, så man kunne se, hvor problemerne var. Det viste sig, at det var i Hjørring Kommune og i kommuner i Nordsjælland. Fødevareudvalget har besøgt dem begge steder for at se, hvordan det står til, og der er behov for at gøre noget. Det, der bare har været problemet, er, at Kystdirektoratet – som jeg må formode har den største ekspertise, og som også rådgiver ministeren – har været meget, meget passive i forhold til at sige, hvad der skal gøres. Man har registreret, at der har været problemer, men når borgerne så har spurgt om det og det, er det ofte endt med et nej. Derfor er det jo nu kun godt, at det pres, der er lagt på systemet, måske ser ud til at bære frugt, og derfor vil vi jo selvfølgelig følge den her sag. Men hvad ser ministeren for sig der skal til, for at vi får en situation, hvor der ikke forsvinder mere af Danmarks kyster? For uanset at man kun har brugt sandfodring som stort set det eneste middel igennem mange, mange år, viser det sig, at der forsvinder mere, end der bliver tilført.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:29

Miljø- og fødevareministeren (Esbén Lunde Larsen):

Tak, formand, og tak for spørgsmålet, som jo er et højst relevant spørgsmål, og derfor signalerede jeg jo også klart i går på regeringens vegne, at regeringen, i det omfang der er behov for at øge an-

vendelsen af hård kystbeskyttelse i Danmark, bestemt også er indstillet på det. Og er der lovændringer, der skal til, er regeringen også villig til at se på det. Men det, der jo er vigtigt at huske, er, at de rigtige konstruktioner også skal laves, og der må vi bare acceptere, at man i Kystdirektoratet besidder den kysttekniske ekspertise, og den lovgivningsramme, som Kystdirektoratet arbejder inden for, har vi bestemt. Så den kritik, der måtte komme af institutionen Kystdirektoratet, kan være mere eller mindre berettiget. For man skal jo altid huske på, at embedsmændene agerer inden for den lovramme, som både spørgeren og jeg er med til at lave.

Når regeringen sender et klart signal om mere hård kystsikring, vil det selvfølgelig også reflektere sig i de løsninger, der nu skal godkendes i Kystdirektoratet, og i forhold til de ansøgninger, der måtte være. Men vi har alle sammen en interesse i, at den hårde kystsikring suppleres med sandfodring, så vi sikrer, at det ikke eroderer kysterne der, hvor man risikerer det. Og de steder, hvor borgerne selv vil betale for hård kystsikring, og det bliver lavet rigtigt, så er regeringen naturligvis indstillet på at se på det.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:30

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Men det er jo, fordi Kystdirektoratet siger, at der ingen problemer er. Det er det, de fortæller efter stormen Urd, og i øvrigt fortæller de i deres nytårshilsen, at året jo er gået fint, og så er der blevet tid til at drikke 54.366 kopper kaffe. Tak for det.

Nu er der bare det ved det, at der er en lang, lang række problemer. Der var Jyllinge, og der var alt mulig andet. Der er ti forskellige steder i landet, hvor der er risiko for oversvømmelser. Nej, det mener man ikke noget om. Derfor vil jeg godt spørge yderligere i forhold til klagesystemet, altså om man er nødt til at pille nogle lag af. Vi kan se det i f.eks. Gammel Skagen. Der er der 14, der har klaget. Der er 700, der er enige i, at der skal betales. Der er jo et spørgsmål om en fordelingsnøgle, og de vil blive ved med at klage. Før det system bliver bragt til, jeg havde nær sagt ophør, så kan man ikke komme i gang med at lave en kystsikring.

Derfor vil jeg godt høre ministeren, hvad det er for nogle ting, som ministeren tænker anvendt, og hvilken mulighed har vi for at komme til at spille ind med noget, der måske kan virke? Måske kunne vi også lave nogle forsøg i nogle bestemte områder for at finde ud af, hvordan man bruger pengene mest rigtigt i forhold til at sikre kysterne.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:31

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand, og tak for spørgsmålet. Nu kender jeg jo hr. Bjarne Laustsen som en lun nordjyde, og jeg synes måske nok, at ordføreren polemiserer lige rigelig meget over for Kystdirektoratet med alle de elendigheder, som hr. Bjarne Laustsen nævner. Vi ved jo begge, at hr. Laustsen har siddet i Folketinget i mange, mange år og har været med til at sikre den lovgivning, der skal til, og som også Kystdirektoratet arbejder inden for. Så når man peger fingre ad nogen, peger der også fingre tilbage. Derfor er jeg da meget spændt på at se, hvordan hr. Bjarne Laustsen og Socialdemokratiet vil stille sig til eventuelle lovændringer i løbet af foråret, hvis det måtte være nødvendigt. For det er jo den ramme, man agerer inden for.

Hr. Bjarne Laustsen glemmer jo også, når han refererer til Jyllinge Nordmark, at sige, at det er et projekt, der går tilbage til 2013 og

den storm, der var der. Jeg behøver da ikke nævne, hvem der havde regeringsmagten på det tidspunkt. Der er bare ingen grund til at polemisere omkring sagen, for vi ønsker alle sammen, at det skal blive bedre. Kystdirektoratet arbejder inden for de retningslinjer, vi giver. Vi har sendt et klart signal om, at der skal ske en bedre kystsikring, der skal være mere rådgivning og vejledning, og Kystdirektoratet skal være mere til stede rundt om i landet. Kystdirektoratet tager sit ansvar meget alvorligt, også de steder, hvor de har haft stormflodsopmærksomhed langs den jyske vestkyst, for i resten af landet er det jo de lokale beredskaber, der skal håndtere det. Så derfor må man sige, at det, de har leveret, har de leveret godt, der, hvor de har haft ansvaret i forbindelse med stormen. Og så er der steder, hvor der har været lokale beredskaber.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det til jer begge.

Vi går over til det næste spørgsmål, der også er til miljø- og fødevareministeren. Spørgeren er fru Pia Adelsteen fra Dansk Folkeparti.
Kl. 15:33

Spm. nr. S 515

18) Til miljø- og fødevareministeren af:

Pia Adelsteen (DF):

Mener ministeren, at de borgere, der tidligere har fået afslag på hård kystsikring, skal genfremsende deres ansøgning til Kystdirektoratet, så de kan få deres projekter godkendt nu, hvor ministeren har bedt Kystdirektoratet om at ændre praksis?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 15:33

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Mener ministeren, at de borgere, der tidligere har fået afslag på hård kystsikring, skal genfremsende deres ansøgning til Kystdirektoratet, så de kan få deres projekter godkendt, nu hvor ministeren har bedt Kystdirektoratet om at ændre praksis?

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:33

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand, og også tak for spørgsmålet. Vi er jo alle optaget af, at borgerne får den rigtige behandling. Det er også noget, der lægger spørgeren meget på sinde, ikke mindst på det her område. Regeringen er optaget af at anvende mere hård kystsikring. I visse tilfælde kan det kombineres med sandfodring, så vi sikrer, at vi ikke eroderer kysten, ligesom vi i regeringen er optaget af, at hård kystsikring anvendes i en helhedsplan, så vi ikke transporterer et problem til naboer eller nabokommuner.

Jeg lægger til grund, at de afgørelser, som Kystdirektoratet har truffet, er lovlige, men, også for at adressere det spørgsmål, spørgeren rejser: Hvis de grundejere, der tidligere har fået et afslag, er i tvivl om, om de ville kunne få en tilladelse til hård kystbeskyttelse, og hvor det ikke ville genere naboer, så vil jeg bestemt opfordre dem til at kontakte Kystdirektoratet, som både vil kunne hjælpe med afklaring og med proces. Og da det er noget, der optager både regeringen og mig som minister, vil jeg naturligvis følge de henvendelser meget, meget nøje.

Jeg er også villig til, som jeg har sagt i går og til det tidligere spørgsmål, at se på en lovændring, hvis det er det, der skal til, for at

anvende mere hård kystbeskyttelse, hvor det ikke skader naboerne.
Så alt i alt en klar tilkendegivelse på regeringens vegne.

Kl. 15:37

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:34

Pia Adelsteen (DF):

Tusind tak for det. Det her er jo et spørgsmål, som jeg stiller ud fra de ritzautelegrammer, der var kort efter, at stormen Urd havde været rundt i Danmark, og hvor der jo selvfølgelig er en del borgere i landet, det er gået ud over. Men jeg stiller det også, fordi der meget klart stod, at ministeren ville bede Kystdirektoratet om at ændre praksis. Det bekymrede mig lidt, forstået på den måde, at i min optik er vi nødt til at ændre lovgivningen, for jeg har jo det helt klare indtryk ligesom ministeren, at Kystdirektoratet selvfølgelig agerer ud fra den lovgivning, der er. Det betyder i hvert fald i min optik, at mange af de mennesker, som har fået et afslag på hård kystsikring, ikke ville kunne få det, selv om der ændres praksis. Og så har jeg jo også den indstilling, at uanset hvilken minister der sidder, en Venstremand eller en socialdemokrat eller måske en DF'er på et tidspunkt, skal det jo være sådan, at loven er lige for alle, og at reglerne selvfølgelig, indtil en lov bliver ændret, gælder for alle. Så derfor spørger jeg. Det er derfor, jeg har stillet spørgsmålet.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Så er det ministeren.

Kl. 15:35

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak formand, og også tak for et bestemt relevant opfølgende spørgsmål. Når jeg har sagt, at jeg mente, at noget formentlig kunne holde sig inden for rammene af lovgivningen, er det jo, fordi det f.eks. at gå ind og se på nogle helhedsplaner, hvor en løsning, der så blev kombineret med naboløsninger, egentlig ville kunne betyde, der kunne etableres hård kystsikring, er noget, der kan gøres inden for rammen af lovgivningen, altså hvis man får lavet en helhedsplan. Jeg tør jo ikke sige, hvordan det har været i de enkelte sager. Men det er vigtigt for mig, og det er også derfor, jeg har sagt, at hvis man har fået et afslag, skal man være velkommen til at sende en ansøgning ind igen. For det kunne jo godt være, dels med den fornyede opmærksomhed, dels med den tilkendegivelse fra landets kommuner senest i går om, at de egentlig ønsker, at staten skal gå ind og bistå med at lave flere helhedsløsninger, at man faktisk kan anvende hård kystsikring i nogle tilfælde.

Vi ved jo ikke – jeg gør ikke i hvert fald; det er muligt, at spørgeren gør – om der er en lodsejer, der har fået et afslag, fordi vedkommende absolut ikke ville lave en løsning, hvor man beskyttede erosionsdelen, eller hvor man ikke ville tage højde for nogle naboer. Der kan jo være sådan nogle forhold. Men jeg siger også samtidig: Hvis det er nødvendigt, når regeringen har arbejdet det her igennem med borgermøder og lovproces, at ændre loven for at kunne få en praksis, som vi ønsker, så er regeringen indstillet på det. For jeg er enig med spørgeren. Der gælder naturligvis lighed for loven – også uanset hvem der måtte sidde som minister.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Pia Adelsteen (DF):

Igen tak for tilkendegivelsen, for det er jeg rigtig glad for. Jeg håber jo på, at vi netop med den tilkendegivelse rent faktisk får ændret tingene, sådan at tilstandene ude i landet og hos de borgere, der er berørt af det, også bliver ændret. Mens den tidligere spørger, hr. Bjarne Laustsen, havde en bekymring i forhold til Nordjylland, har jeg den måske i forhold til hele landet, vil jeg sige. Der er rigtig mange steder i Danmark, der er ramt. Der er altså steder, også i Nordsjælland, hvor der er folk, der har fået et afslag, selv om der er hård kystsikring på begge sider. Jeg skal selvfølgelig nok opfordre dem til at sende et brev til ministeren, og så er jeg også sikker på, at ministeren læser det.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:37

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand, også tak for den sidste tilkendegivelse, som der ikke så meget lå et spørgsmål i, men mere en tilkendegivelse. Jeg kvitterer blot for den ved at sige, at i det omfang, der er borgere, der henvender sig til Kystdirektoratet eller til mig direkte, ser vi selvfølgelig på det med alvor, for det, at borgerne kan sove trygt om natten, og det, at deres ejendom bliver beskyttet, er afgørende for regeringen. Det skal bare laves ud fra de rigtige forskrifter, så vi sikrer, at vi ikke får ødelagt kysten, ved at den eroderer. Det har vi desværre set nogle eksempler på rundtomkring i landet, og det er selvfølgelig derfor, det er så vigtigt, at vi får lavet de rette modeller for det her.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:38

Pia Adelsteen (DF):

Jeg havde håbet på, dengang vi fik kystanalysen, at den måske netop også ville tilkendegive noget om, hvilke modeller man kunne bruge rundtomkring. Jeg har i hvert fald hørt forlydender om, at de kommunesamarbejder, som eksisterer nogle steder, ikke er optimale, i forhold til at det rent faktisk hjælper borgerne. Der håber jeg selvfølgelig også på at Kystdirektoratet kan gå ind og være behjælpelig, men jeg håber også på, at vi – hvad kan man sige? – laver det her skifte og siger, at det altså ikke kun er sand, der virker; at der kan være masser af andre ting. Det kan altså være hård kystsikring, men der kan også være steder, hvor vi måske skal give los for nye forsøg med bl.a. drænrør, som jeg jo er en varm fortalere for.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:39

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for spørgsmålet. Der er bestemt ingen tvivl om, at der kan være steder i landet, hvor kommunesamarbejdet ikke har fungeret optimalt. Derfor tager vi selvfølgelig også den opgave på os, og det er både at gå ind og se på en helhedsplan på baggrund af kystanalysen, men også at facilitere det, så flere kommuner kan finde ind i et samarbejde om det, for det er borgerens ve og vel, det handler om. Det er ikke systemet, der kommer før borgeren i det her tilfælde. Personligt er jeg optaget af, at man får set på, om der er andre former end hård kystsikring, sandfodring og lignende, som vi kender i dag, som kan anvendes. Det er både ved at se på internationale erfaringer, men

også ved at lave test herhjemme. Det foregår allerede i et vist omfang nogle steder. Det synes jeg er vigtigt, for vi skal selvfølgelig aldrig, forstå mig ret, hvile på laurbærrerne, men udvikle metoder. Det er klart, at hvis man skal se på – og det er også det, kystanalysen konkluderer – det mest omkostningseffektive redskab i dag, er det sandfodring. Det kan man altid diskutere, og det kan man have en mening om, og det har jeg stor respekt for at man har. Det er absolut ikke sådan, at døren er lukket for andre muligheder.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det.

Der er stor interesse for miljø- og fødevarerministerens område, så der er endnu et spørgsmål, nemlig spørgsmål 19, og spørgeren er hr. Christian Poll fra Alternativet.

Kl. 15:40

Spm. nr. S 518

19) Til miljø- og fødevarerministeren af:

Christian Poll (ALT):

Hvad agter ministeren at gøre for at reducere forureningen fra brændeovne, særlig i lyset af, at de økonomiske vismænd den 12. januar 2017 over for Altinget.dk vurderer, at helbredsomkostninger fra forureningen er over 4 mia. kr. om året?

Kl. 15:43

ordning, hvor der bl.a. gives fradrag til at forbedre skorstenen eller skrotte brændeovnen helt. Med afskaffelsen af PSO-tariffen har vi mindsket elregningen. Det medvirker til, at eldrevne varmpumper bliver et mere attraktivt alternativ til brændeovne. Alt sammen er med til at bidrage til den fortsatte reduktion af forurening med partikler fra brændeovne i Danmark.

Jeg er enig i, at de nuværende helbredsomkostninger som følge af partikelforurening er for høje, uanset om omkostningerne beregnes til 1 eller 4 mia. kr. Det er derfor med i mine overvejelser, hvordan vi fortsætter den positive udvikling, vi har skabt, med de skrappe grænseværdier for nye brændeovne og med skrotningsordning for gamle brændeovne. Ikke mindst bliver det interessant at følge erfaringerne fra Tyskland med trinvis udfasning af de ældste og mest forurenende brændeovne. I delanalyse 4 i afgifts- og tilskudsanalysen, der ikke er færdig endnu, skal man bl.a. se på den samlede balance i afgifts- og tilskudssystemet, herunder balancen mellem afgifter på biomasse og alternative brændsler samt elvarme. Når resultaterne af alle delanalyser foreligger, vil vi i regeringen se nærmere på det samlede billede af behov og muligheder for at ændre i tilskud og afgifter på energiområdet.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:43

Skriftlig begrundelse

Der henvises til Altinget.dk's artikel: »Vismænd slår alarm: Regeringen undervurderer skader fra brændeovne«.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 15:40

Christian Poll (ALT):

Hvad agter ministeren at gøre for at reducere forureningen fra brændeovne, særlig set i lyset af at de økonomiske vismænd den 12. januar 2017 over for Altinget.dk vurderer, at helbredsomkostningerne fra forureningen er på over 4 mia. kr. om året?

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:40

Miljø- og fødevarerministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand. Jeg er blot glad for, at formanden er opmærksom på, at der er stor interesse for Miljø- og Fødevarerministeriets ressource. Det er vi også utrolig glade for hos os selv, så det skal formanden blot vide. Og også tak til spørgeren for spørgsmålet.

Ca. 70 pct. af luftforureningen i Danmark kommer fra udlandet. Det er således kun en af de danske kilder til partikelforurening, når vi ser på brændeovnene, men de udgør den største kilde på det hjemlige område. Vi har siden 2008 stillet skærpede emissionskrav, altså udledningskrav til nye brændeovne og brugte brændeovne, der sælges videre. På den måde forsvinder de gamle og mere forurenende ovne, i takt med at brændeovne udskiftes.

Jeg vil gerne skabe rammerne for, at danskerne kan træffe oplyste og miljøvenlige valg. Det var netop formålet med skrotningsordningen for ældre brændeovne, som har sat fokus på både de miljø-mæssige og økonomiske fordele ved at skrotte den gamle brændeovn. Skrotningsordningen har været en stor succes og bidraget til, at over 20.000 af de ældste og mest forurenende brændeovne er blevet skrottet det seneste år. Endvidere har vi i regeringen sammen med bl.a. SF og Alternativet, spørgerens parti, indført en grøn boligjob-

Christian Poll (ALT):

Tak for svaret. Det er mægtig interessant at høre om alle de tiltag. Jeg er enig i, at vi selvfølgelig også har forurening fra udlandet, men det skal ikke være nogen undskyldning for ikke at gøre ting herhjemme. Brændeovnsforurening er jo en af de store bidragsydere til sundhedsskadelig luftforurening.

Jeg har også bidt mærke i, at vi har haft en skrotningsordning, og den har fungeret på den måde, at man har kunnet få 2.000 kr. i skrotningspræmie, og det har så givet en udfasning af 20.000 brændeovne. Spørgsmålet er, om den mekanisme er nok, når nu vi har 840.000 brændeovne og i øvrigt har en stigende tendens. Der er kommet flere brændeovne i de danske hjem over årene. Dem, der kommer til, er selvfølgelig nok nogle af dem, der ikke er helt så slemme, men vi har stadig væk 800.000 ovne herhjemme. Hvis nu man forestiller sig, at man kan udfase 20.000 om året, skal der alligevel en del år til, før vi er færdige med at komme af med den her samfundsomkostning, der er tale om. 4 mia. kr. om året er immer væk nogle penge, som vi kunne spare, og ikke mindst kunne vi også spare menneskeliv.

Så jeg vil høre, om ministeren f.eks. har kigget på de løsninger, som fremlægges af nogle miljøorganisationerne, og som har været oppe at vende sidst, da man snakkede forsyningsikkerhedsafgift. De går ud på, at man sætter en varmemåler på selve ovnen, og baseret på den afregner man en afgift. Det er jo en måde at regulere på adressen på, i stedet for at få alt det her morads, som der i sin tid var så meget diskussion om. Man diskuterede, hvordan folk kunne betale for brænde, de har ude i haven. Det er jo noget sludder. Hvis der sættes en varmemåler på ovnen, vil man kunne regulere det ret præcist, og man vil f.eks. også kunne give rabat. Man kan dermed sige: Har du en svanemærket ovn og den er installeret i landzone, er du fritaget for afgiften, fordi de store problemer er i tæt bebyggede områder, hvor der er mange brændeovne, typisk i byzone og nær og i de større byer. Hvordan ser ministeren på den type løsning? Kunne det være noget, man går videre med?

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:45

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand, og tak for spørgsmålet. Man må jo bare konstatere, at danskerne er et hyggefolk med mange brændeovne. De af os, der har en, sætter alle sammen stor pris på at have en. Men ud over, at man kan have sin brændeovn, er det lige så vigtigt, at det foregår på et sundhedsforsvarligt grundlag. Det er jeg helt enig med spørgeren i. Det er også derfor, jeg siger, at vi er optaget af at få set på balancen mellem afgifterne på både biomasse, alternative brændsler og elvarme, og når resultaterne af de delanalyser i afgifts- og tilskudsanalysen foreligger, så vil vi se nærmere på det samlede billede.

Jeg vil ikke afvise, at der kunne være modeller som det, spørgeren skitserer her, men det er noget af det, som er nødvendigt at få belyst, for det har selvfølgelig nogle konsekvenser. Der er også spørgsmålet om, hvordan man håndhæver den slags osv. Regeringen har ikke afvist noget på forhånd, men vi afventer de delanalyser, der skal være.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:46

Christian Poll (ALT):

Det er jo fornemt. Det er jeg glad for at høre, for jeg mener, at der er behov for, at vi kigger på den slags løsninger. Nu nævnte jeg før, at man f.eks. kunne blive undtaget fra afgiften, hvis man f.eks. bor i en landzone og har en ny svanemærket ovn, som har en meget lav emission af partikler. Man kunne faktisk også gøre det, at man sagde, at folk de første 5 timer om ugen betalte en meget lav eller ingen afgift. For så kan man bibeholde hyggen med ovnen, men i øvrigt få ændret det, at brændeovne mange steder er den primære opvarmningskilde. Det er især det, vi gerne vil væk fra, altså at den her faste biomasse, brændslet – i en ineffektiv ovn – bruges som primær opvarmningskilde i et hus.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:47

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand, og også tak for spørgsmålet. Det er jo relevante refleksioner, og man kan altid arbejde på den slags modeller. Skulle partiet Alternativet lave et chartek eller et indspil til regeringen om, hvordan man kunne håndtere den her slags løsninger, ser jeg naturligvis både positivt og konstruktivt på det. Det er muligt, at vi ender med at afvise alle forslag, hvis de ikke kan lade sig gøre i deres sammenhæng eller lignende, men hvis spørgeren har en vis realisme, hvad angår forslagene og deres måde at blive implementeret på, så vil jeg bestemt ikke afvise, at man kan forestille sig alternative modeller for det her.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:48

Christian Poll (ALT):

Det var dejligt at høre, og det vil jeg da gå hjem og arbejde på og stykke noget sammen om. Sagen er jo, som jeg har forstået det, at man altså for ganske få hundrede kroner kan installere sådan en måler på en brændeovn eller på et pillefy, og det smarte ved det er, at det på den måde heller ikke bliver nogen særlig dyr løsning for brugeren. Det vil være en måler, som kan aflæses enten af skorstensfe-

jeren, som jo skal komme med faste mellemrum, eller som vil kunne aflæses digitalt, fordi rigtig mange hjem har adgang til internettet, som den vil kunne komme kobles op på.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:48

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand, og tak til spørgeren. Det er jo klart, at noget af det, som er afgørende, når man ser på modeller, er, om de er mulige at anvende. Hvordan kan man gøre det enkelt for borgeren? For det er klart, at det at få hygge via sin brændeovn ikke skal være en større bureaukratisk affære, når man som borger vil sidde hjemme ved ovnen en tirsdag aften. Så al den energi, som spørgeren kan lægge i at lave gode, konstruktive og omsættelige ordninger eller forslag, hilser jeg velkommen, og så kan det være, at det så også tager noget af tiden til at lave al den ulykke, som spørgeren ellers nogle gange laver på mit ressort. Det er bare sagt med et glimt i øjet.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Tak for det.

Vi springer over spørgsmål 20 (Spm. nr. S 509), der er udgået, og går over til spørgsmål 21, der er til børne- og socialministeren. Spørgeren er hr. Orla Hav, som også er en nordjysk socialdemokrat.

Kl. 15:49

Spm. nr. S 553

20) Til miljø- og fødevareministeren af:

Christian Rabjerg Madsen (S):

Anerkender ministeren, at de nye oplysninger om kvælstof, jf. artiklen på dr.dk »Nye tal: Der er mere kvælstof i vandet end forventet«, påvirker kvælstofregnskabet fra landbrugs- og fødevarepakken, herunder baselineeffekten?

(Spørgsmålet er udgået efter ønske fra spørgeren).

Kl. 15:49

Spm. nr. S 509

21) Til børne- og socialministeren af:

Orla Hav (S):

Finder ministeren familiens oplevelser med den kommunale service, som er omtalt i artiklen »Forældre frustrerede over kommune« i Nordjyske Stiftstidende den 12. januar 2017, i overensstemmelse med de intentioner, som er indlagt i socialpolitikken indsats over for mennesker med behov for specialiseret rådgivning og hjælp som følge af handicap?

Skriftlig begrundelse

Der henvises endvidere til artiklen »Gade svarer igen« i Nordjyske Stiftstidende den 12. januar 2017.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Værsgo.

Kl. 15:49

Orla Hav (S):

Jeg læser spørgsmålet op: Finder ministeren familiens oplevelser med den kommunale service, som er omtalt i artiklen »Forældre frustrerede over kommune« i Nordjyske Stiftstidende den 12. januar 2017, i overensstemmelse med de intentioner, som er indlagt i socialpolitikken indsats over for mennesker med behov for specialiseret rådgivning og hjælp som følge af handicap?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:49 vender vi tilbage til i næste spørgsmål. Så jeg vil gerne have ministeren til igen at bekræfte, at det ikke er sådan her, vi skal kende den socialpolitik, vi har i vores samfund.

Kl. 15:53

Kl. 15:50

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil starte med at understrege, at jeg lægger stor vægt på, at kommunerne overholder lovgivningen, og at de også tager deres ansvar alvorligt, både ved at overholde loven, så de træffer korrekte og rettidige afgørelser, og ved at skabe et godt grundlag for dialog og samarbejde med de borgere, som har brug for hjælp. Som tidligere kommunalpolitiker har jeg så også en grundlæggende tro på, at politikerne lokalt løfter deres ansvar og ønsker at gøre det bedst mulige for borgerne.

Derfor må jeg også tilstå, at jeg blev meget, meget bekymret, da jeg inden jul læste om de problemer med samarbejdet med Jammerbugt Kommune, som en række forældre har givet udtryk for både i pressen og også over for Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg. Derfor bad jeg borgmesteren om en redegørelse, som kom i fredags, den 13. januar, og som jeg i den her uge sendte til udvalget. Både redegørelsen og de efterfølgende pressehistorier, der også har været, viste desværre, at kommunen og forældrene ser meget forskelligt på virkeligheden. Men jeg hæfter mig også ved, at borgmesteren tager problemstillingen alvorligt og også adresserer de konkrete kritikpunkter, som forældrene har rejst. Det er positivt, at kommunen vil tage nogle nye skridt i dialogen med forældrene for at forbedre denne og også skabe gennemsigtighed i sagsbehandlingen.

Det er jo en sag, man godt kunne have været foruden, men jeg håber, at debatten har skærpet både lokalpolitikernes og forvaltningens opmærksomhed på børneområdet, så der kommer en bedre dialog med forældrene og en hurtigere og smidigere sagsbehandling i de her vigtige og også meget svære sager. Som kvittering for redegørelsen vil jeg også skrive et brev tilbage til borgmesteren. Her vil jeg gøre ham opmærksom på kommunens muligheder for at søge råd og vejledning hos VISO eller taskforcen på handicapområdet, hvis kommunen har behov for det.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:51

Orla Hav (S):

Indledningsvis vil jeg jo gerne kvittere for ministerens positive tilkendegivelse af, at vi her faktisk har med et problem at gøre, som vi ikke kan være bekendt som samfund over for en lille gruppe, som jo så besøgte Socialudvalget i torsdags og havde foretræde. Jeg må indrømme, at det gjorde et stort indtryk på mig at opleve den, skal vi sige, grad af klemthed hos en gruppe, som i forvejen har deres at slås med. Det at have et barn, som har et handicap, er i sig selv en stor udfordring, og skal man så også kæmpe med vrangvillige myndigheder eller myndigheder, som ikke helt er bevidste om, hvor vidtrækkende man griber ind i sådan en families dagligdag, så er det næsten ikke til at bære.

Derfor er jeg glad for, at ministeren går til det ved at sige: Jamen så må vi give den fornødne vejledning til kommunerne på området. Og jeg er glad for, at ministeren bekræfter, at det ikke er sådan, vores socialpolitik skal se ud, for vores socialpolitik skal jo være sådan, at man har et sikkerhedsnet, som man spænder ud under folk, og så giver dem den hjælp, som de har behov for, og som der er hjemmel til i lovgivningen, og den vejledning, der skal til.

Jeg beder bare ministeren om at bekræfte, at ministeren er enig i, at det ikke er rimeligt, at forældre skal stå i den situation. Jeg påskønner ministerens tilkendegivelse af at ville følge op på det – det

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:53

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

En ting er selvfølgelig de indsatser, man sætter i værk. Det er jo sådan, at når man er en familie med et handicappet barn, har man en udfordring at slås med. Når man så oven i købet som familie føler, at man også skal slås med kommunen, så bliver det altså dobbelt hårdt. Det tror jeg godt vi kan se. Jeg ved jo også fra flere udvalgsmedlemmer, at det gjorde stort indtryk på udvalget at have det foretræde af de familier. Det er også de tilbagemeldinger, jeg har fået. Så selvfølgelig skal indsatserne være gode, men dialogen skal jo også være god. Altså, det er også vigtigt, når man er borger og man har et handicappet barn, at den dialog, de rammer, der er omkring indsatserne, også er til stede. Det er sådan set også det, jeg forsøger at udtrykke, når jeg først beder om en redegørelse og så efterfølgende sender et brev tilbage til borgmesteren.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:54

Orla Hav (S):

Jeg kan være fuldstændig enig i det med dialogen, men det hjælper jo ikke meget, hvis den dialog næsten ikke kan komme i stand, fordi der ikke er nogen, der tager telefonen, når borgeren henvender sig. Så alene dér går det jo galt. Det næste er, at borgeren så ikke får egentlige afslag, skriftlige afslag, som de kan gøre til genstand for en eventuel anke, og så oplever, at hvis de anker, er der ikke sket en egentlig sagsbehandling, forud for at den anke bliver sendt frem til Ankestyrelsen. Så jeg beder ministeren om at indskærpe, skal vi sige, god forvaltningspraksis over for kommunerne i den her sammenhæng.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:55

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Som jeg sagde, sender jeg jo et brev tilbage til borgmesteren, hvor jeg lige præcis siger, at der er mulighed for at få taskforcen på besøg – altså hvor man både får juridisk og socialfaglig bistand til at forbedre den praksis, der ligger i de sager – og så selvfølgelig også VISO. Det er jo helt indlysende, at nogle af kommunerne godt kan stå i en situation, hvor man måske ikke har en ekspertise på alle områder. Der har man jo, hvis man står med en særlig sag eller en særlig udfordring, mulighed for så at kontakte VISO og få den bistand, sådan at man kan levere en god sagsbehandling til sine borgere. Og det vil jeg bare sige at man som borger har krav på. Jeg synes egentlig også, at man som kommune lige præcis har en forpligtelse til at levere den. Selvfølgelig skal indsatsen være i orden, men jeg synes også, at det her er et godt eksempel, som viser, at dialogen om barnet altså også skal være i orden.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:56

Orla Hav (S):

Ja, og et af de kritikpunkter, der har været rejst af gruppen af forældre, har jo været, at man har fået afslag på at deltage i nogle af de kurser, som arrangeres for forældre til børn med specifikke handicap. Der må jeg jo undre mig, for jeg ved, hvor alene man står, og hvor meget man har behov for at trække på gode erfaringer, som andre i en interesseorganisation kan have. Mener ministeren, det sådan er i overensstemmelse med god behandling af borgere med børn med handicap, at man ikke får mulighed for at deltage i nogen af de aktiviteter, som interesseorganisationerne arrangerer for at støtte familierne?

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:56

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Jeg har jo ikke det fornødne kendskab til det til at vide, om der skulle være givet et kursus eller ej. Men jeg kan i hvert fald sige, at vi faktisk har at gøre med en familie, som så tager rigtig, rigtig meget ansvar selv. For noget af det, man jo kan se ud af de her presseklip, er, at familien så selv har betalt for at komme på det kursus. Det synes jeg faktisk er værd at rose i den her sammenhæng.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det.

Og det gik jo godt med den her holdopstilling til spørgsmål 21, så jeg synes, vi skal fortsætte med den samme holdopstilling til spørgsmål 22, nemlig et spørgsmål til børne- og socialministeren fra hr.

Orla Hav.

Kl. 15:57

Spm. nr. S 510

22) Til børne- og socialministeren af:

Orla Hav (S):

Vil ministeren tage initiativ til at rådgive og vejlede kommunerne i den rette indsats til sikring af sårbare familier og deres børn?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklerne »Forældre frustrerede over kommune« og »Gade svarer igen« i Nordjyske Stiftstidende den 12. januar 2017.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo til hr. Orla Hav.

Kl. 15:57

Orla Hav (S):

Tak for det, formand. Jeg skal sige, at ministeren jo har taget forskud på at svare på det næste spørgsmål. Det, jeg var interesseret i, var jo at få ministeren til at konkretisere det. Hvis nu den pågældende kommune eller en kommune i det hele taget siger, at det er godt nok, at man har en taskforce, og at det også er godt nok, at man har VISO, men at de nu nok selv skal afgøre, om de vil have dem på banen, er ministeren så villig til at gå ind og være lidt mere håndfast med hensyn til at sige: Her kan vi altså konstatere at der er et kvalitetsproblem i den måde, som man løfter en given opgave på i vores socialvæsen, så vi synes faktisk, at det er vigtigt, at der kommer nogle folk ud og giver jer gode råd og vejledning til, hvordan det her kan hænges sammen? Er ministeren villig til at gå så langt, at det er på ministerens initiativ, selv om man skulle møde en lukket dør?

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Det var lidt mere end en oplæsning, men okay.

Så er det ministeren.

Kl. 15:58

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Med hensyn til taskeforcen skal jeg bare sige, at den jo er frivillig, og jeg tror faktisk på, at hvis vi gerne vil have nogle gennemgribende forandringer, hvis vi gerne vil have, at man lærer noget af de her taskeforceforløb, så skal de også være frivillige. Så det har jeg ikke planer om at gå ind og ændre på.

Jeg håber også, at spørgeren er enig med mig i, at børn med handicap er meget forskellige. De er lige så forskellige som alle andre børn, de kan have vidt forskellige funktionsnedsættelser, og de kan have vidt forskellige støttebehov, og derfor er den indsats og den hjælp, som de skal have, dermed også vidt forskellig. Derfor kan det også være rigtig vanskeligt, hvis jeg skal til at rådgive kommunerne om, hvad den rette indsats skal være, for det tyder så på ifølge spørgsmålet, at der kun er én indsats over for børn med handicap, og den indsats, som vi har, er jo mangespektret. Den rigtige indsats for det enkelte barn og den enkelte familie skal jo bygge på en konkret og også en individuel vurdering af behovet, sådan at barnet og familien får lige præcis den skræddersyede hjælp, som der er brug for.

Når man har et barn med et handicap, påvirker det hele familien. Det kan påvirke forældrenes parforhold, det kan påvirke de andre søskende, det kan påvirke hele familiens trivsel, hvis ikke de får den rette hjælp og støtte. Derfor tror jeg på, at en tidlig indsats er afgørende, en tidlig indsats med skarpt fokus på barnet og også på hele familien, for nogle gange vil tidlige indsatser kunne forebygge, ja, ofte endda mindske behovet for længerevarende og mere indgribende indsatser.

Derfor er jeg også glad for, at Socialstyrelsen har udgivet et inspirationsmateriale, som hedder »En hel familie«, som er målrettet kommunerne, hvor der bliver præsenteret seks tidlige og forebyggende indsatser til familier med børn med tegn på funktionsnedsættelse, og det er indsatser, som er afprøvet med god erfaring i andre kommuner. Så vejledningsindsatsen skal selvfølgelig gå på flere ben, og vi skal altså vejlede både forældre og kommuner.

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 16:00

Orla Hav (S):

Jeg skylder formanden en undskyldning for ikke at læse spørgsmålet op. Vi må betragte det hul som lappet her.

Så vil jeg sige til ministeren: Gruppen af forældre giver udtryk for på et foretræde, at de oplever, at der ikke finder en konkret, individuel genvurdering sted af en konkret sag, og de giver udtryk for, at de afgørelser, som er kommet fra Ankestyrelsen, ikke bliver efterlevet, og det er derfor, at jeg spørger ministeren: Er der så ikke behov for en lidt større stok end en frivillig vejledning, som kommunen kan tage imod?

Jeg anerkender, at det er individuelle forløb, at det er et meget bredt spektrum af indsatser, der skal til, og ikke to familier er ens, og ikke to forløb er ens, men ikke desto mindre er det vel helt på det rene, at det er helt afgørende, at kommunen følger en god forvaltningspraksis og møder borgerne med en høj grad af tillid med henblik på at ville stille op med den fornødne vejledning, stille op med den fornødne hjælp og de fornødne råd i de forløb, der bliver. Og ofte er der jo tale om et livslangt forløb, man går i gang med, hvor det er vigtigt, hvor man har hinanden henne, og at man som borger ikke

oplever, at man skal kæmpe. Så derfor er det vigtigt at spørge: Hvis nu kvaliteten ikke er i orden, hvad er det så for nogle remedier, ministeren vil tage i anvendelse?

Kl. 16:02

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 16:02

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Jamen jeg har jo allerede taget to remedier i anvendelse. Jeg har sendt et brev, hvor jeg jo meget direkte udtrykker, at der er en diskrepans imellem den indsats, som familierne oplever at de får, og den indsats, kommunen oplever at de giver. Jeg har så fået redegørelsen efterfølgende, som jeg så følger op med et brev, så jeg bruger jo sådan set allerede to mekanismer, hvor jeg giver udtryk for, at den her diskrepans bliver man simpelt hen nødt til at komme overens med. Det har jeg også en forventning om, og det skriver jeg også meget tydeligt til borgmesteren, nemlig at jeg har en forventning om, at den diskrepans bliver udlignet, sådan at forældrene føler sig mere taget i hånden og føler, at det ikke er så besværligt at gå til kommunen. Det er også derfor, at jeg i det foregående spørgsmål talte om den her gode dialog, og at den er så vigtig, imellem kommune og borgere.

Kl. 16:03

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren.

Kl. 16:03

Orla Hav (S):

Jeg er fuldstændig enig med ministeren i, at det er helt afgørende, at man har en god dialog, og at man oplever sig taget seriøst og alvorligt. Når jeg kommer lidt i tvivl, hænger det jo lidt sammen med, at i den artikel, jeg henviser til, fra Nordjyske Stiftstidende, er svaret fra kommunen, at nu har man også udvidet telefonåbningstiden. Så bliver jeg lidt i tvivl om, om det er et svar, i forhold til at forældre oplever ikke at blive taget alvorligt, oplever ikke at få de afgørelser med den vejledning, der nu engang skal til for dem. Det er derfor, at jeg siger, at der har vi brug for andre vejledningsredskaber end sådan fra frivillighedskassen.

Kl. 16:03

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 16:03

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Jeg tror faktisk, at værktøjskassen er god nok. Vi har både VISO, og vi har taskeforcen, og så har vi jo muligheden for eksempelvis at sende et brev, som jeg jo så gjorde før jul, og hvor jeg har fået et svar tilbage. Det, jeg bl.a. også har fået tilbage i det svar, er jo, at man vil sikre en tættere opfølgning i forhold til de her berørte familier, og jeg forventer selvfølgelig, når borgmesteren skriver det til mig, at det er det, der kommer til at ske.

Kl. 16:04

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren, sidste runde.

Kl. 16:04

Orla Hav (S):

Jeg vil bare slutte med at sige til ministeren: Tak for modtagelsen af den her sag. Jeg synes faktisk, at det er ordentligt, sådan sagt på nordjysk. Så vil jeg sige, at jeg nok skal følge op på den og følge med i den, for det har gjort et stort indtryk at møde den grad af mast-

hed, tør jeg godt at sige, hos en gruppe forældre, som har deres at slås med i forvejen. Så jeg er glad for ministerens tilgang til det og har ikke et egentligt spørgsmål til ministeren i den sammenhæng.

Kl. 16:04

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren

Kl. 16:04

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Det er en sag, som har gjort stort indtryk på alle, tror jeg, og jeg er helt overbevist om, at udvalget også vil følge sagen. Så kan jeg da sige, at det da også gør stort indtryk på mig, når man får ros fra Nordjylland – det er ikke hver dag, det sker.

Kl. 16:05

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så siger vi tak til spørgeren Orla Hav og til børne- og socialministeren for afslutningen af spørgsmål nr. 22.

Vi går til spørgsmål nr. 23, og det er af hr. Jens Henrik Thulesen Dahl, og det er også til børne- og socialministeren.

Kl. 16:05

Spm. nr. S 540

23) Til børne- og socialministeren af:

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Er ministeren enig i tidligere departementschef Jesper Zwislers udtalelse om, at Finansministeriet har fået for meget magt, og at det er dybt problematisk, at fuldmægtige fra Finansministeriet, ud over at beslutte, hvor mange penge der bliver tildelt f.eks. satspuljerne, også er inde over det faglige indhold og vurderer, i hvor høj grad f.eks. hjemløse skal tilgodeses?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »tidligere departementschef advarer mod Finansministeriets magt« på dr.dk.

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:05

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Er ministeren enig i tidligere departementschef Jesper Zwislers udtalelse om, at Finansministeriet har fået for meget magt, og at det er dybt problematisk, at fuldmægtige fra Finansministeriet ud over at beslutte, hvor mange penge der bliver tildelt f.eks. satspuljerne, også er inde over det faglige indhold og vurderer, i hvor høj grad f.eks. hjemløse skal tilgodeses?

Kl. 16:05

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Så er det ministeren. Værsgo.

Kl. 16:05

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Tak for spørgsmålet. Som børne- og socialminister er det mit ansvar at arbejde for at gennemføre regeringens politik på børne- og socialområdet, og finansministerens og dermed også Finansministeriets ansvar er et andet, nemlig statens finanser, altså sørgе for, at den danske stat og den offentlige sektor har en sund økonomi, og at statens midler anvendes så effektivt som muligt. De to mål kan selvfølgelig ikke ses isoleret fra hinanden, tværtimod er de jo tæt forbundne. For hvis ikke staten har sunde finanser og dermed også har penge i kassen, bliver det meget svært at gennemføre en virksom politik på

børne- og socialområdet. Omvendt påvirker socialpolitikken og resultaterne af den politik jo også statens samlede økonomi. Derfor har vi et tæt samarbejde internt i regeringen og blandt ministerierne, det siger sig selv, og sådan skal det også være. Lige præcis derfor kan jeg heller ikke genkende den kritik, som er blevet fremsat.

Kl. 16:06

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren har 2 minutter. Værsgo.

Kl. 16:06

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Tidligere departementschef i Social-, Børne- og Integrationsministeriet Jesper Zwislers udtalelse om, at finansministeren har fået for meget magt, er jo ikke en enlig svale. Tidligere departementschef i Erhvervsministeriet Jørgen Rosted har ligeledes udtalt, at Finansministeriet har det med at bruge sin magt til at sige, at sådan er det. På den måde har Finansministeriet afgørende indflydelse på, hvad politikerne tror kan lade sig gøre, og hvad der ikke kan lade sig gøre.

Jeg taler ikke om problemet med Finansministeriets regnemodeler som ADAM og DREAM, selv om tidligere finansminister Mogens Lykketoft har udtalt, at hvis Stauning havde haft samme tilgang og regnet på samme måde, som man gør i Finansministeriet, så havde vi aldrig haft et velfærdssamfund.

For mig er problemet i højere grad, at Finansministeriets regnemodeller er indstillet sådan, at lettelse i topskatten altid er godt for samfundet, mens en investering i bedre uddannelse, børnepasning, ældrepleje og sociale tiltag derimod ikke betyder noget særligt – som sagt af professor Jesper Jespersen i Politiken. Men det er hverken en bestemt anvendelse af bestemte regnemodeller eller det, at man ser det gennem bestemte briller, jeg er bekymret for, men i højere grad den magt, som Finansministeriet har fået i den offentlige sektor, og at det giver et demokratisk underskud.

Finansministeriet bruger store ressourcer på at administrere hele den offentlige sektor, ikke kun finansloven. Det giver Finansministeriet en central position i udviklingen af den offentlige sektor. Men andre ministerier og departementer og styrelser har været igennem afbureaukratisering, udflytning af arbejdspladser, regelforenklning samt budgetstyring, effektivisering, digitalisering, offentlig innovation, besparelser, ja, listen er alenlang. Og samtidig har Finansministeriet fået øget sine beføjelser.

Der er i mine øjne ingen tvivl om, at det giver et mere og mere ulige magtforhold mellem Finansministeriet og andre ministerier. Jeg vil gerne høre, om ministeren ikke er enig i, at det er et problem.

Kl. 16:08

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 16:08

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Jamen jeg må bare erkende, at jeg ikke kan genkende kritikken, der bliver fremsat. For den måde, satspuljen fordeles på og til hvilke formål, er jo hvert efterår genstand for forhandlinger med Folketingets partier, og det sker på baggrund af et oplæg fra socialministeren. Og forligskredsen, der som bekendt udgøres af alle på nær Enhedslisten, er jo involveret, og det plejer altså at tage tid at nå til enighed. Og selv om jeg som børne- og socialminister stadig væk har til gode at sidde for bordenden, når der skal forhandles, så har jeg jo været med til en del forhandlinger som ordfører, og jeg kan ikke genkende billedet af, at Finansministeriet skulle diktere indholdet i satspuljen eller i socialpolitikken. Det er Folketingets partier, der gør det, og i det her tilfælde deres socialordførere.

Kl. 16:09

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren.

Kl. 16:09

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jeg er jo fuldstændig enig i, at det er finansministerens og ministeriets opgave at holde styr på indtægter og udgifter og økonomien på den led, men det her er at detailstyre. I et P1-indslag gav den tidligere departementschef Jesper Zwisler en række eksempler på, hvordan det er foregået, nemlig at man fra Finansministeriets side var inde over rammefordelinger, hvilke temaer der kunne forhandles om, metoder, notater osv. osv. Så vil jeg da gerne spørge ministeren, om hun ikke også som ordfører havde en oplevelse af, at Finansministeriet har ret meget magt i forhold til at styre, hvad der kan lade sig gøre, hvad man må, og hvad man ikke må i ministerierne.

Kl. 16:10

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 16:10

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Det må jeg erkende at jeg ikke har. Og her taler jeg faktisk ikke som minister; her taler jeg som tidligere ordfører, der har siddet med til forhandlingerne. Jeg har været med til mange satspuljeforhandlinger, og jeg har både været med i Sundhedsministeriet, på beskæftigelsesområdet og også været ovre i Socialministeriet. Jeg har altså ikke oplevet, at der har været et diktat. Jeg har tværtimod oplevet, at der kommer en ramme og et udspil fra regeringen, som man så forhandler om. Det er jo også derfor, at det tager så utrolig lang tid. Det er jo, fordi alle byder konstruktivt ind, og fordi man hele tiden skal arbejde for at finde hinanden i de her forhandlinger. Så jeg har altså ikke opfattelsen af, at det bliver dikteret af Finansministeriet. Jeg har en opfattelse af, at den reelle forhandling ligger hos ordførerne.

Kl. 16:10

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren.

Kl. 16:10

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Det er jeg jo sådan set glad for at høre ministeren sige. Nu ved jeg også godt, at ministeren ikke har været minister så længe, og derfor må vi se frem til, at der kommer forhandlinger. Så håber jeg jo, at ministeren vil stå fast på, at det her er noget, der rent faktisk foregår under forhandlingerne i det enkelte fagministerium, så de eksempler, som de tidligere departementschefer og økonomer peger på, rent faktisk ikke er noget, som vi fremadrettet vil komme til at se i Socialministeriet. Det vil jeg bare tage til efterretning, og så håber jeg, at ministeren vil holde fast i det, når det kommer til forhandlingerne.

Kl. 16:11

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 16:11

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Jeg vil godt bekræfte, at det har jeg klare intentioner om at holde fast i. Tak.

Kl. 16:11

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så er spørgsmål nr. 23 afsluttet. Vi siger tak til både spørgeren, hr. Jens Henrik Thulesen Dahl, og til børne- og socialministeren.

Vi går til spørgsmål nr. 24, og det er til transport-, bygnings- og boligministeren, og det er stillet af hr. Rasmus Prehn fra Socialdemokratiet.

Kl. 16:11

Spm. nr. S 521

24) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Er ministeren enig med sin ordfører, Villum Christensen, når han i Information den 9. januar udtaler, at »Toget hører fortiden til, derfor skal vi have et paradigmeskift. Fremtiden handler i stedet om små, billige og mere miljøvenlige biler, der er selvkørende, og om langt mere fleksible busser«, og med Venstres ordfører, når han samme sted udtaler, at »Hvis man i Aarhus har planer om at sprede letbanen ud i flere retninger, bliver det for egen regning, ligesom vi ikke er indstillet på at acceptere en fordyrelse af letbanen ved Ring 3 i København«?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til følgende artikel fra Information.dk: <https://www.information.dk/telegram/2017/01/venstre-la-ser-asfalt-fremtiden-tog-fortiden>

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:11

Rasmus Prehn (S):

Tak, formand. Er ministeren enig med sin ordfører, Villum Christensen, når han i Information den 9. januar udtaler, at »Toget hører fortiden til, derfor skal vi have et paradigmeskift. Fremtiden handler i stedet om små, billige og mere miljøvenlige biler, der er selvkørende, og om langt mere fleksible busser«, og med Venstres ordfører, når han samme sted udtaler, at »Hvis man i Aarhus har planer om at sprede letbanen ud i flere retninger, bliver det for egen regning, ligesom vi ikke er indstillet på at acceptere en fordyrelse af letbanen ved Ring 3 i København«?

Kl. 16:12

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak for det. Så er det ministeren for en besvarelse. Værsgo.

Kl. 16:12

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Hr. Villum Christensens konstatering af, at toget hører fortiden til, ville formentlig have været en kontroversiel udtalelse og en skarp analyse, hvis citatet var fra den 9. januar 1917. Sandheden er, at bilen i de 100 år, der er forløbet siden 1917, var det soleklare eksempel på disruption, lang tid før begrebet vandt indpas, og lang tid før det blev en del af indholdet i et dansk regeringsgrundlag.

Vi ved fra transportvaneundersøgelsen, at alle danskere i gennemsnit rejser 37,2 km om dagen. Mere end 80 pct. af transporten foregår i bil. Selv med store tilskud til offentlig transport og høj beskatning af biler er bilen den altoverskyggende transportform. Vi rejser næsten ti gange så meget i bil som med tog.

Hr. Villum Christensens bemærkning bygger på de udviklingstendenser, vi kan se i den teknologiske udvikling og i borgernes anvendelse af nye teknologier. Og hvad er det, vi kan se her? Jo, vi kan se billige biler, vi kan se selvkørende biler, vi kan se elbiler, som er fantastiske at køre i, vi kan se miljøvenlige biler, og vi kan se en udvikling af og tillid til deleøkonomi inden for transport. Dertil kom-

mer, at bilen jo også er en del af den kollektive transport, f.eks. er taxa en form for kollektiv transport.

Hvem ved – måske er de små selvkørende minibusser, som hr. Villum Christensen henviser til, om nogle år hverdag for mange af de mennesker, som ikke har et kørekort på grund af et fysisk handicap, eller som ikke har råd til eller ikke har lyst til at have besvær med at eje en bil. Faktisk er der gode perspektiver i at forbedre den kollektive trafikbetjening uden for byerne ved at etablere nogle mere fleksible tilbud.

Hr. Kristian Pihl Lorentzen udtrykker, hvad jeg vil betegne som en sund skepsis over for, om de besluttede letbanestrækninger i Danmark er pengene værd. Men ret beset har vi endnu ingen erfaringer med brugen af tidssvarende letbaneløsninger her i landet. Der er udset til, at vi får det inden så længe. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg gerne ser evalueringen af de første erfaringer, inden vi tager endelig stilling til nye letbaneprojekter.

Så kan jeg se, at formanden rejser sig, og jeg stopper derfor.

Kl. 16:14

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så er det spørgeren, og der er 2 minutter. Værsgo.

Kl. 16:15

Rasmus Prehn (S):

Disruption – det er svaret fra ministeren. Det er også svaret fra regeringen. Det er det nye, men har det noget med virkeligheden at gøre? Lad os antage, helt lavpraktisk, at vi efter det her spørgsmål bevæger os ud på gaden, går over Knippelsbro og går ned på metrostationen ved Christianshavn og tager metroen mod Københavns Lufthavn, kigger på, hvor mange mennesker der er om bord i det metrotog, og siger, at toget er fortid, og at alle de mennesker, der er i det metrotog, nu skal op på gaden og bevæge sig i selvkørende biler eller nye busser – er det så et realistisk scenarie? Er det der, hr. Villum Christensen og hr. Kristian Pihl Lorentzen har ret? Skal alle de mennesker, der dagligt kører med metroen, op og køre på vores veje i stedet for? Hvad vil det få af konsekvenser? Er det det, der er Liberal Alliances politik på transportområdet? Er det den måde, vi løser det på?

Er ministeren helt sikker på, at det ikke er den sunde fornuft, der har været udsat for disruption her?

Kl. 16:16

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren.

Kl. 16:16

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jeg mener ikke, at toget er fortid, jeg mener, toget er nutid, men jeg ser den artikel, som der henvises til, som to transportordføreres bud på, hvad fremtiden er. Hvad vil der ske i fremtiden? Og der kan jeg godt forstå at man gør sig tanker om individuelle transportmidler som fremtidens transportform, måske nogle, der er selvkørende, og som kører meget tættere end de nuværende biler, og som altså kører selvkørende, sådan at man kan udføre et arbejde, mens man transporterer, ligesom man kan i toget i dag.

Så jeg er ikke enig i, at toget ikke hører til i nutiden. Det er fremtiden, som jeg tænker på her, og som jeg også ser at de to transportordførere har udtalt sig om. Og fremtiden er noget mere usikkert og vil formentlig byde på mange nye ting, som også, ligesom bilen tidligere har gjort, vil kunne sætte togservicen under pres.

Kl. 16:17

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Spørgeren.

- Rasmus Prehn (S):**
Ministeren svarer her, at han ikke mener, at toget er fortid. Er ministeren så uenig i det, som hr. Villum Christensen siger, når han direkte siger: Toget hører fortiden til, derfor skal vi have et paradigmeskift?
- Kl. 16:17
- Den fg. formand (Erling Bonnesen):**
Ministeren.
- Kl. 16:17
- Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):**
Jeg tror, at hr. Rasmus Prehn dér tager hr. Villum Christensen lidt for meget på ordet. Jeg erkender, at det er det, hr. Villum Christensen har sagt, men jeg tror ikke, det er det, han har ment. For vi kan jo konstatere, at toget kører derude lige nu, og metroen har et formidabelt tilbud om at transportere i store byer som København, og det gør den også i store byer i udlandet. Der har vi subways og metroer, som fungerer glimrende.
- Så transport inden for tættrafikerede bykerner handler i høj grad også om transport på skinner i nutiden og formentlig også i fremtiden. Men når det handler om andre mulige måder at gøre det på, især i fremtiden, må vi bare erkende, at der formentlig der kommer til at ske ting og sager, der gør, at vi ikke her og nu med fornuft måske vil kunne beslutte endnu flere letbanestrækninger, end vi allerede har.
- Kl. 16:18
- Den fg. formand (Erling Bonnesen):**
Spørgeren for sidste runde.
- Kl. 16:18
- Rasmus Prehn (S):**
Nej, det er med en vis lettelse, jeg noterer mig, at ministeren sådan set korrekter sin transportordfører fra Liberal Alliance, altså at det er et fuldstændig urealistisk scenarie at tage samtlige passagerer fra metroen og så få dem over på vejen i stedet. Det kan selvfølgelig slet ikke hænge sammen, det skriger til himlen, og det er et meget uhenigtsmæssigt udsagn at komme med. Men vil ministeren så udelukke, at vi i fremtiden får brug for at udbygge vores metro eller at lave letbaner i tætbefolkede områder som f.eks. her i København, fordi det heller ikke er realistisk at bevæge sig frem med selvkørende biler?
- Kl. 16:19
- Den fg. formand (Erling Bonnesen):**
Ministeren.
- Kl. 16:19
- Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):**
Nej, jeg kan ikke udelukke, at vi får brug for at udbygge metroen. Jeg er lidt mere skeptisk over for letbaneprojekter, må jeg sige. For jeg synes, der er rigtig meget, der tyder på, at separate busbaner giver mindst lige så meget mening, som at det skal foregå på et spor på en letbane. Det er i hvert fald billigere, og det kan tilsyneladende opfylde cirka det samme behov, så man får mere value for money – hvis jeg nu skal blive i det engelske, eller mere værdi for pengene – med separate busbaner, end man måske gør med letbaner. Jeg glæder mig til at høre erfaringer fra de letbaneprojekter, som er sat i gang, i hvert fald inden vi sætter nye letbaneprojekter i gang med penge fra Folketinget.
- Kl. 16:19
- Den fg. formand (Erling Bonnesen):**
Tak. Dermed er spørgsmål 24 afsluttet.
- Kl. 16:17
- Vi går til spørgsmål 25, og det er også til transport-, bygnings- og boligministeren, og det er også af hr. Rasmus Prehn, Socialdemokratiet.
- Kl. 16:20
- Spm. nr. S 523**
25) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:
Rasmus Prehn (S):
Hvad mener ministeren generelt om de såkaldte 2+1-løsninger, som bl.a. kan etableres på vejstrækninger mellem Thisted og Aabybro og Frederikshavn og Skagen?
- Den fg. formand (Erling Bonnesen):**
Vi giver ordet til hr. Rasmus Prehn for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.
- Kl. 16:20
- Rasmus Prehn (S):**
Mange tak, formand. Hvad mener ministeren generelt om de såkaldte 2+1-løsninger, som bl.a. kan etableres på vejstrækninger mellem Thisted og Aabybro og Frederikshavn og Skagen?
- Kl. 16:20
- Den fg. formand (Erling Bonnesen):**
Ministeren.
- Kl. 16:20
- Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):**
Tak for spørgsmålet. Generelt mener jeg, at to plus en-veje er en fornuftig løsning, hvis de lokale forhold tillader det og der trafikalt er brug for det. En to plus en-vej giver bedre muligheder for overhalinger, og de kan afvikle lidt mere trafik end tosporede veje. Med den seneste ændring af færdselsloven er det nu også muligt at køre 100 km/t. på de to plus en-veje, der skiltes som motortrafikveje, og som er indrettet dertil, bl.a. med autoværn i midten. Jeg er bekendt med, at der tidligere har været arbejdet med undersøgelser om vejtmæssige opgraderinger af dele af de nævnte strækninger. Jeg må dog gøre opmærksom på, at råderummet for nye investeringer i infrastruktur i øjeblikket er meget begrænset.
- Kl. 16:21
- Den fg. formand (Erling Bonnesen):**
Spørgeren, 2 minutter.
- Kl. 16:21
- Rasmus Prehn (S):**
Efter den forrige debat er det jo helt rart, at vi her har et område, hvor vi er noget mere enige. I går havde vi jo fornøjelsen af at have en førstebehandling af en anden to plus en-løsning, nemlig Haderup Omfartsvej, hvor vi har et bredt forlig i Folketinget. Vi er der bredt enige om, at det transportpolitisk er gode steder at satse på at få de her bedre veje.
- Når jeg fremhæver de konkrete vejstrækninger i Nordjylland, er det, fordi det er noget, der har været rigtig meget lokal omtale af, og fordi der dagligt er trængsel og kødannelse på dem, altså på strækningen fra Aabybro ud mod Thisted og på strækningen fra Frederikshavn til Skagen. Ministeren har jo tidligere givet udtryk for, ikke mindst ved sin tiltrædelse, at hvis der var projekter, der havde en god samfundsforretning, så ville han være meget positiv over for dem, og meget tyder på, at samfundet kan blive en hel del rigere ved at satse på de her vejstrækninger, netop fordi man med to plus en-løsningerne får rigtig meget mobilitet for pengene. Og der er altså trængsel i de her områder, og man vil kunne vinde rigtig meget tid.
- Tager vi strækningen til Skagen, kan vi jo se, at der er rigtig mange, bl.a. fra fiskeindustrien i Skagen, som har brug for at komme ind til Frederikshavn og videre på motorvejen, som i dag bliver for-

sinket ret betydeligt, fordi der ikke er en bedre vejforbindelse. Vil ministeren ikke love at kigge nærmere på det, sådan at det, når vi på et tidspunkt får nogle penge, kan blive prioriteret? Det kunne også være, at ministeren kunne give nogle bud på, om der kan være nogle steder, vi kan finde penge til det her. For der er ikke nogen tvivl om, at vi som samfund ville blive rigere ved at investere i det her.

Kl. 16:22

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 16:22

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):
Vi har jo allerede en righoldig liste af vejinvesteringsprojekter med en meget, meget positiv forrentning af det investerede beløb, hvis vi udvider eller bygger nyt. Og det er sådan med nye undersøgelser og nye beregninger af nye områders forrentning, at man, hvis det er, man laver investeringer, tager dem efter tur, i forhold til hvor man mener det er mest nødvendigt, og derfor kan jeg ikke her og nu love, at jeg vil igangsætte en undersøgelse af de nævnte strækninger. For der er også andre strækninger, hvor vi har en klar fornemmelse af, at det, hvis vi laver udregningerne, så vil vise positive resultater. Så den garanti kan jeg ikke give her og nu.

Kl. 16:23

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren.

Kl. 16:23

Rasmus Prehn (S):
Jeg har faktisk respekt for transportministerens ærlige svar her. Det ville også være dumt at stå og love noget, der så alligevel har meget lange udsigter, eller som kan blive svært at overholde, så stor respekt for det. Men vil ministeren være med til at udvise så meget rettidig omhu, at ministeren vil tage imod en invitation om at komme til området og besigtige de her vejstrækninger i en trængselsituation, sådan at man i hvert fald er mere informeret om, hvad udfordringen er, så man på et tidspunkt, hvor der er en mulighed for at finde finansiering, kan overveje en VVM-undersøgelse af de her strækninger med den hensigt at gå i gang, når der er råd til det?

Kl. 16:24

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 16:24

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):
Jeg kan oplyse, at jeg kan tage på tur hos ca. 178 folketingsmedlemmer, der vil vise mig strækninger i deres lokalområde, hvor der er trængsel på bestemte tidspunkter af døgnet. Jeg ville så kunne bruge ca. 2 år på at tage på den rundtur rundt i landet, og det tager jeg nogle gange imod, når der er en særlig begrundelse for at gøre det, og jeg undersøger hver gang, om der er en særlig begrundelse for at gøre det. Men endnu har jeg ikke haft lejlighed til at undersøge, om der er en særlig begrundelse for, at jeg skal tage med hr. Rasmus Prehn til de her to vejstrækninger. Men pointen er bare, at der ikke er tid nok i en ministers kalender til at besøge alle de steder, hvor der er folketingsmedlemmer, der mener at der er trængsel, og som ministeren bør se på.

Kl. 16:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Spørgeren for sidste runde.

Kl. 16:24

Rasmus Prehn (S):

Så må jeg finde noget mere dokumentation, som jeg kan aflevere personligt til ministeren, for der er al mulig grund til at kigge på de her to vejstrækninger, jeg fremhæver i dag. For sammenligner vi det med bl.a. Haderup Omfartsvej, som vi jo have et anlægslovsforslag om i går, så vil jeg sige, at der er rigtig meget, der taler for, at de her to strækninger i Nordjylland også kunne komme på tale.

Så jeg håber meget, at ministeren med ny dokumentation vil synes, at det er et værdigt projekt at besøge, fordi det giver rigtig, rigtig god mening, ikke alene for de mange pendlere, men jo også for erhvervslivet, der har brug for at komme til og fra.

Kl. 16:25

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 16:25

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):
Under alle omstændigheder skal hr. Rasmus Prehn have mange tak for invitationen.

Kl. 16:25

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Det var så afslutningen på spørgsmål 25, og vi siger tak til både spørgeren og ministeren.

Så går vi til spørgsmål 26, og det er også til transport-, bygnings- og boligministeren, og det er af hr. Kaare Dybvad, Socialdemokratiet.

Kl. 16:25

Spm. nr. S 530

26) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S):

Hvad mener ministeren der bør gøres, for at flere lejere bliver dækket af en indboforsikring, som 20 pct. af lejerne ikke er dækket af i dag ifølge Beboerbladet?

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Vi giver ordet til hr. Kaare Dybvad for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 16:25

Kaare Dybvad (S):

Tak, formand. Hvad mener ministeren der bør gøres, for at flere lejere bliver dækket af en indboforsikring, som 20 pct. af lejerne ikke er dækket af i dag ifølge Beboerbladet?

Kl. 16:26

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 16:26

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Jeg har læst artiklen, som bygger på en analyse, som viser, at hver femte lejer ikke er dækket af en indboforsikring. I min optik handler et godt liberalt samfund om frihed under ansvar. Det betyder bl.a., at hvis man mener, det kan betale sig at forsikre sig, så bør man endelig anskaffe sig en forsikring.

Men det er jo en ganske privat sag. Lejere har forskellige udgangspunkter for at forsikre sig, og det skal vi respektere. Enhver lejer skal have lov til at foretage sin egen prioritering. Indboforsikring er et privat tilbud, som man kan købe eller lade være. De fleste synes, det er fornuftigt, men nogle kan f.eks. have så få værdier i deres

indbo, at de ikke synes, forsikringen er pengene værd. Det vil jeg ikke gøre mig til dommer over.

Kl. 16:29

Kl. 16:26

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 16:29

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren. 2 minutter.

Kl. 16:26

Kaare Dybvad (S):

Mange tak. Men mener ministeren ikke, der kan være noget problematisk i, at vi har nogle boligområder, hvor vi jo nu – bl.a. fra Rockwool Fonden – har fået dokumenteret at der ikke er sket markante forbedringer, og hvor man har beboere, som på den ene eller den anden måde er endt i uheldige situationer? Og det, at man ikke har en forsikring, er med til, ikke bare hvad angår deres egne værdier, men også boligområdet værdier som helhed, at forværre den stemning, der opstår, hvis man f.eks. kommer i den situation, at man kommer til at beskadige noget, men ikke er forsikret. Så tør man måske ikke stå ved det, fordi man er i den situation, at man så står med et krav på måske op til flere hundrede tusind kroner, hvis man f.eks. er kørt ind i nogen på cykel.

Mener ministeren ikke, det skaber et selvstændigt problem i de her boligområder, at man på den måde har mennesker, som på en eller anden måde risikerer ikke at ville stå ved de ting, de gør, fordi de på den måde kan sætte sig i så stor en gæld, at de aldrig kan komme ud af den?

Kl. 16:27

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 16:27

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Jo, det er da i hvert fald godt, at man står ved det, hvis man er kommet til at ødelægge andres ting. Jeg er ikke forsikringsekspert, men jeg mener ikke, at en indboforsikring kan dække det. Der skal vist en ansvarsforsikring af en slags til.

Men jeg kan da fortælle sådan helt privat, at i de mange år, fra jeg flyttede hjemmefra som ca. 19-årig, og indtil jeg fik fast arbejde og en ordentlig løn – hvad var jeg på det tidspunkt? 25 år eller sådan noget – altså mens jeg læste, havde jeg ikke nogen indboforsikring. Og det mener jeg stadig væk den dag i dag var et rationelt og fornuftigt valg af mig, for den skibsbriks, jeg havde slæbt med hjemmefra, de få bøger, jeg havde, og den gamle computer, jeg havde, var altså ikke en indboforsikring værd. Og jeg synes ikke, det var et problem, at jeg ikke havde en forsikring dengang.

Kl. 16:28

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren.

Kl. 16:28

Kaare Dybvad (S):

Tak. Nu er der jo ikke tale om studenter eller folk, som bor på en skibsbriks. Nu er der tale om familier og folk, der måske ud over at skulle tage vare på sig selv også skal tage vare på børn og andre medlemmer af en husholdning. Og i den sammenhæng skaber det, i min vurdering i hvert fald, en øget spænding i et område. Man risikerer, at der er folk, som står i nogle meget uheldige situationer, hvor de simpelt hen ikke har mulighed for at dække et krav, og derfor skaber man – ud over den kriminalitet og de problemer, som i forvejen er i udsatte boligområder – en yderligere problematisering. Er ministeren uenig i det?

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Altså, jeg ville da blive meget overrasket, hvis ikke den her undersøgelse også omfatter unge mennesker, der bor i ungdomsbolig. Og det vil sige, at det jo kan være unge mennesker, der endnu ikke har opbygget et indhold i deres lejlighed, som er værd at forsikre. Men det kan da også være folk, der er højere oppe i årene, som ikke synes, de har ting, der er værd at forsikre. Det behøver ikke være børnefamilier med store værdier, som er forsikringsegne. Så jeg synes faktisk ikke, man kan læse ud af den artikel, at der skulle være det problem, som hr. Kaare Dybvad siger der er.

Kl. 16:30

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren, sidste runde.

Kl. 16:30

Kaare Dybvad (S):

Jeg har ikke yderligere.

Kl. 16:30

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så siger vi tak til både spørgeren og ministeren. Spørgsmål 26 er afsluttet.

Vi går til spørgsmål 27. Det er også til transport-, bygnings- og boligministeren, og det er også af hr. Kaare Dybvad, Socialdemokratiet.

Kl. 16:30

Spm. nr. S 532

27) Til transport-, bygnings- og boligministeren af:

Kaare Dybvad (S):

Hvilken betydning mener ministeren at det har for det boligsociale arbejde, at kun 38 pct. af de almene boligorganisationer, der har områder på Rigspolitiets liste over kriminalitetstruede områder, mener, at der er tilstrækkelig politidækning, hvor tallet i 2010 var 70 pct.?

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Vi giver ordet til hr. Kaare Dybvad for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 16:30

Kaare Dybvad (S):

Tak, formand. Hvilken betydning mener ministeren at det har for det boligsociale arbejde, at kun 38 pct. af de almene boligorganisationer, der har områder på Rigspolitiets liste over kriminalitetstruede områder, mener, at der er tilstrækkelig politidækning, hvor tallet i 2010 var 70 pct.?

Kl. 16:30

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 16:30

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil gerne indlede med at understrege, at spørgsmålet berører forhold, jeg som boligminister ikke har ansvaret for. Politidækningen i kriminalitetstruede områder er Justitsministeriets anliggende. Jeg har ikke mit eget boligpoliti.

Det er heller ikke muligt for mig at sige noget faktuel om, præcis hvad det betyder for den boligsociale indsats, hvordan boligorgani-

sationerne i politiets såkaldte SUB-områder oplever omfanget af politiets generelle tilstedeværelse.

Men når det er sagt, mener jeg selvfølgelig, at det er bedst, hvis den boligsociale og politimæssige indsats går hånd i hånd. Det har naturligvis stor betydning for boligområdernes udvikling frem mod velfungerende bydele, at beboerne kan føle sig både trygge og sikre.

Jeg vil også gerne opfordre til, at de tryghedsskabende og kriminalitetsforebyggende indsatser i de udsatte boligområder koordineres tæt med politiets indsatser, hvilket, så vidt jeg er informeret, også er tilfældet i mange af de boligområder, der er udfordret af kriminalitet og utryghed.

Kl. 16:32

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren, 2 minutter.

Kl. 16:32

Kaare Dybvad (S):

Mange tak. Jeg forestillede mig jo nok, at ministeren ville forsøge at sende det videre til en anden minister. Hvis jeg havde stillet spørgsmålet til justitsministeren, havde han måske ment, at det var transport- og bygningsministerens område, fordi det handler om de boligsociale indsatser. Nu stiller jeg det til transport- og bygningsministeren, og så mener han, det er Justitsministeriets område. Men man skal jo vælge, om det er den ene eller den anden, man giver det til, og ministeren har ansvaret for de sociale og de almene boligområder, så nu retter jeg det altså den her vej.

Jeg synes egentlig, det er lidt ærgerligt, at der ikke kommer mere svar på det, for hvis man har tid, og hvis man har tålmodighed til at sidde og læse VLAK-regeringens regeringsgrundlag, støder man på to afsnit om de almene boliger. Man støder på et afsnit, som handler om, at regeringen gerne vil have huslejerne ned for de 600.000 almene boliger, og så støder man på et afsnit, der handler om, at der skal være tryghed for beboerne i de her områder.

Som jeg hører ministeren her i dag, er det med trygheden altså noget, man har tænkt sig at gøre noget ved, men det er ikke noget, som der ligger et eller andet udspil om. Eller man har ikke tænkt sig at forholde sig til den her undersøgelse. Så det er en eller anden form for indgangsbøn eller en eller anden ting, som bare skal siges, når man skriver sådan et regeringsgrundlag. Og det er alligevel spøjst, synes jeg, at vi har en regering, som over for den million danskere, der bor i almene boliger, i virkeligheden ikke har andre bud end bare det, at man vil videreføre og fuldføre den socialdemokratiske plan for at sænke huslejerne, som blev vedtaget under SR-regeringen i sin tid.

Man kan jo lidt polemisk sige, at regeringen fører socialdemokratisk boligpolitik i bredeste forstand, men med markant dårligere resultater, som vi ser ud af den her undersøgelse. På det andet område, man vil prioritere ud over lavere huslejer, nemlig tryghed for beboerne, går det altså tilbage, kan man opleve.

Men mener ministeren ikke, det er lidt bagvendt, at når man nu har to områder i regeringsgrundlaget, der omhandler de almene boliger – det ene område er altså huslejenedsættelser, og det andet er så det her med tryghed for dem, der bor i de udsatte boligområder – så har man ikke nogen bud på det, man har ikke noget svar på, hvad man skal gøre, når nu man ser, at der kommer mindre tryghed?

Kl. 16:34

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 16:34

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Altså, først vil jeg gerne lige slå fast igen, at der sådan set ikke er så meget at diskutere. Når der spørges til, om den politimæssige indsats

er stor nok i nogle bestemte boligområder, er det altså ikke min opgave som boligminister at forholde mig til det. Altså, det er ikke mig, der har politiet under mig. Det er helt faktisk justitsministeren, der har politiet under sig. Og jeg er helt sikker på, at hvis hr. Kaare Dybvad spurgte justitsministeren, om justitsministeren ville forholde sig til, om der var politi nok i utrygge boligområder, så ville justitsministeren svare på det spørgsmål.

Men derudover gøres der faktisk en række ting for at forbedre tryghedsoplevelsen i udsatte sociale boligområder. Nogle af de ting er igangsat af den tidligere S-R-SF-regering, og de er igangsat med støtte fra Liberal Alliance, for jeg har som boligordfører for Liberal Alliance været med til de forhandlinger, hvor pengene blev afsat.

Kl. 16:35

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren.

Kl. 16:35

Kaare Dybvad (S):

Nu har jeg lært, at man skal passe meget på hernede i salen med at sige, at den tidligere boligordfører for Liberal Alliance og ministeren, som er en og samme person, har de samme holdninger. Så det vil jeg lade være med at gøre. Men jeg vil bare konstatere, at vi altså nu har en tidligere minister med ansvar for boligområdet, for hvem det i løbet af halvandet år og med opbakning fra Liberal Alliance og de andre borgerlige partier ikke lykkedes at komme med et bud på, hvordan vi skaber mere tryghed i de boligområder, hvor der åbenlyst er utryghed. Vi fik hele tiden at vide, at det kommer lige om lidt. Jeg har stillet spørgsmål til ministeren nu: Hvornår kommer der en plan for de udsatte boligområder? Vi har altså ikke fået noget svar, og vi får tilsyneladende heller ikke noget svar i dag.

Kl. 16:35

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 16:35

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Prøv at høre her: Når man sætter nye ting i gang, f.eks. i 2014, er det jo ikke sådan, at i 2015 eller 2016 eller 2017 skal man igen finde på noget nyt. Det kan da godt være, at det skal have noget tid til at virke, før man beslutter, om der skal gøres yderligere, eller om det her er tilstrækkeligt. Nogle af de her ting er jo besluttet ret sent i et forløb, hvor der var en socialdemokratisk regering. Jeg husker ikke de præcise årstal, men det foresvæver mig, at der også blev sat ting i gang i 2014. Men åbenbart er det sådan i det socialdemokratiske holdningsunivers, at lige så snart man gør noget, skal man straks i morgen gøre noget mere, for ellers vil man ikke gøre nok. Jeg synes, det er en lidt mærkelig tilgang til tingene.

Kl. 16:36

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren for den sidste runde.

Kl. 16:36

Kaare Dybvad (S):

Det, man kan sige, er, at der i den gamle V-regering, Lars Løkke-regering, var en ambition om at gøre noget for trygheden. Nu er der en ambition i den nye regering om at gøre noget for trygheden. Men altså, den tid, der er gået, fra man havde den ambition, til man fik formuleret – ikke gjort noget, bare formuleret det – nogle bud på, hvornår man skal gøre det, svarer nogenlunde til den tid, som det tog Hitler at indtage hele Europa. Man kan sige, at der er gået noget tid, før det her kom på banen, og jeg synes også et eller andet sted, at man uden at gøre noget, uden at ændre noget, kunne komme med et

bud på, hvor lang tid der skal gå, før man kommer til det sted, hvor man kan have nogle ideer om, hvad man vil gøre.

Kl. 16:37

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 16:37

Transport-, bygnings- og boligministeren (Ole Birk Olesen):

Der skal i hvert fald gå mere end den halvanden måned, som den her regering har siddet.

Kl. 16:37

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så er spørgsmål 27 afsluttet. Vi siger tak til både spørgeren og ministeren.

Så går vi til spørgsmål nr. 28. Det er til ældreministeren, og det er af hr. Jeppe Jakobsen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 16:37

Spm. nr. S 459

28) Til ældreministeren af:

Jeppe Jakobsen (DF):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at Sorø Kommune ikke vil levere hjemmehjælp til borgere, der ryger i eget hjem, medmindre de selv betaler for en luftrenser?

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Vi giver ordet til hr. Jeppe Jakobsen for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 16:37

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak for det, formand. Mener ministeren, at det er rimeligt, at Sorø Kommune ikke vil levere hjemmehjælp til borgere, der ryger i eget hjem, medmindre de selv betaler for en luftrenser?

Kl. 16:37

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren.

Kl. 16:37

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tak for spørgsmålet. Der henvises i spørgsmålet til en beslutning vedrørende rygning og arbejdsmiljø, som er truffet af et flertal i Sorø Byråd, bestående af Nye Borgerlige, Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti.

Beslutningen går, som jeg forstår den, ud på, at borgere, som har valgt Sorø Ældrepleje, ikke må ryge, når personalet fra Sorø Ældrepleje er i hjemmet, og at det skal sikres, at hjemmet er udluftet, inden personalet kommer. Hvis en borger ikke overholder disse retningslinjer, vil kommunen via en pædagogisk indsats over for borgeren forsøge at få borgeren til at overholde retningslinjerne. Hvis den pædagogiske indsats ikke er tilstrækkelig, eller hvor røgforureningen er massiv, kan der accepteres en luftrensemaskine i hjemmet, som beboeren skal betale en del af udgiften til.

Ifølge lov om røgfri miljøer – det, vi populært kalder rygeloven – kan beboerne pålægges ikke at ryge i boligen i det tidsrum, hvor personalet opholder sig der. Og det er også min holdning, at der naturligvis skal tages hensyn til, at personalet ikke bliver udsat for passiv rygning. Men det er også vigtigt at gøre det klart, at for mig er retten til at ryge i egen bolig en ret til retfærdighed, kommunerne ikke kan fratage borgeren.

Jeg synes langt hen ad vejen, at Sorø Kommune gør sig tydelige overvejelser. Jeg er stor tilhænger af, at man respekterer hinanden,

og at borgere og hjemmehjælpere taler sammen om, hvordan man finder frem til de gode løsninger for begge parter.

Kl. 16:39

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Spørgeren. 2 minutter.

Kl. 16:39

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak for svaret. Det er selvfølgelig rigtigt, at det er vigtigt med et godt arbejdsmiljø for vores ansatte i ældreplejen, men det kan jo aldrig være borgerens ansvar at sikre det gode arbejdsmiljø. Arbejdsmiljøansvaret ligger jo hos arbejdsgiveren, i det her tilfælde Sorø Kommune. Hvis man tænker den her situation til ende, kan man jo komme i den situation, at politiet ikke vil rykke ind på et værtshus, hvor rygning er tilladt, for det ville gå ud over deres arbejdsmiljøvilkår.

Så det her er jo, kan man sige, et nybrud i forhold til at lægge et ansvar, som egentlig påhviler arbejdsgiveren, over på de steder, hvor den offentlige service skal nå frem. Ministeren må vel være enig i, at den går ikke, da ansvaret for arbejdsmiljøet påhviler arbejdsgiver og ikke den borger, som har brug for hjælp fra den offentlige.

Kl. 16:40

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren.

Kl. 16:40

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg har ikke kendskab til alle detaljer i den pågældende sag, men ud fra det, som jeg hører, mener jeg ikke, at rygeloven, som formelt set ikke er mit ministerområde, gør det lovligt at opkræve egenbetaling for en luftrenser hos en borger. Men den endelige vurdering af landets love ligger, som jeg forstår regelsættet på dette område, hos landets domstole og ikke hos ministeren.

Kl. 16:40

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Spørgeren.

Kl. 16:41

Jeppe Jakobsen (DF):

Så hvis ministeren mener, at det er i strid med lovgivningen, at man opkræver det her beløb hos borgeren, vil ministeren så rette henvendelse til Sorø Kommune og sige, at deres ansvar i forhold til at levere service til borgerne står over deres ønske om at indkradse penge fra sagesløse, rygende borgere?

Kl. 16:41

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren.

Kl. 16:41

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg vil igen gerne slå fast, at retten til at ryge i egen bolig er en ret til retfærdighed, som ikke kan tilsidesættes af kommunen. Man kan derfor kun håndhæve et rygeforbud i det tidsrum, hvor personalet opholder sig i boligen. For mig handler det om at respektere hinanden og de vilkår, der nu engang er til stede. Generelt er man lokalt fleksibel og god til at overholde rygeloven til både borgernes og personalets tilfredshed. Så jeg regner således også med, at Sorø Kommune finder en fornuftig løsning inden for lovens rammer, som skaber balance mellem på den ene side beboernes mulighed for at ryge i eget hjem og på den anden side hensynet til medarbejdernes sundhed.

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren for sidste runde.

Kl. 16:42

Det ikke på forhånd fastlagt, hvilke regler og dokumentationskrav der kan afbureaukratiseres. Jeg kan derfor heller ikke på forhånd komme med nogen garantier om, hvordan eventuelle frigjorte råderum anvendes. Det er jo noget, man til den tid må drøfte mellem regeringen og kommunerne. Jeg har sammen med KL aftalt at nedsætte en arbejdsgruppe netop for at undersøge, hvilke regler og dokumentationskrav der vil kunne lempes eller helt fjernes. Arbejdsgruppen mødes første gang her i januar og vil både se på statslige, kommunale og lokale regler og krav.

Kl. 16:44

Jeppe Jakobsen (DF):

Så i det tilfælde, at Sorø Kommune ikke finder en hensigtsmæssig løsning, men bliver ved med at opkræve, ja, hvad man vel kan kalde brugerbetaling for hjemmepleje, vil ministeren rette henvendelse om det, eller hvordan? Eller påhviler det så borgerne selv at skulle starte en retssag op imod Sorø Kommune?

Kl. 16:42

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren. Der er to minutter.

Kl. 16:44

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 16:42

Astrid Krag (S):

Det gør mig jo ærlig talt noget bekymret, at ministeren på den her måde slår fast, at hun ikke vil garantere, at pengene kan blive i ældreplejen. For hvis pengene, man frigør ved at afbureaukratisere, ikke kan blive i ældreplejen, er det her jo altså en sparerunde, en spareomgang, en spareøvelse.

Ældreministeren (Thyra Frank):

Den endelige vurdering af landets love ligger, som jeg forstår regelsættet på dette område, hos landets domstole og ikke hos mig som minister.

Kl. 16:42

Derfor vil jeg bare spørge ministeren, hvordan det kan hænge sammen, at man på den ene side mener, at det ikke er et problem, at der ikke følger penge med til de flere ældre, fordi man peger på, at tingene kan gøres smartere, lettere og med mindre bureaukrati, og man på den anden side ikke vil garantere, at de penge, der frigøres ved afbureaukratiseringen, kan blive i ældreplejen. Kan ministeren ikke bekræfte, at det de facto vil sige, at den afbureaukratisering bliver en spareøvelse, hvis pengene trækkes ud af sektoren?

Kl. 16:45

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Så var det afslutningen på spørgsmål 28. Vi siger tak til spørgeren.

Vi går til spørgsmål 29, og det er også til ældreministeren, og det er af fru Astrid Krag.

Kl. 16:43

Kl. 16:43

Spm. nr. S 539

29) Til ældreministeren af:

Astrid Krag (S):

Vil ministeren i forlængelse af samrådet om vold og demente den 12. januar 2017, hvor ministeren afviser ved tidligere samråd at have afvist, at alle frigjorte ressourcer fra ministerens taskforce for afbureaukratisering kan blive i ældreplejen, så garantere, at midlerne bliver i ældreplejen?

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Vi giver ordet til fru Astrid Krag for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 16:45

Kl. 16:43

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg går ind i arbejdet med regelforenkling med det formål at give medarbejderne i ældreplejen større frihed og bedre mulighed for at bruge deres arbejdstid på at yde omsorg og pleje til de ældre og ikke for, at der skal tages midler ud af ældreplejen.

For medarbejderne handler det om, at de ikke skal bruge deres tid på unødvendige dokumentationskrav, men få mulighed for at fokusere på deres kerneopgave. I dag oplever mange medarbejdere i ældreplejen desværre, at en stor del af deres arbejdstid går med dokumentation. Jeg vil gerne sige til alle medarbejdere i ældreplejen, at det er helt afgørende for mig, at vi får frigivet noget tid fra dokumentation til pleje og omsorg for de ældre, og derfor har jeg også nedsat en arbejdsgruppe sammen med KL, som skal hjælpe os med at identificere de regler og dokumentationskrav, som binder personaleressourcer til administrative opgaver frem for til pleje og omsorg for de ældre.

Kl. 16:46

Astrid Krag (S):

Tak for det. Det er måske ikke det mest mundrette spørgsmål i danmarkshistorien, men jeg prøver at stave mig igennem det alligevel. Vil ministeren i forlængelse af samrådet om vold og demente den 12. januar 2017, hvor ministeren afviser ved tidligere samråd at have afvist, at alle frigjorte ressourcer fra ministerens taskforce for afbureaukratisering kan blive i ældreplejen, så garantere, at midlerne bliver i ældreplejen?

Kl. 16:43

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren.

Kl. 16:46

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 16:43

Astrid Krag (S):

Men kære minister, det er da dybt bekymrende at skulle høre her i dag i forhold til den tid, der kan frigives ved afbureaukratisering, at den kan ministeren ikke garantere at det så også er SOSU'erne der får. For hvis midlerne fra afbureaukratisering trækkes ud, er det jo ikke en tid, der frigives til de ældre, sådan som ministeren står og siger. Så er det tid, minutter, der bliver trukket ud af ældreplejen, og så er vi jo lige vidt. Så oplever den ældre jo ikke at få mere kontakt

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tak for ordet. Mit formål med at gå ind i arbejdet med forenkling af regler og dokumentationskrav i ældreplejen er ganske klart. Jeg går ind i arbejdet for at give medarbejderne i ældreplejen større frihed og bedre mulighed for at bruge deres arbejdstid på at yde omsorg og pleje til de ældre, så arbejdet dermed også opleves endnu mere meningsfyldt.

med medarbejderne. Medarbejderne kommer tværtimod til at opleve, at de skal løbe endnu hurtigere end i dag, og derfor er det altså meget, meget bekymrende, hvis det er det, som arbejdet med afbureaukratisering skal stå for – altså ingen garanti fra ministeren om, at den tid fra afbureaukratisering, der måtte frigives, den arbejdstid, der måtte frigives, kan komme de ældre til gavn. Det udhuler, hvis ministeren spørger mig, hele grundargumentet bag ældrepolitikken, som vi har hørt regeringen stå for indtil nu.

Kl. 16:47

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 16:47

Ældreministeren (Thyra Frank):

Som spørgeren ved, skal man passe på med at komme med garantier, men jeg vil sige, at denne regering prioriterer ældreområdet. Jeg går ind i dette arbejde for at give medarbejderne større frihed og bedre mulighed for at bruge deres arbejdstid på at yde omsorg og pleje til de ældre og ikke med det formål, at eventuelt frigjorte midler skal tages ud af ældreplejen.

Mange medarbejdere i ældreplejen oplever desværre, at en stor del af deres tid går til dokumentation, så derfor er det, at jeg nu har nedsat denne arbejdsgruppe, som skal se nærmere på det arbejde. Og som jeg har sagt før, mødes gruppen her i januar, og jeg forventer, at ved udgangen af 2017 er vi fremme med nogle ting omkring afbureaukratisering.

Jeg er helt sikker på, at spørgeren fra sin tid som minister er bekendt med og har forståelse for, at det der med regler, krav og ressourcer er noget, som regeringen drøfter med KL og kommunerne, og det vil vi gøre, når resultaterne tegner sig.

Kl. 16:48

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren, sidste runde.

Kl. 16:48

Astrid Krag (S):

Altså, hvis ministeren ikke kan se den utryghed, det skaber derude, at ministeren står her og ikke vil garantere, at de midler, der bliver frigjort, den arbejdstid, der bliver frigjort hos det faglærte personale ved afbureaukratisering, kan komme de ældre til gavn, så har vi altså et meget stort problem. Hvis afbureaukratisering bliver et skalleskjul for yderligere besparelser på ældreområdet, står det altså meget skidt til.

Lad mig derfor bare her til sidst spørge ministeren: Er det derfor, ministeren kun har taget arbejdsgiversiden med i sin taskforce? Altså, hvor er medarbejderne, hvor er FOA, hvor er Dansk Sygeplejeråd? Hvor er de ældre selv, ældrerådene, Ældre Sagen, hvem det nu skulle være? Hvorfor er det kun Kommunernes Landsforening, ministeren har taget med i sin taskforce?

Kl. 16:48

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 16:49

Ældreministeren (Thyra Frank):

Så kan jeg oplyse, at der selvfølgelig kommer en følgegruppe, som indeholder de personer, som spørgeren dér nævnte. Men jeg bliver også nødt til at gentage, at jeg er gået ind i det her arbejde med afbureaukratisering for at frigøre den tid, som kan bruges på omsorg og pleje frem for på unødvendig dokumentation, og ikke med det formål at tage midler fra ældreplejen.

Kl. 16:49

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Det var afslutningen på spørgsmål nr. 29.

Vi går til spørgsmål nr. 30, og det er også til ældreministeren, og det er også af fru Astrid Krag.

Kl. 16:49

Spm. nr. S 541

30) Til ældreministeren af:

Astrid Krag (S):

Vil ministeren oplyse fem nye konkrete initiativer, som ministeren vil gennemføre for at forbedre arbejdsmiljøet på landets plejehjem?

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Vi giver ordet til fru Astrid Krag for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 16:49

Astrid Krag (S):

Det er et kortere spørgsmål end før, og det lyder: Vil ministeren oplyse fem nye konkrete initiativer, som ministeren vil gennemføre for at forbedre arbejdsmiljøet på landets plejehjem?

Kl. 16:49

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren.

Kl. 16:49

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tak for ordet. Lad mig begynde med at slå fast, at regeringen bekymrer sig om og har blik for arbejdsmiljøet på landets plejehjem. Personalet er helt afgørende for, at de ældre får den tilværelse, som de har fortjent, og den pleje og omsorg, som de har brug for i hverdagen. Jeg er derfor rigtig glad for, at regeringspartierne det sidste halvandet år har igangsat en række konkrete initiativer, der er med til at forbedre indsatsen og arbejdsmiljøet på landets plejehjem.

Jeg vil nu nævne fem initiativer. For det første har vi med værdighedsmilliarden afsat 1 mia. kr. ekstra årligt til en mere værdig pleje. Langt hovedparten af midlerne går til flere varme hænder i ældreplejen. For det andet får plejehjemsbeboerne med det nye klippekort en halv times ekstra hjælp om ugen, som de selv kan råde over i samarbejde og dialog med plejehjemmets personale. For det tredje har jeg sammen med KL nedsat en arbejdsgruppe, der skal finde uhensigtsmæssige regler og dokumentationskrav, så personalet i højere grad kan koncentrere sig om deres kerneopgave, nemlig at yde omsorg til de ældre. For det fjerde har vi sammen med satspuljepartierne afsat 470 mio. kr. til den nye nationale demenshandlingsplan og en række initiativer, der bl.a. kommer arbejdsmiljøet til gode. F.eks. afsætter vi 145 mio. kr. til et praksisnært kompetenceløft. Og endelig, for det femte, nedsætter vi, som det fremgår af regeringsgrundlaget, en ledelseskommision, der skal understøtte den gode ledelse i den offentlige sektor, hvilket også kommer arbejdsmiljøet på plejehjemmene til gode.

Kl. 16:51

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Spørgeren har 2 minutter.

Kl. 16:51

Astrid Krag (S):

Når jeg spørger ind til det her, er det, fordi der har været en diskussion i den seneste tid om, hvor vigtigt det er med arbejdsmiljøarbejdet, og hvor alvorligt man som leder skal tage arbejdet med arbejdsmiljø på plejehjem. Jeg vil så sige, at jeg synes, det er nogle prisværdige initiativer, som ministeren remser op. De kommer nok lidt til kort i

forhold til en økonomisk politik, hvor kommunerne skal starte hvert år med at skære ned og så efterfølgende kan søge puljer og rette op med nogle af de ting, som ministeren nævner – nogle af dem har de jo selv været med til at skaffe finansiering til at gennemføre. Men jeg har svært ved at se, at det hænger direkte sammen med spørgsmålet om forbedret arbejdsmiljø.

Så når svarene nu svæver så fjernt fra det konkrete arbejdsmiljø hos medarbejderne her, vil jeg egentlig bare spørge ministeren, om ministeren anerkender, at når vi snakker om ældreplejen – også selv om man måske ikke tror det, når man tænker på farlige byggepladser eller vejarbejdere, der står med hurtig trafik på motorvejene, eller andre erhverv, man måske mere tænker på som farlige – så er ældreplejen faktisk et område, hvor der er rigtig mange arbejdsulykker, hvor der er rigtig mange arbejdsskader, og hvor der sker rigtig meget nedslidning. Anerkender ministeren det billede?

Kl. 16:52

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 16:52

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg er i hvert fald utrolig glad for, at vi i regeringen prioriterer ældreplejen, og at vi har taget så mange nye initiativer, der vil forbedre indsatsen og også arbejdsmiljøet på landets plejehjem. For selvfølgelig skal vi tage det alvorligt, når fire ud af ti medarbejdere i ældreplejen overvejer at stoppe. Det er også derfor, der er afsat flere penge til området ikke kun i 2016 og 2017, men også i årene, der kommer. Og hovedparten af disse midler går til flere medarbejdere.

Derudover styrker vi nu også kompetenceudviklingen af medarbejderne på demensområdet, og vi igangsætter et afbureaukratiseringstiltag og udvikler ledelsen, så medarbejderne får mere tid til kerneopgaven.

Kl. 16:53

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren.

Kl. 16:53

Astrid Krag (S):

Hver gang jeg har lejlighed til at diskutere ældrepolitik med ministeren, får jeg den samme oplistning af, hvad der afsat på sidste års finanslov. Jeg tror snart, jeg kan det i søvne, og ministeren har selvfølgelig lov til at gentage det hver gang. Men hvis vi nu siger, at det er uafhængigt af den diskussion, uafhængigt af de kommunale budgetter, uafhængigt af den årlige finanslov, så er arbejdet på det lokale plejehjem i forhold til arbejdsmiljøet vel afgørende. Det håber jeg at ministeren er enig i. Og jeg bliver bare nødt til at spørge igen, når vi nu ser, at det her er et erhverv, hvor der er meget høj risiko for nedslidning og arbejdsulykker, om det så slet ikke er noget, ministeren påtænker at tage nogen særskilte initiativer i forhold til.

Kl. 16:54

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 16:54

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg er da først og fremmest altid åben over for nye og gode forslag, så jeg tager da gerne en dialog med fru Astrid Krag om, hvordan vi forbedrer forholdene i ældreplejen. Sidste gang måtte spørgeren desværre melde fra med kort varsel, men jeg ser frem til, at vi får set hinanden og talt om de eventuelt gode forslag, vi kan komme med.

Derudover synes jeg altså, at det er meget vigtigt at slå fast, at der er afsat flere penge til området ikke kun i 2016, men også i 2017.

Hovedparten af dem går til flere medarbejdere. Det er der ingen tvivl om har ualmindelig stor indflydelse på arbejdsmiljøet derude – og netop også, at vi får kompetenceudviklet vores medarbejdere og udvikler en ledelse på den måde, for ledelsen er også uendelig vigtig for det med arbejdsmiljøet. Så jeg ser meget frem til, at vi får sat det i gang.

Kl. 16:55

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren, sidste runde.

Kl. 16:55

Astrid Krag (S):

Men det var vel ikke rigtig svar på det, mit spørgsmål gik på, nemlig at der vel – uafhængigt af hvad der nu bliver vedtaget på finansloven, uafhængigt af hvad vi nu kan blive enige om i satspuljekredsen, uafhængigt af hvad man nu prioriterer, når man lægger de kommunale budgetter – uafhængigt af alt det er et grundlæggende vigtigt arbejde på det enkelte plejehjem i forhold til at sikre arbejdsmiljøet. Jeg er ikke ekspert i det her, jeg har aldrig været leder af et plejehjem, men der er vel et helt setup, der skal fungere i forhold til det. Jeg er bare interesseret i at høre ministeren, om hun gør sig nogle tanker om de eksisterende regler i forhold til arbejdsmiljøarbejdet på landets plejehjem, som jeg i hvert fald vurderer som meget afgørende, fordi vi ved – og det ved ministeren også, går jeg ud fra – hvor hårdt et arbejdsmiljø det er, hvor mange arbejdsulykker der er, og hvor nedslidende en branche det er at arbejde inden for.

Kl. 16:56

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 16:56

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg er helt sikker på, at de på de enkelte plejehjem går meget op i, hvordan deres personale har det. Det var i hvert fald noget, som jeg, dengang jeg var leder, hver eneste dag var opmærksom på, fordi jeg netop vidste, at hvis personalet ikke havde det godt, havde de svært ved også at hjælpe en beboer. Derfor er arbejdsmiljøet efter min mening noget af det allervigtigste, og det skal prioriteres højt. Ikke kun når vi laver den arbejdspladsvurdering, der skal ligge, men også i dagligdagen, dag efter dag, er det det vigtigste overhovedet. Det for tjener vores medarbejdere.

Kl. 16:56

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Og det var afslutningen på spørgsmål nr. 30. Vi siger tak til spørgeren.

Vi går til spørgsmål nr. 31, og det er også til ældreministeren, og det er af fru Karin Gaardsted.

Kl. 16:57

Spm. nr. S 543

31) Til ældreministeren af:

Karin Gaardsted (S) (medspørger: **Astrid Krag** (S)):

Mener ministeren ikke, at de lovpligtige arbejdspladsmiljøvurderinger er vigtige?

Skriftlig begrundelse

Af Ekstra Bladets aktindsigt i Arbejdstilsynets tilsynsrapporter fra plejehjemmet Lotte fremgår det, at Lottehjemmet i en lang årrække, hvor ministeren var chef, så stort på det lovpligtige krav om udarbejdelse af arbejdspladsvurderinger.

- Den fg. formand** (Erling Bonnesen):
Vi giver ordet til fru Karin Gaardsted for oplæsning af spørgsmålet.
Værsgo.
Kl. 16:57
- Karin Gaardsted** (S):
Mange tak for det. Mener ministeren ikke, at de lovpligtige arbejdspladsmiljøvurderinger er vigtige?
Kl. 16:57
- Den fg. formand** (Erling Bonnesen):
Ministeren.
Kl. 16:57
- Ældreministeren** (Thyra Frank):
Tak for ordet. Jeg vil gerne understrege, at et godt arbejdsmiljø i ældreplejen er vigtigt. Et godt arbejdsmiljø er afgørende for, at medarbejderne kan have fokus på deres kerneopgave: at sikre en god og værdig ældrepleje, der tager udgangspunkt i den enkelte borgers behov. Derudover er et godt arbejdsmiljø med til at øge medarbejderens arbejdsglæde og motivation, minimere personaleudskiftninger og mindske sygefraværet. Jeg mener helt sikkert, at en arbejdspladsvurdering kan være et godt redskab, der kan bidrage til at få eventuelle arbejdsmiljøproblemer frem i lyset.
Kl. 16:57
- Den fg. formand** (Erling Bonnesen):
Spørgeren, 2 minutter.
Kl. 16:58
- Karin Gaardsted** (S):
Tak til ministeren for svaret. Det var jo nogle rigtig gode argumenter at høre, altså at høre, at arbejdspladsvurderinger skaber mere arbejdsglæde, bedre motivation og mindre sygdom blandt personalet. Men grunden til, at jeg stiller spørgsmålet, er selvfølgelig, at det af Ekstra Bladets aktindsigt i Arbejdstilsynets tilsynsrapporter fra plejehjemmet Lotte fremgår, at Lottehjemmet i en lang årrække, hvor ministeren var chef der, så stort på det lovpligtige krav om udarbejdelse af arbejdspladsvurderinger. Det er derfor, det er så vigtigt i dag, hvor ministeren jo er minister og ikke længere leder af et plejehjem, at høre, om ministeren har de samme tanker i dag, altså om det er noget, man ikke behøver at gøre; om man ikke behøver at aflevere dem i tide; og om det, selv om det kun er noget, der skal ske hvert tredje år, ikke har den store betydning, altså om det er noget, man kan gøre, hvis man engang får tid til det.
Det er meget vigtigt for danskerne at høre, om ministeren synes, at man skal leve op til de lovpligtige arbejdspladsmiljøvurderinger.
Kl. 16:59
- Den fg. formand** (Erling Bonnesen):
Ministeren.
Kl. 16:59
- Ældreministeren** (Thyra Frank):
Det er efterhånden en del år siden, at jeg var forstander på Lotte, og jeg står her i dag som ældreminister. Jeg er blevet ældreminister for at sikre en værdig og god pleje af vore ældre. Arbejdsmiljøforholdene i ældreplejen er vigtige – ikke kun for medarbejdernes arbejdsglæde og trivsel, men også fordi tilfredse medarbejdere øger sandsynligheden for, at beboerne trives og får en god pleje og omsorg. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg ikke er gået så højt op i papirerne, men jeg vil gerne tilkendegive – nu, spørgeren også kommer ind på det – at eksisterende regler og vejledninger naturligvis skal følges.
Kl. 17:00
- Den fg. formand** (Erling Bonnesen):
Spørgeren.
Kl. 17:00
- Karin Gaardsted** (S):
Det er jeg naturligvis glad for at høre, for det synes jeg jo også at de skal. Det får mig til at tænke på, om ministeren har fortrudt det, ministeren foretog sig som leder af plejehjemmet Lotte.
Kl. 17:00
- Den fg. formand** (Erling Bonnesen):
Ministeren.
Kl. 17:00
- Ældreministeren** (Thyra Frank):
Som sagt er jeg jo gået ind i politik for at sikre bedre vilkår for de ældre, og jeg synes, det er meget vigtigt, at vi kommer ind på den opgave, der er vores, nemlig at sikre de ældre en tryk og værdig alderdom, i stedet for i og for sig at bruge tid og kræfter på, hvad jeg har lavet på et lille plejehjem på Frederiksberg for 5, 10, 20, ja, næsten 30 år siden.
Kl. 17:00
- Den fg. formand** (Erling Bonnesen):
Så har jeg noteret, at man ønsker en medspørger på punktet. Jeg giver ordet til fru Astrid Krag, 1 minut. Værsgo.
Kl. 17:00
- Astrid Krag** (S):
Jeg kan ikke se, at der er tændt for lyden, men jeg må så bare råbe højt og håbe, at ministeren hører det. Men jeg vil jo sige til ministeren, at når der er en vis interesse for, hvordan ministeren drev arbejdet som leder af plejehjemmet Lotte, er det jo, fordi vi har skullet høre utrolig meget om alle de skønne resultater på Lotte. Nå, nu kom lyden, tak for det.
Derfor er det selvfølgelig noget, der bekymrer ikke bare mig og ikke bare Socialdemokratiet, men jo også en hel del andre mennesker i det her land, altså hvis det viser sig, at de erfaringer kan man ikke kopiere direkte, fordi der var nogle af de mest grundlæggende ting, der ikke var styr på.
Derfor vil jeg egentlig bare spørge ministeren: Hvordan arbejdede man så med arbejdsmiljø på Lotte, når ministeren nu, sidst jeg havde ordet her for få minutter siden, kunne fortælle mig, at hun faktisk synes, at arbejdsmiljø er vigtigt og er noget, man som leder skal være optaget af? Hvordan arbejdede man så med arbejdsmiljø på Lotte, når man nu ikke brugte de arbejdspladsvurderinger og de regler, der er omkring arbejdsmiljøorganisation, osv.?
Kl. 17:01
- Den fg. formand** (Erling Bonnesen):
Ministeren.
Kl. 17:01
- Ældreministeren** (Thyra Frank):
Jeg må lige sige, at vi jo altså havde en arbejdspladsvurdering, og at jeg gerne vil understrege, at arbejdsmiljøet altid har været vigtigt for mig. Personalet er helt afgørende for, at ældre på plejehjem får den tilværelse, som de har fortjent, og den pleje og omsorg, de har brug for i hverdagen. Jeg var en meget synlig leder på det lille plejehjem, og hver eneste dag var jeg i tæt dialog med både beboerne og mine medarbejdere om, hvordan de havde det, og om der var nogle særlige behov, der skulle tages hensyn til. Det, jeg oplevede dengang, var, at resultatet af den nære kontakt, der var mellem mig og mit personale, var, at vi fik et meget lavt sygefravær, og det var jeg i og for

sig stolt af. Arbejdsmiljø og mit personales ve og vel har altid ligget mig meget på sinde.

Kl. 17:02

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Medspørgeren, sidste runde.

Kl. 17:02

Astrid Krag (S):

Jeg har bare to spørgsmål her. Vil det sige, at det ikke er rigtigt, hvad Ekstra Bladet har skrevet i forlængelse af aktindsigt i Arbejdstilsynets rapporter – når ministeren nu siger, at der var såmænd de arbejdspladsvurderinger? Det er det første spørgsmål.

Som det andet skal jeg simpelt hen bare bede ministeren om lige at blive lidt mere konkret. Det er jo rigtig dejligt, at ministeren har været rigtig optaget af sine medarbejders trivsel, for jeg er helt enig i, at det jo hænger meget sammen med, hvor god en pleje man kan give de ældre. Men hvordan arbejdede man så med arbejdsmiljøet under ministerens ledelse, hvis man ikke arbejdede med det, som reglerne nu foreskriver at man skal gøre? Og har ministeren selv nogle forslag til, hvordan vi kunne ændre reglerne, så de kom til at minde mere om den måde, ministeren har arbejdet på?

Kl. 17:03

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 17:03

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg mener helt sikkert, at APV, arbejdspladsvurdering, kan være et godt redskab, der kan bidrage til at få eventuelle arbejdsmiljøproblemer frem i lyset, men for mig handlede det om personalets trivsel og også om den daglige ledelsesopgave, som jeg altid har haft fokus på og prioriteret meget højt.

Kl. 17:04

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak til medspørgeren. Og så giver jeg ordet til spørgeren for sidste runde. Værsgo.

Kl. 17:04

Karin Gaardsted (S):

Tak for det. Altså, jeg vil gerne understrege, at jeg overhovedet ikke betvivler, at plejehjemmet Lotte har været et fantastisk sted at arbejde; det er vigtigt for mig at understrege. Og når jeg tager det frem i dag, er det udelukkende, fordi vi bliver nødt til at vide, om ministeren har den samme holdning til, hvad andre plejehjemsledere kan gøre i dag, som ministeren selv havde, da hun var leder på sit plejehjem. Det er derfor, at de henstillinger, der er kommet fra Arbejdstilsynet, er så vigtige i den her sammenhæng.

Kl. 17:04

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 17:04

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg synes, det er rigtig vigtigt, at vi som ledere lærer af hinanden, og det er også noget, som jeg stadig væk kan anbefale derude. Hver eneste gang jeg var ude et nyt sted hos andre kollegaer, så jeg på, hvordan de gjorde, og blev inspireret, og det var noget, jeg bragte med mig hjem. Og nu er jeg gået ind i politik for at sikre bedre vilkår for de ældre. Så jeg glæder mig til at komme videre, så vi kan koncentrere os om vores faktisk også fælles opgave, nemlig at sikre de ældre en tryk og værdig alderdom – og ikke beskæftige os så me-

get mere med, hvad jeg lavede på et lille plejehjem på Frederiksberg for 5, 10, 15, 20, 25, ja, lige knap 30 år siden.

Kl. 17:05

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak. Det blev afslutning på spørgsmål nr. 31, og vi siger tak til spørgeren.

Vi går til spørgsmål nr. 32, som også er til ældreministeren. Det er fra hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 17:05

Spm. nr. S 549

32) Til ældreministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Mener ministeren, at det er vigtigt, at hvert plejehjem laver sin egen APV (arbejdspladsvurdering) for at sikre et godt og sikkert arbejdsmiljø for de ansatte?

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Vi giver ordet til hr. Bjarne Laustsen for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 17:05

Bjarne Laustsen (S):

Tak, hr. formand. Jeg har et spørgsmål til ældreministeren, der lyder: Mener ministeren, at det er vigtigt, at hvert plejehjem laver sin egen APV (arbejdspladsvurdering) for at sikre et godt og sikkert arbejdsmiljø for de ansatte?

Kl. 17:06

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Ministeren.

Kl. 17:06

Ældreministeren (Thyra Frank):

Tak til spørgeren for spørgsmålet. Selv om spørgeren er ny, vil jeg sige, at spørgsmålet ligner nogle af de øvrige spørgsmål i dag. Lad mig begynde med endnu en gang slå fast, at et godt arbejdsmiljø i ældreplejen er meget vigtigt. En arbejdspladsvurdering kan være et rigtig godt redskab, der kan bidrage til at få eventuelle arbejdsmiljøproblemer frem i lyset. Jeg er derfor enig med spørgeren i, at en arbejdspladsvurdering kan være med til at sikre et godt og sikkert arbejdsmiljø for de ansatte. Men jeg håber også, at spørgeren er enig med mig i, at det ikke kun er vigtigt at have fokus på arbejdsmiljøet, i forbindelse med at man udarbejder arbejdspladsvurderingen. Det skal vi have fokus på hver dag året rundt.

En god og ansvarlig ledelse skal være synlig og dagligt være i tæt dialog med medarbejderne om, hvordan de har det, om der er særlige behov, som ledelsen skal tage hensyn til. Ledelse betyder virkelig noget. Derfor er jeg også glad for, at regeringen nedsætter en ledelseskommission, der bl.a. får fokus på, hvordan vi får offentlige ledere, der kan motivere, sætte retning og forløse potentialet hos vores i øvrigt meget dygtige medarbejdere.

Kl. 17:07

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Spørgeren, 2 minutter.

Kl. 17:07

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Jeg ved fra debatter, jeg har haft med ældreministeren, da vi begge to var kollegaer, at det er rigtig hyggeligt at snakke om ældrepolitik. Jeg tror også, at jeg ved forskellige lejligheder har sagt, at ministeren faktisk er en god socialdemokrat og vil alle ældre det bedst mulige. Det er jeg slet ikke i tvivl om. Men det, der jo er interessant her, er, når ministeren siger, at det *kan* være et godt redskab.

Det her er jo altså en lovgivning, der er vedtaget i Folketinget af hensyn til nogle ting, som jeg gerne vil bede ministeren om at rede-gøre for. Ja, hvorfor har vi egentlig de der APV'er?

Jeg ved også, at vi har diskuteret muligheden af, hvordan man, hvis ministerens parti kom til magten og ville sænke skatten for at indføre brugerbetaling og skære i kommunernes budgetter, så kan have en tilfredsstillende ældrepleje, hvis man skal gøre det for færre midler. Og der tror jeg, at ministeren tidligere nævnte noget om, at der var for meget bureaukrati. Er det de dér APV'er, som ministeren har et forhold til, der handler om, at det godt kan være, at det er et godt redskab, men at det ikke er noget, man skal?

Kl. 17:08

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren

Kl. 17:08

Ældreministeren (Thyra Frank):

Der er ingen tvivl om, at APV er et godt redskab – det er der ingen tvivl om – så man kan få sat fokus på det arbejdsmiljø, der måtte være. Jeg gør ingen hemmelighed ud af, at jeg ikke gik så meget op i papirer, men de eksisterende regler og den vejledning skal naturligvis følges.

Når det så er sagt, vil jeg samtidig sige, at mit personale var mit guld. Hver eneste dag var jeg opmærksom på, hvordan de havde det, det var meget vigtigt for mig. Og jeg er sikker på, at det er det, man kunne se, ved, at de havde så lavt et sygefravær, og at de havde den trivsel, som de havde. Det er meget vigtigt, når man går på arbejde, næsten uanset hvilken arbejdsplads man er på, at man får en følelse af, at man glæder sig til at gå på arbejde. Det synes jeg gælder os alle sammen, såmænd også herinde i Folketinget.

Kl. 17:09

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren.

Kl. 17:09

Bjarne Laustsen (S):

Der er to ting, jeg gerne vil spørge ministeren om. Det er: Har ministeren nogen sinde for at mindske bureaukratiet foreslået, at man kunne fjerne de dér APV'er – fordi det var nogle, man *kunne* bruge, men det var ikke nogen, man *skulle* bruge? Har ministeren på noget tidspunkt foreslået, at det drejede sig om at fjerne de der APV'er?

Det andet er et spørgsmål om, hvorfor man i det hele taget har APV. Er det ikke rigtigt, at der på det her område i forhold til personalet er meget sygefravær, at der har været rigtig mange nedslidninger, at der er rigtig mange af dem, der har passet godt på vores ældre medborgere, som er blevet slidt ned, og der er rigtig mange, der har været nødt til at få en førtidspension? Deler ministeren ikke den holdning, at det er derfor, det også er nødvendigt at passe på de ansattes arbejdsmiljø?

Kl. 17:10

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 17:10

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg er ikke i tvivl om, at når fire ud af ti medarbejdere har overvejet at holde op med at arbejde inden for ældreomsorgen, så er det, fordi det er et hårdt pres derude. Det var noget af det, jeg selv mærkede, da jeg var der, nemlig at et af de største pres, der ligger på medarbejderne, er det stigende krav til dokumentation, som har været igennem de sidste mange, mange år. Der er medarbejdere derude, som

dagligt vender ryggen til noget, de følte de burde handle på, for at komme ind og skrive.

Det er derfor, jeg synes, det er så vigtigt, at vi får set på de dokumentationskrav og de regler, som ligger, får set på, om der er noget, der er unødigt, for så må vi på den måde få de kolde hænder gjort til varme hænder igen.

Kl. 17:11

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren, sidste runde.

Kl. 17:11

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Det kan være, at ministeren overhørte det, men jeg spurgte faktisk, om ministeren tidligere har foreslået at fjerne APV'erne, fordi man synes, at der var for meget bureaukrati i det. Når man skal til at kigge på alle de her ting og ministeren synes, at der er for meget bureaukrati og for meget dokumentation, er det så også helt specifikt, at man vil foreslå at fjerne APV'erne, altså arbejdspladsvurderingerne for medarbejderne. Vil man foreslå at fjerne dem?

Kl. 17:11

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 17:11

Ældreministeren (Thyra Frank):

Når nu vi skal i gang med at afbureaukratisere, er det sådan, at alt skal der ses på. Hvis jeg vidste, hvad der eventuelt kunne fjernes, var der ingen grund til at nedsætte en arbejdsgruppe. Jeg har nedsat en arbejdsgruppe, som skal se på alle statslige regler, kommunale dokumentationskrav og også på, hvad der ligger helt lokalt. Så jeg er ikke gået ind i de her tanker med, at det lige præcis er APV'en, men jeg går ud fra, at man kigger på det hele og ser, om der er nogle dele, som vi kan fjerne og stadig væk bevare vores gode arbejdsmiljø, for det er det, der er det allervigtigste for mig.

Kl. 17:12

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Tak. Det bliver afslutningen på spørgsmål 32.

Vi siger tak til spørgeren og går til spørgsmål 33. Det er også til ældreministeren, og det er af hr. Erik Christensen.

Kl. 17:12

Spm. nr. S 551

33) Til ældreministeren af:

Erik Christensen (S) (medspørger: **Astrid Krag** (S)):

På baggrund af ministerens udtalelser i bogen »Thyra Frank – Livsglæde & Stjernestunder« om, at »Jeg er med på, at man ikke skal skrive af efter naboplejehjemmet, for det opdager de i kommunen. Derfor skriver jeg af efter et plejehjem i en jysk kommune, hvor jeg har en klog kollega. Hvad han ikke kan lave på papir! Jeg beundrer den mand. Og som han får det til at fylde. Det foregår normalt på den simple måde, at han sender sine papirer over til mig, og så ændrer jeg i logoet øverst. Jeg har kun glemt det en enkelt gang, hvilket skabte forvirring i kommunen.«, vil ministeren så oplyse, hvor mange gange ministeren har kopieret dokumenter fra andre plejehjem, samt oplyse, om ministeren har kopieret andre typer dokumenter end arbejdspladsmiljøvurderinger, herunder hvilke typer og i hvilken sammenhæng?

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Jeg giver ordet til hr. Erik Christensen for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Erik Christensen (S):

Tak for det formand. På baggrund af ministerens udtalelser i bogen »Thyra Frank – Livsglæde & Stjernestunder« om, at »Jeg er med på, at man ikke skal skrive af efter naboplejehjemmet, for det opdager de i kommunen. Derfor skriver jeg af efter et plejehjem i en jysk kommune, hvor jeg har en klog kollega. Hvad han ikke kan lave på papir! Jeg beundrer den mand. Og som han får det til at fylde. Det foregår normalt på den simple måde, at han sender sine papirer over til mig, og så ændrer jeg i logoet øverst. Jeg har kun glemt det en enkelt gang, hvilket skabte forvirring i kommunen.«, vil ministeren så oplyse, hvor mange gange ministeren har kopieret dokumenter fra andre plejehjem, samt oplyse, om ministeren har kopieret andre typer dokumenter end arbejdspladsmiljøvurderinger, herunder hvilke typer og i hvilken sammenhæng?

Kl. 17:13

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 17:13

Ældreministeren (Thyra Frank):

Lad mig starte med at slå fast og gentage, at jeg i dag står her som ældreminister og ikke som tidligere leder af et plejehjem på Frederiksberg. Jeg er blevet ældreminister for at sikre ældre en god og værdig ældrepleje. Jeg synes også, at socialdemokraterne skulle tage at interessere sig mere for, hvordan vi sikrer, at vores ældre får en tryk og værdig alderdom i stedet for at bruge tid og kræfter på min tid som forstander på Plejehjemmet Lotte. Jeg har sagt og skrevet med et glimt i øjet, at jeg har skrevet arbejdspladsvurderinger af. Det har jeg gjort for at understrege, at mit fokus først og fremmest skulle være på de ældre og på, at vi hver eneste dag skal lære af de bedste på ældreområdet. Så derfor er min opfordring da også til ledere i ældreplejen, at de skal suge viden til sig fra alle de steder, hvor de kommer, så de ældre kan komme i centrum, se der, hvor tingene fungerer, og hvor arbejdsmiljøet er godt. Lad os lære af hinanden. Det har jeg altid syntes var en rigtig god idé.

Kl. 17:14

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren, 2 minutter.

Kl. 17:14

Erik Christensen (S):

Jeg er helt enig med ministeren i, at det er en rigtig god ting at lære af hinanden, men det var sådan set ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte om, om ministeren vil oplyse, hvor mange gange ministeren har kopieret dokumenter fra andre plejehjem, samt oplyse, om ministeren har kopieret andre typer af dokumenter end arbejdspladsmiljøvurderinger, herunder hvilke typer og i hvilken sammenhæng. Svaret var noget i retning af: med et glimt i øjet. Men kan ministeren ikke helt præcis sige, hvor mange gange og hvilken form for dokumenter ministeren har skrevet af i den tid, hvor hun var leder af Plejehjemmet Lotte?

Kl. 17:15

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 17:15

Ældreministeren (Thyra Frank):

Som jeg har sagt før, er det nogle år siden, at jeg var forstander på Lotte. Jeg står her som ældreminister nu. Men jeg vil gerne slå fast, at jeg er et åbent menneske, og jeg lader mig altid og har altid ladet mig inspirere af andre, og det har jeg så gjort på mine rejser rundt i

landet, når jeg har talt med medarbejdere og ledere i ældreplejen, og på mine møder med gode kollegaer fra de øvrige plejehjem. Som jeg sagde før: Hvor vil jeg gerne opfordre alle i ældreplejen til at være åbne og lære af de bedste, så vi kan blive ved med at udvikle ældreplejen og sikre de ældre en tryk og værdig pleje.

Kl. 17:16

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren.

Kl. 17:16

Erik Christensen (S):

Hvis jeg nu skulle være en lille smule polemisk – det ligger nu ellers ikke til mig – så vil jeg sige, at det svar, jeg får, sådan set er, at vi lærer af hinanden ved at skrive af efter hinanden. Jeg håber ikke, det er det, ministeren mener, i forhold til at der jo rent faktisk ligger et lovgrundlag, hvor det er sådan, at hvert enkelt plejehjem skal lave sin egen arbejdspladsmiljøvurdering. Så jeg prøver en gang til:

Vil ministeren oplyse, fra hvilke dokumenter og hvor mange gange ministeren har skrevet af efter andre kollegaer?

Kl. 17:16

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 17:16

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg har sagt og skrevet de ting med et glimt i øjet. Og det har jeg gjort for at understrege igen og igen, at fokus var kommet for langt væk fra beboerne og vores kerneopgaver, og at vi skulle have det tilbage. Det er sagt med et glimt i øjet, og det bliver jo også verificeret, når man hører, hvad en kollega fra Jelling fortæller. Så derfor: Alt har jeg sagt med et glimt i øjet og for på en sjov måde at få sat fokus på kerneopgaven. Man kan beklage, at min humor er blevet misforstået, men det er sådan, at det er.

Kl. 17:17

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så har jeg noteret, at man ønsker en medspørger. Det er nu, og jeg giver så ordet til fru Astrid Krag, og det er et minut. Værsgo.

Kl. 17:17

Astrid Krag (S):

Tak for det. Vi bliver altså nødt til at holde lidt fast i ministeren her. Nu hedder det så at lade sig inspirere. Tidligere hed det i pressen at skrive nogle dele af. Altså, vi bliver nødt til at få klarhed over, om der så er andet end arbejdspladsvurderinger, hvor ministeren har haft den her tilgang, at man kan kopiere fra andre steder. Hvor ofte er det sket, på hvilke andre områder er det sket, og er der andre lovpligtige papirer, hvor man har skrevet af eller kopieret eller ladet sig direkte inspirere, eller hvad ministeren nu vil kalde det? Det mangler vi stadig at få svar på.

Når vi er lidt optaget af det, er det, fordi det både i bogen, i artikler og i foredrag er nogle meget detaljerede beskrivelser, ministeren har givet af, hvordan man har foretaget det her. Det gør jo altså, at bekymringen lidt er stigende, når vi her skal høre, at det hele bare var med et glimt i øjet, og vi modsat har kunnet høre detaljeret om, hvordan man har skaffet sig dokumenter, ændret brevhoveder og sendt dem ind – og sågar en enkelt gang har glemt at ændre brevhovedet. Det virker som en meget detaljeret redegørelse, hvis det hele bare var en vits.

Så vil ministeren ikke godt svare helt konkret på, om der er andre dokumenttyper end arbejdspladsvurderinger, hvor man har haft den samme tilgang, som man har haft til arbejdspladsvurderingerne?

- Kl. 17:18 ren har rejst rundt med tidligere, ikke er sandt, eller hvordan skal det forstås?
Kl. 17:21
- Den fg. formand** (Erling Bonnesen):
Ministeren.
- Kl. 17:19 **Den fg. formand** (Erling Bonnesen):
Ministeren.
Kl. 17:21
- Ældreministeren** (Thyra Frank):
Jeg har åbenbart lidt svært ved at forklare, hvad det er for en humor, der har ligget bag de her ting. Som jeg har sagt før, er det ikke nogen hemmelighed, at jeg ikke gik så meget op i papirer, men til gengæld lod mig inspirere af andre dygtige kollegaer, som jeg mødte i mine år som leder. Og det var dem, jeg gerne ville lære af. Det at blive inspireret var det, der betød noget for mig, og jeg er sikker på, at det, der i det hele taget betyder noget for vores ledere derude, er, at vi lærer af hinanden og ser, hvordan de andre gør. Og som sagt er det, som spørgeren henviser til, sagt og skrevet med et glimt i øjet.
Kl. 17:19
- Den fg. formand** (Erling Bonnesen):
Så er det medspørgeren i sidste runde, et halvt minut. Værsgo.
Kl. 17:19
- Astrid Krag** (S):
Det er jo ren luksus.
Men altså, minister, det er jo ikke bare i ét lille interview, at der er blevet sagt noget med et glimt i øjet. Det er dels i en portrætbog af ministeren, dels er det i interviews, og dels er det i utrolig mange foredrag. Senest hørte jeg fra nogle borgere, der har været til foredrag så sent som i oktober i en kirke ude i min kreds, at ministeren havde givet den her beretning. Det var altså, før der havde været noget fremme i pressen om det. De havde bidt mærke i, hvordan ministeren detaljeret beskrev, hvordan man kunne snyde med arbejdspladsvurderingerne. Det virker bare meget, meget specielt, at det så nu skulle være forstået som noget helt andet end det, ministeren har sagt så mange gange.
Jeg bliver bare nødt til at minde ministeren om, at det svar, hun giver her i salen i dag, altså er under ministeransvar. Så jeg bliver nødt til at spørge igen: Er der andre dokumenter end arbejdspladsvurderinger, hvor ministeren har haft den her tilgang?
Kl. 17:20
- Den fg. formand** (Erling Bonnesen):
Ministeren.
Kl. 17:20
- Ældreministeren** (Thyra Frank):
Og jeg bliver nødt til at svare endnu en gang, at jeg er gået ind i politik for at sikre bedre vilkår for de ældre. Jeg synes, vi skal komme videre og koncentrere os om det, der er vores opgave, nemlig at sikre de ældre en tryk og værdig alderdom i stedet for at bruge tid og kræfter på, hvad jeg har lavet på et lille plejehjem for 15, 20 og 25 år siden. Det synes jeg er meget vigtigt.
Kl. 17:21
- Den fg. formand** (Erling Bonnesen):
Tak. Tilbage til spørgeren, og der er et halvt minut. Værsgo.
Kl. 17:21
- Erik Christensen** (S):
Tak. Jeg er lidt i tvivl om, hvad »et glimt i øjet« og »med humor« betyder. Betyder det, at det er sådan, at ministeren har skrevet af, eller betyder det, at det, der står i bogen, og som ministeren har udtalt til flere aviser, ikke er sandt? Jeg har i øvrigt selv overværet et foredrag med ministeren i Kogsbølle Forsamlingshus, hvor det samme blev sagt, og jeg troede faktisk på det. Så jeg vil gerne vide her i dag: Betyder det der »glimt i øjet« og »med humor«, at det, ministe-
- Kl. 17:22
- Den fg. formand** (Erling Bonnesen):
Tak, og det bliver afslutningen på spørgsmål 33.
Vi går til spørgsmål 34. Det er også til ældreministeren, og det er også af hr. Erik Christensen.
Kl. 17:22
- Spm. nr. S 552**
34) Til ældreministeren af:
Erik Christensen (S) (medspørger: **Astrid Krag** (S)):
Vil ministeren opfordre andre ledere af plejehjem i Danmark til at kopiere APV'er fra andre institutioners APV, jf. at ministeren i bogen »Thyra Frank – Livsglæde & Stjernestunder« udtaler følgende: »Det tog min dygtige kollega og flere af hans kollegaer tre måneder at lave en APV, som de kunne godkende i kommunen. Det tog os 2½ time at skrive den af. Vi tilføjede en kælder, for det havde de ikke derovre. Det endte med at være småpinligt, for arbejdstilsynet kom faktisk, og der var ikke det rum eller det hjørne, som de ikke studerede med lup«?
Kl. 17:22
- Den fg. formand** (Erling Bonnesen):
Vi giver ordet til hr. Erik Christensen for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.
Kl. 17:22
- Erik Christensen** (S):
Tak for det. Vil ministeren opfordre andre ledere af plejehjem i Danmark til at kopiere APV'er fra andre institutioners APV, jf. at ministeren i bogen »Thyra Frank – Livsglæde & Stjernestunder« udtaler følgende: »Det tog min dygtige kollega og flere af hans kollegaer tre måneder at lave en APV, som de kunne godkende i kommunen. Det tog os 2½ time at skrive den af. Vi tilføjede en kælder, for det havde de ikke derovre. Det endte med at være småpinligt, for arbejdstilsynet kom faktisk, og der var ikke det rum eller det hjørne, som de ikke studerede med lup«?
Kl. 17:23
- Den fg. formand** (Erling Bonnesen):
Ministeren.
Kl. 17:23
- Ældreministeren** (Thyra Frank):
Tak for ordet. Jeg vil svare kort, for vi har været inde på emnet før. Et godt arbejdsmiljø i ældreplejen er vigtigt, og det er vigtigt, at de ansattes arbejdsforhold er i orden. Et godt arbejdsmiljø og arbejds-glæde hos medarbejderne er afgørende for, at man på det enkelte plejehjem kan sikre beboerne en god og værdig pleje. Jeg har sagt og skrevet med et glimt i øjet, at jeg har skrevet arbejdspladsvurderingerne af. Det har jeg gjort for at understrege, at mit fokus først og fremmest har været på de ældre og på, at vi skal lade os inspirere af

dem, der gør det godt derude på ældreområdet. Derfor vil jeg gerne opfordre ledere af plejehjem til at tage ved lære af de plejehjem, hvor beboerne er i centrum, og hvor arbejdsmiljøet er godt.

Kl. 17:24

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren, 2 minutter.

Kl. 17:24

Erik Christensen (S):

Jeg håber, at ministeren er enig i, at en arbejdspladsvurdering er for det enkelte plejehjem, og mange plejehjem ser meget, meget forskellige ud, og der er meget, meget forskellige vilkår. Derfor kan man godt lade sig inspirere på mange områder, men hvordan ens arbejdsplads er indrettet, og hvad for nogle ting der ikke fungerer så godt i forhold til medarbejdere, er vel individuelt fra plejehjem til plejehjem. Så der må man ligesom sige, at det vel er vigtigt, at hvert plejehjem får udarbejdet sin egen APV.

Nu har jeg flere gange her i dag ved ministerens svar også til kolleger tidligere hørt, at det er, som om APV er en modsætning til god ledelse. Altså, god ledelse er vel, at man tager udgangspunkt i det redskab, som APV'en er, og finder ud af, hvad for nogle problemstillinger der er, og hvordan man i samarbejde med sine medarbejdere kan gøre det bedre. Jeg synes bare, at det er sådan en lille smule mærkeligt, at det nærmest er, som om de er hinandens modsætninger. Men jeg bliver nødt til at spørge: Er det sådan, når ministeren jo med et glimt i øjet eller med humor tilsyneladende har skrevet af efter andre, at det er noget, ministeren vil opfordre andre plejehjemsledere til også at gøre?

Kl. 17:25

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 17:25

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg giver spørgeren fuldstændig ret i, at en arbejdspladsvurdering, en APV, selvfølgelig viser, hvad der er på de enkelte plejehjem med ansatte, og hvordan deres psykiske og fysiske arbejdsmiljø er. Det giver jeg spørgeren fuldstændig ret i. Men så vil jeg også gerne gentage mit svar. Jeg har altid ladet mig inspirere af det bedste, og det håber jeg også at lederne i ældreplejen i dag vil gøre, altså hente inspiration de steder, hvor tingene fungerer rigtig godt.

Kl. 17:25

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Spørgeren.

Kl. 17:25

Erik Christensen (S):

Det er jeg faktisk helt sikker på at rigtig mange plejehjemsledere gør i dag, altså at de har et godt samarbejde med andre og lader sig inspirere af andre. Jeg har nu forsøgt et par gange at få et svar på, om det er sådan, at ministeren synes, det er o.k., hvis det er, at man i jagen efter inspiration fra andre skriver af fra andre i forhold til APV'en eller måske helt undlader at få lavet en APV. Synes ministeren, det er o.k.?

Kl. 17:26

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 17:26

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jamen igen vil jeg sige, at jeg har sagt de ting med et glimt i øjet for at få fokus på, hvad der er vigtigt, og hvad kerneopgaven er. Og så

vil jeg sige, at jeg er altså gået ind i politik for at sikre bedre vilkår for de ældre, og der er arbejdsmiljøet jo i den grad også vigtigt, for hvis personalet ikke har det godt, er det meget svært at sørge for, at beboerne får det godt. Jeg synes, det er vigtigt at komme videre og koncentrere os om vores i virkeligheden fælles opgave, nemlig at sikre de ældre en tryk og værdig alderdom, i stedet for at bruge kræfterne på, hvad jeg har lavet og ikke lavet på et lille plejehjem for 5, 10, 15, 20, 25 og snart 30 år siden.

Kl. 17:27

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Der er en medspørger på, så jeg giver ordet til fru Astrid Krag. Der er 1 minut. Værsgo.

Kl. 17:27

Astrid Krag (S):

Men hvis det her med at skrive APV'er og måske andre dokumenter af var et politisk stunt fra ministerens side, da hun var plejehjemsleder, for at sætte fokus på for meget papirarbejde, må man da forvente, at ministeren satte sig i stolen med et forslag til, hvordan man kunne gøre det mindre bureaukratisk. Det har ministeren jo ikke. Ministeren har ellers haft mange lejligheder til at redegøre for, både i dag og ved tidligere lejligheder før jul, om man mente, at der var noget konkret, der kunne gøres enklere. Derfor er jeg bare nødt til at sige, at jeg står tilbage med en følelse af, at vi altså ikke får alle svarene fra ministeren her i dag.

Citatet fra ministeren er jo, at det foregår normalt på den simple måde, at sådan og sådan, og jeg har kun glemt det med at skifte logoet ud en enkelt gang. I de formuleringer ligger der jo, at det her ikke bare er sket en gang, men er sket mange gange, og at det måske ikke kun er med arbejdspladsvurderinger, men også med andre papirer. Når ministeren så her så lang tid efter siger: Nåh nej, det mente jeg slet ikke. Jeg har godt nok ikke nogen politiske forslag koblet op på det, men nu siger jeg, det var et politisk stunt, fordi jeg var uenig i bureaukratiet i det.

Kan ministeren ikke godt forstå, at det er svært helt at tro på? Vil ministeren så ikke godt forklare, hvorfor ministeren så taler om flere gange og beskriver meget konkret og meget detaljeret, hvordan man har båret sig ad med at bryde reglerne, f.eks. i forhold til konkrete arbejdspladsvurderinger?

Kl. 17:28

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 17:28

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg beklager, men det har altså været min form for humor, og jeg har her igen og igen sagt, at det var skrevet og sagt med et glimt i øjet for at få fokus på kerneopgaverne, som vi havde fået vores blik væk fra igennem de mange år, som jeg har været leder.

Jeg har altid, og jeg vil gerne gentage mig svar, jeg har altid ladet mig inspirere af de bedste, og jeg håber da også, at lederne i ældreplejen i dag vil hente inspiration de steder, hvor tingene fungerer godt. Det er den måde, vi for alvor kan udvikle vores ældreomsorg og -pleje på.

Kl. 17:29

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Så er det medspørgeren for et halvt minut til afslutning.

Kl. 17:29

Astrid Krag (S):

Men kan ministeren ikke godt forstå, at når ministeren så sætter sig i ministerstolen uden et eneste konkret forslag til at ændre arbejdsmil-

jørbejdet, afbureaukratisere de her arbejds gange, som ministeren åbenbart syntes var så forkerte, at de måtte omgås, så reglerne dermed blev brudt, så klinger det meget, meget hult?

Hvis der er regler, der har været så meget på tværs for, at medarbejderne på ministerens plejehjem havde mulighed for at give de ældre den pleje, der var behov for, burde ministeren da også kunne møde frem her og give os formentlig mange, men i det mindste fem konkrete bud på regler, der skulle ændres og afbureaukratiseres, for ellers virker det altså som en forklaring, der er lidt opfundet til lejligheden.

Kl. 17:29

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 17:29

Ældreministeren (Thyra Frank):

Hvis jeg vidste præcis, hvad det var, der skulle afbureaukratiseres, var der ingen grund til at nedsætte en arbejdsgruppe, og der er nedsat en arbejdsgruppe, som skal se på de statslige regler, de kommunale krav og også de ting, der er lavet centralt derude, altså hvad der ikke duer, og hvad der eventuelt er unødigt. Det er det, der er nedsat en arbejdsgruppe for. Jeg møder det med åbne arme og med et åbent sind, og jeg hører, hvad den arbejdsgruppe kommer frem til, og det glæder jeg mig rigtig meget til at høre.

Kl. 17:30

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak til medspørgeren. Så går vi over til hovedspørgeren, og der er et halvt minut til afslutning. Værsgo.

Kl. 17:30

Erik Christensen (S):

Tak. Jeg må jo sige, at det umiddelbart falder naturligt, at en af de ting, som ministeren i hvert fald synes er fuldstændig unødvendigt bureaukrati, er arbejdspladsvurderingen, for ellers var det ikke nødvendigt at skrive den af. Så det var jo et af de første forslag, ministeren kunne komme med, hvis det er det, ministeren mener.

Det sidste spørgsmål, jeg har, er, at når vi nu holder fast i det med humoren og glimt i øjet, vil jeg jo gerne som politikerkollega til ministeren vide, hvordan jeg i fremtiden skal vide, hvornår ministeren mener det, ministeren siger, og hvordan jeg skal aflæse, om det er med et glimt i øjet og med humor bag?

Kl. 17:31

Den fg. formand (Erling Bonnesen):
Ministeren.

Kl. 17:31

Ældreministeren (Thyra Frank):

Jeg er gået ind i politik for at sikre bedre vilkår for de ældre. Jeg synes, vi skal komme videre og koncentrere os om det, der er vores opgave, nemlig at sikre de ældre en tryk og værdig alderdom i stedet for at bruge tid og kræfter på, hvad jeg har lavet på et lille plejehjem på Frederiksberg for 5, 10, 15, 20, 25 og snart 30 år siden.

Kl. 17:31

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Tak, og så er spørgsmål nr. 34 afsluttet.
Hermed er spørgetiden også afsluttet.

Kl. 17:31

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Erling Bonnesen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 19. januar 2017, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 17:32).